

T. Kalamath

METHODIST GIRLS' HIGH SCHOOL
POINT PEDRO

Magazine

1970

CONTENTS

	PAGE
1. Editorial	1
2. Principals' Notes	3
3. திரும்பி நோக்குங்கால்.....	5
4. The Interval Display	11
5. Students' Section :	
What I saw at Yala	13
Happiness	14
Earth's Airy Envelope	14
Expo 70	15
Elements and their Evolution	16
My Visit to India and Sangam	18
The Funny Side of a Tour	19
An Enjoyable Weekend	20
Electricity in the Service of Man	21
My Imagination Runs Riot	21
An Army Tattoo	22
A Day in Kandy	23
What am I?	24
My Naughty Little Brother	24
My Home Beside the Sea	24
My Baby Sister	24
Class Room Gleanings	25
My Sad Fate	25
My Grandma	25
பல் பகுதியங்கள், இரசாயன சங்கத்தாரால் நடாத்தப்பட்ட பாடசாலைக் கட்டு ரைப் போட்டி (தமிழ் மொழி)	26
மாணிக்கவாசகர் அருளிய மார்கழி நீராடல்	31
பாப்பாக்கவிஞன் பாரதி	34
இளவாலையில் நாம் மேற்கொண்ட இன்பமான பாசறை வாசம்	36
கலம்பகத்தில் ஒரு செய்யுள்	38
“உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு”	40
எழுத்தாணி பேசுகிறது	42
யாவும் பிழைத்த ஒரு நாள்	43
ஆண்டவர் வீட்டு ஜன்னலிலும் ஒரு நட்சத்திர விளக்கு	44
நான் பாடசாலைக்குச் சென்ற முதல் நாள்	44
நட்பு	45
பிறந்த நாள்	46
கதையாக்கம்—நற்குணமுள்ள அநாதைச் சிறுவன்	47
நான் ஒரு கிளியானால்	47
எனது கண்டிப் பிரயாணம்	48
கொக்கரக்கோ கூறுகிறது	49
அம்மா	49

	PAGE
எனது பொழுது போக்கு	50
நான் வளர்க்கும் பிராணி	50
6. Reports of Associations :	
Prefects' Guild	51
Advanced Level Union	52
The Senior Literary Association	52
தமிழ் இலக்கிய சங்க அறிக்கை	53
வரலாற்று மன்ற அறிக்கை	54
புவியியல் மன்ற அறிக்கை	55
விஞ்ஞான மன்ற அறிக்கை	56
நுண்கலை மன்ற அறிக்கை	57
சைவ மகளிர் மன்ற அறிக்கை	58
Students' Christian Movement	59
கத்தோலிக்க மாணவர் மன்ற அறிக்கை	60
றேஞ்ஜேர்ஸ் அறிக்கை	60
வழிகாட்டிகள் குழு அறிக்கை	61
சிறுதொழர் குழு அறிக்கை	62
7. House Reports :	
எவறெற் இல்ல அறிக்கை 1970	63
கிறீன்லூட் இல்ல அறிக்கை 1970	64
மெக்கற்றேயிட் இல்ல அறிக்கை 1970	65
பார்க்ஸ் (Parks) இல்ல அறிக்கை	66
8. Games Report	67
9. விடுதி மாணவிகள் மன்ற அறிக்கை	68
10. Teachers' Guild	69
11. The School Co-op. Supply and Thrift Society	70
12. Achievements	71
13. Examination Results	73
14. வட இலங்கை தமிழ் ஆசிரிய சங்கம் நடாத்திய 5 ஆம் கைப்புப் பரீட்சை 1970	75
அ. இ. அ. பாடசாலைத் தமிழ் ஆசிரியர் சங்கம் 4 ஆம் கைப்புப் பரீட்சை 1970	76
" " " " " 3 ஆம் " " "	77
15. The Staff 1970	78
16. Calender of Events - 1971	80

Principals' Notes

It is my privilege, once again to report to you briefly, the record of the work of the school, for 1970—the year under review. Assessing our achievements in the light of the varied activities that have been carried out in the school, we have cause for pride and contentment, though, there is much more to be achieved in some directions.

Total number on Roll as in January 1970—
Junior School— 593
Senior School— 667
Total —1160

Examination Result.

1. At the Examination conducted by the ACTTA.

(a) Grade 3 — Total No. Sat. —52
A Division—16
B Division—36

(b) Grade 4 — Total No. Sat. —51
A Division—46
B Division— 5

2. At the NPTA Examinations.

(a) Grade 5 — Total No. Sat. —51
A Division—15
B Division—36

(b) Grade 8 — Total No. Sat. —82
A Division— 5
B Division—46
Failures —31

3. G. C. E. O/L —

Six and more Subjects —55
Five Subjects —29
Number qualified for A/L Sc.—16
Number qualified for A/L Arts 16

G. C. E. A/L Arts—Total No. Sat.—19
Passes in four Subjects — 4
Passes in three Subjects — 7
No. Selected for admission —10

Our A/L Science results are far from satisfactory, but we have neither lost our hopes nor lost our nerves.

Special Performance of our Students :

1. (a) Subenthiran Krishnapillai—Grade 4, was placed First in the All Island Examination conducted by the ACTTA.

(b) Selvashantha Selvaratnam—Grade 5, was placed Second in the All Island Examination conducted by the ACTTA.

2. Our Ranger Amirthakumari Thillanayagam, was selected as one of the two rangers to represent Ceylon at the International Conference held in Poona early this year—She returned all enriched—by her two months stay and passed on much information and she is a source of inspiration to our other Rangers and Guides.

3. Annamah Maniccam won the Second Prize, for the Senior Group, in the All Ceylon Thevaram Competition—(மூவர் தேவாரப் போட்டி) organised by the (கதிர்காமத் தொண்டர் சபை) at the Captains Gardens—Colombo.

4. Sethupathy Veerasingham—A/L Science Student—was awarded the First Prize in the schools Essay Competition,—Organised by the Chemical Society of Ceylon. This augurs well for our Department. Her prize winning essay appears elsewhere in this issue.

5. In the Oriental Dance Competition organised by the UNESCO, Our group was placed first in the Regional level, and won the second place in the All

Island level, conducted at Anuradhapura.

The Ballet அருச்சுனன் தவநிலை performed by our girls at the Independence Day celebrations was highly commended by Mr. T. Murugesampillai—A. G. A. Jaffna. This is a great encouragement to our girls.

Extra Curricular Activities.

Our chief aim is not to obtain statistically, satisfying examination results, but also to provide opportunities to our students to enable them to demonstrate and to improve their abilities, and talents in Cultural and Sports activities. Various programmes and Inter-House Competitions have been worked out satisfactorily.

Staff.

The following teachers left us on transfer during the course of the year. Mrs. S. Thurairajah in January, Mrs. K. Thambipillai in March, Miss S. Thambipillai in July, Miss A. Tissaveerasingham, Mrs. P. Thanigasalam, Mrs. V. Ratnavel, and Miss P. Nagasundaram in October, Mrs. J. Es-prior in December. Mrs. K. Kanagasabai who was librarian for a short time, left us in May. The School Watcher Mr. S. Pac-kianathar, who had been with us for nearly eighteen years, left us in May. While thanking all of them for their services rendered to us we wish them all success in their new spheres of work.

Special thanks to Mr. P. Velayutham and Mr. N. Gunaseelan who were on the temporary staff—both of them had to leave us to take permanent appointments elsewhere. M. P. Velayutham was with us for nearly 2½ years, and we were quite confident, that under him, our Science department would make rapid progress and attain perfection. Mr. N. Gunaseelan though his service was only for a year, had done much for the upliftment of the Chemistry Department. It was due to his willingness and ability to work that one of our A/L students won the All Island essay prize.

Both of them gave unstintingly of their time and talents, as they were endowed with. Let us fervently hope that they be posted back to us soon.

Mrs. G. Thavaratnam returned in October after completing the course in Diploma in Education in the University of Ceylon. We also welcome the following members who joined us this year Mrs. L. Sandrasegaram, Miss S. Segarajasingham, Mrs. K. Selvaratnam, Mrs. K. Devakadacham, Miss P. Sockalingam, Miss G. Ambalavanar, Mr. N. Suntharamoorthy, Mr. K. Kumareswaran, and Miss T. Vellupillai. We wish them a long and happy stay with us. Special mention must be made of Mr. K. Kumareswaran, and Mr. N. Suntharamoorthy who had come forward to help us at a time when our A/L Science Classes were without teachers on the eve of the Examination. Their contributions to the Science Department must be gratefully acknowledged.

Our felicitations to Mr. and Mrs. M.B. Xavier, we wish them a happy and prosperous married life.

Parental support is a 'must' for Education. We are happy, more and more parents are interesting themselves in the P. T. A. activities. We hope their enthusiasm will continue in the years to come.

At a time when educating a child has become a rat race and when the once simple problem of admitting a child to School, has become a formidable nerve racking ordeal, both to the parents and teachers, the Janatha Committee of the School, has been of tremendous help in shouldering the responsibility and in easing the situation. My sincere thanks to each and every member of the Committee for the valuable assistance rendered.

Finally I like to say, that, with a willing, able and conscientious staff—Tutorial and Non-Tutorial—I find the administration of the School, a very easy job.

தீரும்பி நோக்குங்கால்.....

அன்புடையீர் !

இப்பாடசாலையின் வருடாந்த மஞ்சரிக்கு, நான் இந்த ஸ்தாபனத்துடன் சம்பந்தப் பட்டிருந்த கால சம்பவங்களைப்பற்றி எழுதும்படி கேட்கப்பட்டேன். பழைய நினைவுகள் இன்பத்தையே அளிக்கின்றன. ஆதலால், கேட்டவர்களுக்கு எனது நன்றி:

நான் பாடசாலையில் இருந்தகாலம் 1913—1944 ஆகும். இந்த நீண்டகாலத் தொடர்பை எனக்களித்த ஆண்டவருக்கே துதி. இக்கால சம்பவங்கள் சிலவற்றைத் திருமதி பக்கஸ் அவர்களும், செல்வி எவறெட்டும் சென்ற வருட மஞ்சரியில் குறிப்பிட்டமையால் அவற்றைத் தவிர்த்து எழுதுகின்றேன்.

1913-ம் ஆண்டு ஆளிமாதம் நான் இந்த இடத்தில் வந்து சேர்ந்தேன். அந்தக் காலம் என்மன ஆறுதலுக்கும் ஓர் இடம் வேண்டியிருந்தமையாலும், பாடசாலைக் கோர் ஆள் தேவைப்பட்டமையாலும், ஆண்டவரின் ஏவுதலுக்கிசைய இவ்விடத்திலிருந்த அப்பாப்பிள்ளைப் போதகரும் என் பிறப்பிடமாகிய நல்லூரிலிருந்த பக்கஸ் போதகரும் நான் இவ்விடம் வருவதற்கேற்ற ஒழுங்கைச் செய்தனர். அப்போ பருத்தித்துறையிலிருந்த எவரையும் நானாவது, என் வீட்டாராவது அறிந்தவர்களல்ல. நான் வீட்டைவிட்டுப் புறப்படுவது என் தாயாருக்குக் கொஞ்சமும் சம்மதமில்லை. எனினும் தேவவழிநடத்துதலுக்கமைந்து நான் இவ்விடம் வரத் துணிந்தேன். பிரயாணமோவென்றால் மிகவும் கஷ்டம். வண்டிற் பயணந்தான். காலை இருட்டோடு வண்டியில் ஏறினால் மாலை எட்டுமணியளவில் இவ்விடத்தையடையலாம். நல்லூருக்கும், பருத்தித்துறைக்கும் இடையில் ஆவரங்காலில் மாடு அவிழ்த்து ஆறக்கட்டி, நாங்களும் ஆறி, பின் பயணத்தைத் தொடருவோம். சில காலஞ் செல்லக் குதிரைக் கோச்சில் பயணஞ் செய்தேன். இடையிடையே குதிரை மாற்றிப் பூட்டுவர்.

காலப்போக்கில் பஸ் ஓடத்தொடங்கியதால் பயணம் இலேசாயிருந்தது:

நான் முதன் முதல் பாடசாலைக்கு வந்த பொழுது திருமதி ஹட்சின்ஸ் (செல்வி பாக்ஸ்) அவர்களே அதிபராயிருந்தார்கள். அவர் எனக்குக் காட்டிய அன்பும், ஆதரவுமே என்னை இவ்விடத்தில் நிலைக்கச் செய்ததென்று கூறுவது மிகையல்ல; அப்போ செல்வி லூசி சிதம்பரப்பிள்ளை என்பவர் விடுதி மேற்பார்வையாளராக விருந்தார். விடுதியில் எனக்கு யாவும் புதிதாகவே தோன்றின. என்றாலும், "சாரை தின்னும் ஊருக்குப் போனால் நடு முறி நமக்கு" என்றவாறு, நான் எல்லாவற்றையும் இலேசில் பழகிக்கொண்டேன்:

லூசி விடுதிப்பிள்ளைகளின் உணவு, உடை, குளிப்பு, மற்றும் சுகாதாரத்துக் கடுத்தவற்றைக் கவனிக்க, நான் பிள்ளைகளுக்காக வேண்டிய வெளியலுவல்களைப் பார்த்து வந்தேன். லூசி பாடசாலையை விட்டு விலகியபின் நானே முழுப்பொறுப்பையும் ஏற்று நடத்த வேண்டியதாயிற்று:

மூன்று நேரமும் சோறு, காலையில் பச்சடியும், சோறும், மற்றைய இரு நேரங்களும் மூன்று கறியும் சோறும். சாயந்தரத்தில் பிள்ளைகள் தங்கள் வீட்டிலிருந்து கொண்டுவந்த சிற்றுண்டிகளை உண்பர். அப்போ தேநீர் அருந்தும் வழக்கம் கிடையா. காலகதியில் காலையில் சோற்றுக்குப் பதிலாக மாப்பண்டம் கொடுத்தோம். நாங்கள் தண்ணீர் கொதிக்கவைத்துக் கொடுக்க விரும்பிய பிள்ளைகள் தங்கள் தேயிலை, கோப்பி, சீனி முதலியவற்றைக் கொண்டுவந்து பாவித்தனர். நான் வருமுன் தொடக்கம் புலோலியிலிருந்தே குடிநீர் கொண்டு வரப்பட்டது. அதற்கென்று ஒரு மாடும், வண்டியும், ஒரு ஆளும் இருந்தது. அப்போ பிள்ளைகள் தொகை குறைவாயிருந்தமையால் அதைச் செய்யக் கூடியதாயிருந்தது. யுத்தம் காரணமாய் உணவுப் பஞ்சம் ஏற்பட்ட காலத்தில் கோதம்பை அரிசி, குரக்கன் முதலியவற்றில் பாகம்

செய்த உணவுகளைப் பாடசாலையில் கொடுத்தோம்;

மத்தியானச் சாப்பாட்டின்முன் குளித்து, சனிக்கிழமைகளில் தலை கழுவிக்க குளிப்பார். சாயந்தரவேளைகளில் தலை சுத்தம் செய்வதற்கு ஒவ்வொரு சிறிய பிள்ளைக்கும் ஒரு பெரியபிள்ளை உதவியாயிருப்பார். அதை, "தாச்சியும், சிண்ணும்" என்று சொல்லுவார்: அதன்பின் விளையாட்டு, இறைவணக்கம் என்பன இடம்பெறும். பின்னர் அடுத்தநாளுக்குரிய பாடங்களை ஆசிரியரின் உதவியுடன் ஆயத்தம் செய்து எட்டு மணியளவில் இரா உணவருந்திப் படுக்கைக்குச் செல்வார். பரீட்சை காலம் கிட்டியதும் விடுதியில் வதியும் ஆசிரியைகள் தங்கள் வகுப்புப் பிள்ளைகளைக் காலை நாலுமணியளவில், அல்லது அதற்கு முன்னும் நித்திரையினின்றும் எழுப்பிப் படிப்பிப்பார். சில தருணம் அதையிட்டு ஆசிரியைகளுக்கும், எனக்குமிடையில் மனஸ்தாபம் ஏற்படுவது முண்டு;

நிற உடுப்புகள் அவர்களிடம் அதிகமிருப்பதில்லை, பாடசாலையில் இலவசமாய் வழங்கப்பட்ட காரிக்கன் சீலையும், கழுத்துச் சட்டையும் அணிந்தனர்; சனிக்கிழமை, ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் வீட்டுடுப்பு. அதாவது, நிறச்சீலை, சட்டை. ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆராதனைக்கும் வெள்ளைச்சீலை சட்டைதான்; பாடசாலையால் வழங்கப்பட்ட சீலை சட்டை எப்போ கிழியும், அதைக் கொடுத்து அதற்குப்பதிலாகப் புதுச்சீலை சட்டை பெற்றுக்கொள்ளலாமென்று ஆவலுடன் காத்திருப்பார். அவர்களுக்கு அதைப்போல் இன்பம் கொடுக்கக்கூடியது வேறொன்றுமல்ல என்றே சொல்லலாம். சிறு கிழியல் இருந்தால் சனிக்கிழமைகளில் அதற்கென்று குறிக்கப்பட்ட நேரத்தில் துண்டு, அல்லது இளை போடுவர். 1925-ம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன். திருமதி ஜெஸப் (செல்வி வேம்பெல்) என்பவரது தூண்டுதலினால் சீலை சட்டையை விட்டு அவர்களின் சொந்தச் செலவிலே சீருடை (யூனிபோம்) அணியத் தொடங்கினார். தொடக்கத்தில் அதிகமான உடைகள் பாடசாலையிற்றான் தைக்கப்பட்டன; அதில் நானும் முக்கிய பங்கை எடுத்தேன்;

ஞாயிற்றுக்கிழமை பின்னரே ஆராதனைக்கு நிற உடுப்புகள் அணிந்தனர்.

எல்லோரும் நிலத்தில் பாயிற்றான் படுத்தறங்கி வந்தனர். 1927-ம் ஆண்டளவில் ஆசிரியைகள் மட்டும் தங்கள் சொந்தக் கட்டிலைப் பாவித்தனர். நான் வந்த காலத்தில் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்தாற்போல் இரண்டு படுக்கையறைகள் இருந்தன. ஒரு பெரிய மழைக்கு அவை விழுந்துபோகப் புதிய படுக்கையறை ஒன்று 1921-ம் ஆண்டு கட்டப்பட்டது. அது இப்போ வகுப்பறையாகப் பாவிக்கப்படுகிறதென் றெண்ணுகிறேன். 1937-ம் ஆண்டு வேம்படி சுயபாஷா பாடசாலை மூடப்பட்டுப் பருத்தித்துறைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டபோது பிள்ளைகளின் தொகை கூடியதால் செல்வி மெக்கற்றேயிட் இப்போதிருக்கும் படுக்கையறையைக் கட்டுவித்து அதற்கு "வேம்பஸ்தான்" என்ற பெயரையும் இட்டார். அதுவுமன்றி அதன் பக்கத்தில் ஞாபகத்திற்காக ஒரு வேப்பங்கன்றும் நாட்டினார். ஆயின், அது சிலகாலத்தில் கட்டுப்போயிற்று;

செல்வி மேக்கற்றேயிட் சிலகாலம் செல்வி எவறெற்றுடன் கடமை புரிந்து, அவர் ஒருவருடனில் சீமைக்குப்போக முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்று நடத்தினார். பின் செல்வி மேக்கற்றேயிட் சீமைக்குப் போய் சுகயீனம் காரணமாகத் திரும்பிவர முடியாமற் போனார்.

விடுதியிற் பிள்ளைகள் தொகை கூடிய போது, திருமதி பொன்னையா, திருமதி மாசிலாமணி, செல்வி லூசி ஞானப்பிரகாசம் என்போர் முறையே எனக்கு உதவியாயிருந்தனர். லூசி தன்னையும் பொருட்படுத்தாது பிள்ளைகளில் கண்ணுங்கருத்துமாயிருந்தார் என்பதை நான் மறுக்க முடியாது.

காலை கூடவுள் வணக்கம் முடித்துப் பிள்ளைகள் ஆசிரியரின் மேற்பார்வையின் கீழ் இடங்கள் சுத்தஞ் செய்வார். வளர்ந்த பிள்ளைகள் நாலு பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டு முறையே வகுப்பறை, படுக்கையறை, சாப்பாட்டறை, குசினி வேலை என்பவற்றைச் செய்யச் சிறுபிள்ளைகள் முற்றம் கூட்டுவர்; வாரந்தேறும் சனிக்கிழமைகளில் எல்லா

இடங்களும் தூசு தட்டித் துடைத்துச் சுத்தம் செய்வர். அதிபர் அவர்களின் வசிப்பிடம், வேலைசெய்யுமிடம் என்பவற்றையும் பிள்ளைகளே ஒரு ஆசிரியரின் மேற்பார்வையின்கீழ் கூட்டிச் சுத்தம் செய்வர். சனிக்கிழமைகளில் தூசு தட்டிக் கூட்டும் போது குப்பைக் கூடையில் இருக்கும் குப்பையை யார் கொட்டுவதென்பதில் சிறு பிள்ளைகட்கிடையில் போட்டியேற்படுவது கண்டு. அதற்குள் பிஞ்சு மனங்களின் மனவத்தை இழுக்கக் கூடிய துண்டு, நிபன், ஊசி, குண்டுசி, படம், வெட்டுத்துண்டுகள் போன்றவை இருப்பதே அந்தக் கவர்ச்சியாகும்.

அந்தக் காலம் பாதிரிமாரே பாடசாலைகளின் முகாமையாளராக விருந்தமையால் அவர்களின்கீழ் வேலைசெய்த பெற்றோரின் பிள்ளைகள் விடுதிக்கட்டணமாக தவணைக்கு ஆறு ரூபாவும், ஏனையோர் பத்து ரூபாவும் கட்டினர். இத்தொகையைக் கொடுக்க இயலாதோர் இங்கிலாந்திலிருந்து வரும் பணத்தில் தாபரிக்கப்பட்டனர். இந்தக் கட்டணத்தில் காலத்துக்குக் காலம் மாற்ற மேற்பட்டுக் கொண்டே வந்து 1944-ம் ஆண்டளவில் இருபது ரூபா வரையில் உயர்ந்தது.

நான் வந்தபோது விடுதியில் அறுபது பிள்ளைகள் வரையில் இருந்தனர். ஆசிரியர் பிள்ளைகள் தொகை குறைவாயிருந்தமையால் விடுதி ஓர் வீடுபோற்றான் அமைந்திருந்தது. ஒவ்வொருவருக்கும் அடுத்த வரின் நயநட்டம், சுகதுக்கம் தெரிந்தேயிருந்தது. நானும் அதிபரவர்களும் இடையிடையே பிள்ளைகளின் பெற்றோரைச் சந்திப்போம்; அதனால் பெற்றோருக்கும் எங்களுக்குமிடையில் கூடிய ஐக்கியத்திற்கு இடமுண்டாயிற்று. இடையிற் சிலகாலம் அரசாங்கத்தின் உதவியுடன் அனாதைப் பிள்ளைகளும் சேர்க்கப்பட்டனர். தொடக்கத்தில் பதினாறு, பதினேழு பிள்ளைகள் வரையிற்றான் இருந்தனர். பின் வேம்படியிலிருந்தும் அனாதைப் பிள்ளைகள் வந்தமையால் பிள்ளைகள் தொகை கூடுதலாயிற்று. படுக்கையறை, சமையலறை, சாப்பாட்டறையாவும் பிரத்தியேகமாகவே யிருந்தன. அவர்களைப் பராமரிக்க செல்வி பாக்கியம்

ஞானசிகாமணி ஏற்படுத்தப்பட்டார்; செல்வி மேக்கற்றேயிட் இவர்களுக்குக் காட்டிய அன்பு அளப்பரியது; தன்பணத்தையும் கூட அவர்கள் தேவைக்குச் செலவிடத் தயங்கமாட்டார்.

சமையல் அலுவல்களை அன்னப்பிள்ளை, கந்தப்பு ஆகியோரே செய்தனர்; அவர்களின்பின் பல ஆண்களும், பெண்களும் மாறி, மாறி வந்துபோகத் தங்கம் நீண்ட காலம் சேவை செய்து இளைப்பாறினர்.

வாரத்திற்கிருமுறை விடுதிப்பிள்ளைகளை வெளியில் உலாத்திற்குக் கூட்டிச் செல்வது வழக்கம். இதைவிடத் தலைவியர் தங்கள் பிறந்த தினங்களிலும், வேறு சில விசேஷித்த தினங்களிலும் யாவரையும் பாடசாலைக்குச் சற்றுத் தூரமாயுள்ள இடங்களுக்கு அழைத்துச் சென்று பல விளையாட்டுக்களை விளையாடுவித்தும், சிற்றுண்டிகளை வழங்கியும் மகிழ்விப்பர்; எங்களுக்குத் துணையாய் ஆண் ஆசிரியர்களும் உடன் வருவர்.

1913-ம் ஆண்டிலும், பின்னும் சில காலமும் டினிஸ் டாக்குத்தரே பாடசாலை வைத்தியராகவிருந்தார். ஒரு பிதாவடைவான அன்பும், ஆதரவும் அவரில் காணப்பட்டது. அவரைப் போலவே அவரின்பின் வைத்தியம் செய்த விஸ்வலிங்க டாக்குத்தரும், ஐயர் அம்மா வங்களாவில் குடியிருப்பர். அம்மாமார் தேவைப்பட்ட நேரத்தில் விடுதிக்காக வேண்டியவற்றைச் செய்வர். பிள்ளைகள் நோயுற்றிருக்கும் நேரத்தில் அவர்களுக்கு வேண்டிய சுடுபானம், பாண் முதலியவற்றைப் பாக்கர் அம்மா அங்கிருந்து கொண்டு வருவார்;

விடுதியிலிருந்த பிள்ளைகளைக் கடவுள் பக்தியில் வளர்ப்பதற்காகக் காலை மாலை இறைவணக்கம், ஒவ்வொரு செவ்வாய்க் கிழமையும் வகுப்புக் கூட்டம், புதன்கிழமையில் செபக்கூட்டம், சனிக்கிழமையில் பாட்டு வசனம் சொல்லல், நடித்தல் முதலியன நடைபெறுவதோடு ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் காலை மாலை ஆராதனைகளும் நடத்தப்பட்டன.

“சுகதுக்கம் சுழல் சக்கரம்” என்பதற் கிசைய எல்லாக்காலமும் ஒரேமாதிரியா யிருக்கவில்லை; இடையிடையே திடுக்காட் டத்துக்குரிய சம்பவங்களும் இடம் பெற் றன. சிலவற்றைத் திருமதி பக்கஸ் கூறியுள்ளார்; கள்வரும் தங்கள் கெட்டித் தனத்தைக் காட்டியுள்ளனர். சில பிள்ளை கள் தங்கள் தங்கநகைகளைப் பறிகொடுத்த துடன் நானும் எனது அட்டியலைப் பறி கொடுத்தேன்;

பாடசாலை விடுதியைப் பற்றிக் கூறக் கூடியவற்றைக் கூறிவிட்டேன்; இனிப்பாட சாலைக் கல்வியைப் பற்றிக் கூறுகிறேன்.

1913-ம் ஆண்டு இப்பாடசாலை சுய பாஷை பாடசாலையாகவே இயங்கிக்கொண் டிருந்தது; மூன்றாம் வகுப்புத் தொடக்கம், எட்டாம் வகுப்பு வரையும் வகுப்புகள் இருந்தன; அதிபரவர்களாலும், ஆங்கிலம் தெரிந்த ஆசிரியர்களாலும் ஆங்கிலம் கற்பிக்கப்பட்டது; ஆசிரியைகளுடன் ஒன்று, அல்லது இரண்டு ஆண் ஆசிரியரும் இருப்பர்; நான் வந்த காலத்தில் ஏரம்பு மாஸ்தர் இருந்தார். அவர் படிப்பித்த லுடன் வெளியலுவல்களுக்கும் உதவியா யிருந்தார்; ஆசிரியைகள் யாவரும் விடுதி யிற்குள் தங்கினர்; விவாகம் செய்தவுடன் பாடசாலையை விடவேண்டுமென்ற ஒழுங்கு இருந்தது. விவாகமான பின்னர் படிப் பித்த முதலாசிரியை திருமதி ஆறுமுகம் தான். அவர் தனது வீட்டிலிருந்து வந்து படிப்பித்தார்; 1913-ம் ஆண்டு செல்வி ஞானம் தில்லையம்பலம், செல்வி ஜேன் தங்கம் வேலுப்பிள்ளை, செல்வி சாளற் கனகம் வேலுப்பிள்ளை, செல்வி எதல் செல்லம்மா கந்தப்பு என்போர் ஆசிரியைக ளாகவிருந்தனர்; அவர்கள் ஒவ்வொரு வரும் அக்காலத்தில் எனக்கு உற்றதுணை யாகவிருந்தனர்; எல்லோரும் விவாகஞ் செய்துபோக, செல்வி ஜே. ஈ. வேலுப் பிள்ளை மாத்திரம் இப்பாடசாலையில் கூடிய காலம் பணிபுரிந்து, பின் ஹாட்லிக் கல்லூரியிலும் ஆசிரியையாகவிருந்து, இப்போ இளைப்பாறி இருக்கின்றார்.

விடுதியில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு மாணவரும், மிகுதி வெளியிலிருந்து வரு

வோருமாக இருந்தனர். அந்தக் காலத்தில் பருவமடைந்த பிள்ளைகள் பாடசாலையை விட்டுவிடுவர். அல்லது விடுதியில் சேர்க்கப் படுவர்; சில பிள்ளைகள் விடுதிக்கு வரும் பொழுதும், வீட்டிற்குப் போகும்பொழு தும் மறைப்புக்காக வண்டியின் இருபக்க மும் திரை கட்டப்பட்டிருக்கும். அதுவும் சூரியன் மறைந்த பின்னர்தான் பயணம் செய்வர். அது எவ்வளவு தூரம் சரி பிழை என்று எடுத்துக் கூற நான் விரும்பவில்லை; என்றாலும் அந்தக்காலப் பண்பாட்டிற்கும், இந்தக்காலப் பண்பாட்டிற்கும் அதிக வித்தி யாசமுண்டு. பெண்களுக்கு இருக்க வேண்டிய சீரிய குணங்களாகிய அச்சம், நாணம், மடம், பயிர்ப்பு என்பன தற்காலப் பெண்கள் பிள்ளைகளில் காணப்படுவது அபூர்வம்;

ஒரு பெரிய மண்டபமும், அதன் பக்கமா யிருந்த சிறிய ஓடையும், இரண்டு சிறிய அறைகளும் வகுப்பறைகளாகப் பாவிக்கப் பட்டன; போதகர் வீடு பாடசாலையின் அயலிலேயே இருந்தது. பின் போதகர் வீடு ஆலயத்தின் அருகில் கட்டப்பட்டமை யால் பழைய வீடும், வளவும் பாடசாலை வளவுடன் சேர்க்கப்பட்டுப் பாடசாலை வளவு பெரிதாகியது. அதனால் புதிய வகுப் பறைகள் கட்டுவதற்கு வசதியேற்பட்டது; 1933-ம் ஆண்டு செல்வி கிறீன்லூட் இப் பாடசாலையில் முதலாம் இரண்டாம் வகுப்புகள் வைப்பதற்கேற்ற ஒழுங்குகளையும் செய்து, இரண்டு வகுப்பறைகளையும் பிரத்தி யேகமாகக் கட்டுவித்தார். இந்த வகுப்பறை களும், வேறு சில கட்டிடங்களும் வில்லியம், சில்வா என்போரால் கட்டப்பட்டன. செல்வி எமிலி இரத்தினம் இராமலிங்கம் (திருமதி ஞானமுத்து) என்பவரே முதலாம் வகுப்பைப் படிப்பித்த முதலாசிரியை யாவர். குழந்தைகள் யாவரும் அவருடன் அன்பாய் அணைந்து கொள்வர்.

செல்வி கிறீன்லூட்டின் பெரும் முயற்சியினால் சுயபாஷா பாடசாலை துவிபாஷா பாடசாலையின் தரத்திற்குயர்த்தப்பட்டது; துவிபாஷா பாடசாலை ஆங்கிலப் பாடசாலையின் அந்தஸ்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட பெருமை செல்வி எவரெட்டுக்கேயுரியது; 1932-ம் ஆண்டு மாணவர் வீட்டுப்பணிச் சோதனையும் முதன் முதலாய் எடுத்துச்

சித்தியெய்தினர். தொடர்ந்தும் சிலகாலம் அச்சோதனைகளை எடுத்தனர். கல்விப் பகுதியினரால் நடாத்தப்பட்ட வீட்டுப் பணிப் போட்டிகளிலும் இப்பாடசாலையே முதல் இரண்டு வருடங்களிலும் முதல் இடத்தை எடுத்து உபகாரமாய் 250 ரூபாவையும் பெற்றுக் கொண்டது. வீட்டுப் பணிக்கென்று ஒரு கட்டிடமும் கட்டப் பட்டது.

பெண்கள் சாரணர் இயக்கத்தை 1927-ம் ஆண்டு செல்வி ரெபின்சன் தொடக்கி வைத்தார். அவரே அதற்குத் தலைமையாகவுமிருந்தார். வலைப்பந்தாட்டமும் அவர் காலத்திலேயே ஆரம்பமானது. மெதடிஸ்த தினத்தன்றே பலவித அபிநயங்கள், பாட்டுக்கள், நடித்தல் முதலியன இடம்பெறுவது வழக்கம். நாளடைவில் பாடசாலையில் கலைவிழா, நாடகம், இல்லப் போட்டிகள் முதலியன இடம் பெற்றுப் பாடசாலை பலதுறைகளிலும் வளர்ந்தது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலுள்ள ஏனைய பெரிய பெண்பாடசாலைகளுடனும் சரிசம னை நிலை எய்தியுள்ளதென்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இப்பாடசாலையின் வளர்ச்சிக்காய் உழைத்தவர் ஒருவர், இருவர்ல்ல. இதில் பணிபுரிந்த ஒவ்வொருவரினதும் அயரா முயற்சியிலேயே இப்பாடசாலை படிப் படியே வளர்ந்து இப்போதிருக்கும் நிலையை அடைந்துள்ள தென்பதற்கையமில்லை.

வருடந்தோறும் பிள்ளைகளுக்கும், வளர்ந்தவர்களுக்கும் நத்தார் உபகாரங்களும், படிப்பில் திறமையானவர்களுக்கு உபகாரங்களும் கொடுப்பது வழக்கம். அவையாவும் இங்கிலாந்திலிருந்தே வந்தன. நாளடைவில் அவ்வழக்கம் குறைந்து விட்டது.

இவ்விடத்தில் இரண்டொரு பகிடிக்கதைகளையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பாடசாலை அதிபரவர்களும், ஐயரவர்களும் தமிழ் கற்பது வழக்கம். ஆயின், ஐயரவர்களின் மனைவியர் தமிழ் கற்பதில்லை. இடையில் சில தமிழ்ச் சொற்களைப் பொறுக்கிக் கொள்வார். அவற்றைப் பொருத்தமற்ற இடத்தில் துணிந்து பாவித்தும் விடுவார்.

“தனக்கடாச் சிங்களம் தன் பிடீரிக் குச் சேதம்”. ஒருமுறை ஒருவர் கதிரைக்குப் பதில் குதிரையைக் கொண்டு வருப்படி தன் பணியானைக் கேட்க அவர் குதிரையைக் கொண்டுவந்து நிறுத்திராராம்.

இன்னொருவர் ஏனையில் ஏறினவனை இறங்கச் சொல்வதற்குப் பதில், “ஏ! மனுஷா ஏறு, ஏ! மனுஷா ஏறு” என்று சொல்ல அவன் ஏறிக் கொண்டேயிருந்தான்.

மற்றும் ஒருவர் கோழி பூமரத்துக்குள் படுத்திருப்பதைக் கண்டு கோழி முட்டையிடுகிறதென்றெண்ணி, “தம்பி! கோழி முள்ளு, கோழி முள்ளு” என்று சத்தமிட்டார். வேலைக்காரன் வந்து கோழியைத் துரத்தி விட்டான்.

அவற்றின் முடிவு யாதாயிருக்கக்கூடுமென்பதை நீங்களே யூசித்துக் கொள்ளுங்கள்.

அந்தக் காலத்தில் பாடசாலையைச் சுற்றிக் கிடுகுவேலிதான் இருந்தது. போதகர் வீட்டுப்பக்கம் வேலியில் பூனை பாய்க்கள்வன் என்றெண்ணி ஒருவர் சத்தமிட எல்லோரும் சேர்ந்து கூச்சலிட்டனர். இதைக் கேட்டு நான் ஓட, ஆசிரியைகளில் ஒருவர் என்னையும் ஓடவிட்டாமல் பின் சீலையில் இழுத்துப் பிடித்துக் கொண்டு, “ஓடுங்கோ, ஓடுங்கோ” என்று கூறினர்.

பாடசாலையின் நடுமுற்றத்தில் ஒரு முறுகிய தென்னைமரம் நின்றது. அதை முனிதான் முறுக்கியதென்று பிள்ளைகளிடம் ஒரு அபிப்பிராயம் ஏற்பட்டது. இராதேரத்தில் வெளியில் செல்லும்பொழுது தென்னைமர நிழலைக் கண்டாலும் சில பிள்ளைகள் முனியென்றெண்ணிப் பயந்து நடுங்குவதுடன் மற்றவர்களையும் திடுக்கிடச் செய்வார்.

இப்படி இடைக்கிடையே, “அஞ்சினவன் கண்ணுக்கு ஆகாசமெல்லாம் பசாசு” என்று நடப்பதுமுண்டு.

நான் இப்பாடசாலையில் கால்வைத்த நாள் தொடக்கம் இளைப்பாறும் வரையும் ஆங்கிலமாதரின் கீழேயே பணிபுரிந்தேன்.

ஒவ்வொருவரிலும் வித்தியாசமான நற் குணங்கள் காணப்பட்டன. சில கஷ்ட நஷ்டங்களேற்பட்டாலும், அவர்கள் அன்பும், ஆதரவுமே என்னை இவ்விடத்தையே எனது பிற்காலத்திலும் பின் சொந்த இட மாக்கிக் கொள்ளச் செய்தது. அவர்கள் மாத்திரமன்று, பாடசாலை முகாமையாள ராகிய ஐயர், அம்மாவின் தயாள சிந்தை, பாடசாலையின் பக்கத்திலிருந்து என்னைச் சிறுபிள்ளையடைவாய்ச் சி ட் சி த்தும், புத்தி புகட்டியும், வழிநடத்திய போதகர் மாறும், அவர்கள் மனைவியரும், மற்றும் ஆசிரியரும், பிள்ளைகளும், அவர்கள் பெற் றோருமே இதற்குக் காரணமாவர். என் சந்தோஷத்திற்கும், சமாதானத்திற்கும் காரணராயிருந்த எவரையும் நான் மறந்து

விட முடியாது. என் நன்றி அவர்களுக்கு உரியதாகுக: “உப்பிட்டவரை உள்ளள வும் நினை”. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக என்னை எல்லாவித இக்கட்டுகளுக்கும் விலக்கி மீட்டு, இவ்வளவு காலமும் சுகத் துடனும், சந்தோஷத்துடனும் வைத்துக் காப்பாற்றி வழிநடத்திவரும் என் அரு மைப் பிதாவுக்கே கனமும், மகிமையும், துதியும் உண்டாவதாக.

இப்பாடசாலை இன்னும் அநேகருக்குப் பயனுடையதாய்ப் பலதுறைகளிலும் மென் மேலும் வளர்ந்தோங்க இறைவனை வேண்டி நிற்கின்றேன்.

எச். ஆர். யோசேப்பு, (அக்காசி)

“ மனிதனுடைய மனம் அன்பில் இயங்குமானால்,
உண்மையில் சுழலுமானால் அப்பொழுது
சுவர்க்கத்தை இந்தப் பூமியிலேயே கண்டுவிடலாம்.”

பேக்கன்.

The Interval Display

An array of colours stepped out on the floor,
Representing the Houses, in a fleet of four score ;
To entertain the visitors at interval chime,
When relaxing into armchair, with bite and Lankalime.

The gypsy girls danced at the strike of the lute,
With musical sounds of drums, cymbals and flute ;
The tune and the song was a tale of folk lore,
In ribbons all colourful into heights they did soar.

The tambourines they banged with a clang and a cling,
Dancers with pleated skirts formed a great ring ;
Their movements so subtle and yet so rough,
To bend and to touch was certainly tough.

The next in turn were the smart little chaps,
With bloomers, white skirts and frilled army caps ;
A band master to lead them, to the beat of a band,
In a 'French Reel' music and dumb bells in hand.

The rhythmic exercises struck boldly the time,
Not a flaw, not a slip to eight musical rhyme ;
The hop and the tap, the skip and the clap,
Both dumb bells they clashed with a regular snap.

The melody in the air changed on to a Waltz,
When blue highland lasses swung in without faults ;
The twin hoops they flew out in musical harmony,
To 'Sweedish Scottische' played in regular symphony.

The bright checked skirts with blouses blue,
Moved on like a swing and swaying crew ;
The arms and the legs in co-ordination flew
With strides so swift and graceful too.

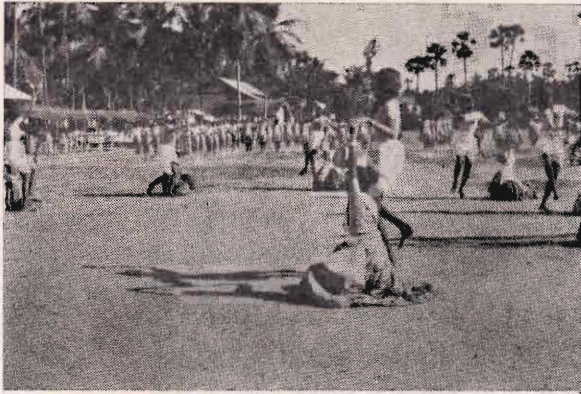
An oriental strain of a Hindi tune
Rang out the lezeemes with a brisky fume;
In glamorous neatness stepped out a noisy clan
To exercise the formation all in the plan.

The top white blouses and flaming red jeans,
To twist, turn and leap, helped the young fourteens;
The lezeemes they strung with a ching and a chang
As the smart young lassies, jumped and sprang.

If you've not been to an M. H. S. Sports Meet
Remember the next date and enjoy the treat;
For the good entertainment at relaxation time,
Gives you a memorable evening so fine.

A Visitor.

THE SPORTS DAY — INTERVAL ITEMS

The Gypsy Dance (Green Wood House)

Dumb Bells (Everette House)

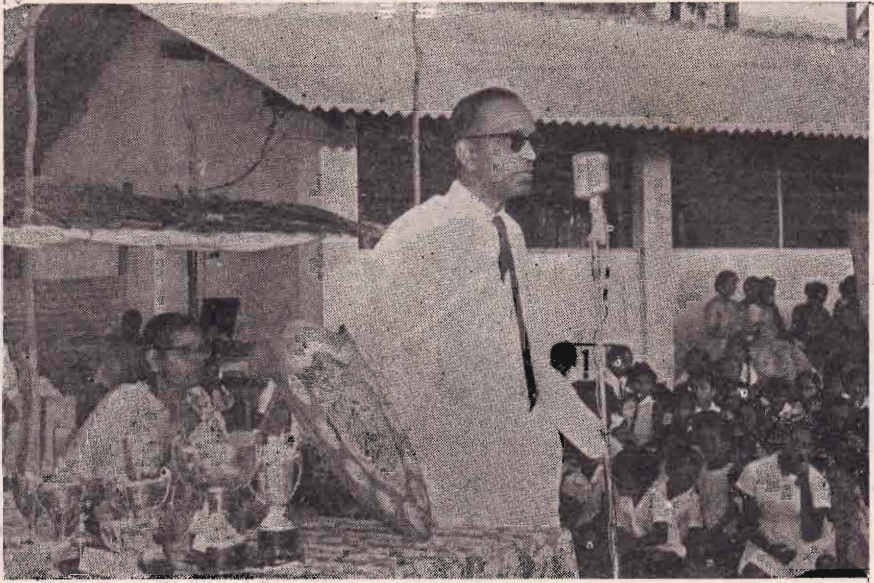

Hoola Hoop (Parks House)

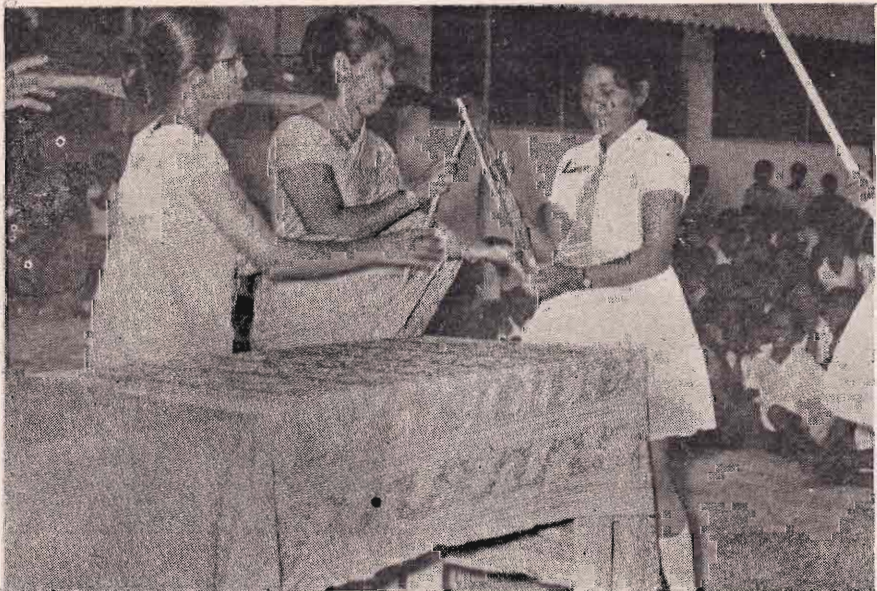

Lezeemes (Murgatroyed House)

INTER-HOUSE ATHLETIC MEET

The Chief Guest Mr. K. Vignarajah

Winners of the Championship Shield — Parks House

Students Section

WHAT I SAW AT YALA

I was lucky enough to have been one of the thirteen members of a party that visited yala. Yala is one of the national parks situated in the South-east of Ceylon.

I was looking forward to seeing the wild beasts as this was to be my first visit to the jungle. This visit was a very interesting one and I found peace of mind as well as excitement.

If my first impressions could be the reaction of any normal visitor, then surely anyone coming to yala would carry only the pleasantest of memories.

Our destination, the yala bungalow situated within the park by the Menika Ganga was a spacious one. The door seemed to lie most hospitably open.

On our arrival at Palatupana, we were welcomed by a monkey who was sitting on a Palu tree. As I knew the monkey to be a harmless creature, I could safely return his smiles. On our way to the bungalow we passed a herd of elephants at a distance of about ten feet. As we motored along we heard the trumpeting of the leader. As we bumped along the narrow, gravel road, we spotted a solitary elephant on the way near the bare land along the tree-lined road-way making its way into the jungle.

Having reached the bungalow we retired for the day and relaxed merrily on camp-beds.

The next morning we woke up early and set out. Just a few yards from the bungalow were a few peacocks which are the grandest birds of Ceylon. Their beautiful feathered tails were spread out like great fans. They shone like velvets under

the rays of the sun. They made wonderful camera subjects.

A large variety of birds abound in this region. Woodland birds with strong and chisel-shaped beaks were seen. The presence of the quail and the spoon bills added colour to the place. The chattering of parrots was heard. The black-headed oriole, the best known of our birds looked very lovely and it greeted us with a flute-like note. The white-browed fly catcher danced in a pretty manner and sang in a quaint little tune.

At the water-holes the presence of algal made the water seem green. At these water-holes were many other species of sharks and pelicans. The doves were seen flying in flocks. There were many beautifully coloured butterflies flying to and fro.

When it was about noon, we returned to the bungalow to have a refreshing bath. After lunch and a short rest we resumed our way into the jungle.

Buffaloes by the dozens were out that sunny day. Some of them were in the lake immersed in the mud with their horned-heads above the water level. We also saw a herd of thirsty deer rushing to a near by water-hole. We saw a herd of sambhur and I expected them to take to their heels as they are said to be timid by nature. But to my surprise they stood with head erect and antlers raised gazing at us.

After having something to munch and drink, we went up to the Patanangala rock, situated by the sea. As we went on, the track through the jungle changed into a brownish beach strewn with sand and seaweeds. There were abandoned tanks and ruins.

There were two varieties of crocodiles and they were found in tanks and fresh water lagoons. The porcupine had a very distinct appearance because of the long quills on its back. We heard howls of jackals and wails of squirrels. We spotted a leopard resting on the ground where trees had grown dense. It was an attractive sight. When it saw our vehicle, it stood straight with its tail raised like a banner in a battle, and then suddenly it disappeared.

As twilight fell we reached the bungalow, for it was the hour of the wild beasts. I can never forget the chirping and the rich musical notes of the birds and the ghostly howls and trumpets of the beasts. These will echo for ever in my ears.

Vasanthakumary Sambandanathan,
Gr. 12 Sc.

HAPPINESS

What is real happiness?
All mortals are in a mess,
Is it something bought or borrowed
Or anything you somebody owed.

Anything well shared,
And anyone for whom you cared,
Blest your soul and you
With a big "Thank you!"

Share and care all your life
And thus be ended human strife,
A word of cheer an act of kindness
Lead the path to real happiness!

Thevaki Sittampalam,
Gr. 11 Sc.

EARTH'S AIRY ENVELOPE

We are born, live out our lives and die at the bottom of an ocean of air that we call the atmosphere. It surrounds the more solid parts of the earth—the land and water—but it is truly a part of the earth. If we were to be removed from the airy envelope we should gasp and die, as fish die when they are taken from water.

The atmosphere is a mixture of gases. Nitrogen makes up almost four-fifths of it and oxygen a little more than a fifth. There are also small quantities of other gases, including argon, neon (the gases used in many advertising signs), helium, krypton, xenon, carbon dioxide, hydrogen and ozone, which is a form of oxygen. We also find in the atmosphere a considerable amount of water vapour that has evaporated from oceans, lakes and rivers. The earth holds all these gases to it by the pull of gravitational attraction, otherwise they would drift into space.

The oxygen in the atmosphere makes fire possible, for ordinary burning is the combination of oxygen with the carbon of coal, or oil, or wood or other fuel. We take oxygen in to our lungs and the blood carries it to all parts of the body. The oxygen combines with carbon in the body cells to produce heat and energy and a waste gas, carbon dioxide. The blood then carries the carbon dioxide to the lungs, which breathe it out.

Nitrogen also plays its part in burning. Because it is chemically inactive, it slows down the process of oxidation or combining with oxygen. Nitrogen is also necessary for the growth of plant life. Artificial fertilizers used for enriching the soil always contain a large proportion of it.

Another important part of the atmosphere is carbon dioxide. Plants absorb this gas and use it in the manufacture of food

in the green leaf by the process known as photosynthesis; oxygen is given off in this process. Animals take in oxygen and give off carbon dioxide as a waste product of breathing. The proportion of carbon dioxide to oxygen in the air may vary.

About 15 miles above the earth there is a layer of ozone. Ozone is a kind of super-charged oxygen. Each ozone molecule contains three atoms of oxygen, while there are only two atoms in the ordinary oxygen molecule. The ozone layer of the atmosphere absorbs a great deal of the ultra-violet light of the sun. If all this light unfiltered reached the surface of our planet, life cannot exist on the earth. The atmosphere moderates the extremes of heat and cold upon the earth. The air acts much like a glass roof of a green house. It reduces the change in temperature between day and night, summer and winter. The atmosphere protects man from a steady fall of meteoric particles that would otherwise make his life upon earth impossible.

Now we must know the cause of the colour effects of the atmosphere. The blue part of sunlight is usually scattered more than the other colours—and we have a blue sky. In the morning and evening when the sun's rays come more slantingly through the layer of the atmosphere other colours—red, orange, yellow, green—are scattered in the horizon. When there is an unusual amount of moisture in the air and the sun is shining brightly, the particles of moisture or rain drops some times break up the sunlight into all its colours to form the coloured band of rainbow.

The first knowledge of the fact that air has weight and that it exerts pressure goes back to the early part of the seventeenth century. Atmospheric pressure varies not only at various altitudes, above sea level but also under different weather conditions.

How deep is the vast ocean of air that surrounds us? It is difficult to say, for the atmosphere grows rapidly thinner as we rise above the earth. By various means described above meteorologists and space scientists have built up a fairly detailed picture of the earth's atmosphere, from the surface of the ground to hundreds of miles up. They have found the atmosphere to consist of five more or less distinct layers. Reckoned in distance above the surface of the earth, they are as follows (i) the troposphere 0—7 miles (ii) the stratosphere 7—19 miles (iii) the mesosphere 19—50 miles (iv) the ionosphere 50—400 miles (v) the exosphere 400 miles and above.

Malini Sivakadacham,
Gr. 12 Sc.

EXPO 70

The Orient's first World Exposition—'Expo 70' began on the 15th of March 1970 in Osaka, Japan for a six month run. It was situated on the Senri Hills, an 815 acre site North East of Osaka. About 40 million visitors visited Expo 70. About 75 nations participated. The entire expenditure in erecting the pavilion was two billion dollars.

The theme of 'Expo 70' was 'Progress and Harmony for mankind' intended for a search for harmony among Nations and Peoples. The theme was carried in the official emblem of Expo 70—a cherry blossom. It was surrounded by five petals symbolizing the five major continents of the world joined in peace and harmony.

The symbol zone, around which the main activities of Expo 70 was located just inside the main entrance. Arranged in the zone were the theme hall, Festival plaza, Floating stage, Expo theatre, Expo museum

of fine arts, International bazaar and the Expo tower.

A 198 feet high tower of the sun rose through the three levels of the theme hall. It symbolized man's evolution from micro organisms and man's restless energy and progress.

Artists, engineers, technicians, architects and a host of others from all over the world spent the last three years in cleaning the thick forests of the Senri Hills and erected the pavilions to emphasise the oneness and brotherhood of human beings. A parade of the policemen of the world was also held.

Expo had a special programme every day. Either it was a festival or an opera, a concert or parade performed by world renowned singers and dancers. National days and special days of various countries were also held.

In every corner of the Exhibition oriental culture and fashion were emphasized. Every type of food of the world was available in tea houses and restaurants of various pavilions. Also on sale were the various products from different parts of the world.

Other special attractions were folk dances by various nations of the world; mass games by Japanese high school students; markets of the world; Japanese "Dancing fan", parade of Miss Universe, holiday on ice and children's day.

Expo land—Expo 70's amusement park, covered over 41 acres. Acrobatics and magic shows were performed. It had a glass castle and a space station. There was a beautiful rose garden in which all varieties of roses of the world had been planted.

The Expo came to an end with the program "Sayanara Expo 70" (Good bye Expo 70) on the 12th of September.

Thevaki Sittampalam,
Gr. 11 Sc.

ELEMENTS AND THEIR EVOLUTION

No living being which is made up of cells can live on earth without air or water. It is found that air, water and earth contain Hydrogen, Oxygen, Nitrogen and Silicon. In Chemistry these are called elements. Now let us look at the questions "What are elements?" and "How are elements evolved?"

Copper is an element. No matter what is done with copper it cannot be broken down into anything simpler than copper. So we come to the conclusion that element is a simple substance, one which cannot be broken down into a simpler substance. There are 103 elements in the world. Among them 92 are known as naturally occurring elements and the rest artificial elements. Twenty of these elements are radio active. It is believed that every element consists of minute particles called atoms. The atoms of any one element have the same weight, but the atoms of different elements have different weights. As the atoms are so minute, their mass is also extremely small. When the atomic theory was put forward by Dalton at the beginning of the nineteenth century there was no known way of finding the actual mass of an atom, though several methods are available today. Therefore Dalton found out the weights of atoms relative to that of the lightest element hydrogen to which he assigned the value one. These relative masses are called atomic weights.

There are many substances in the universe made up of elements. Some are called mixtures and the others compounds. Air is an example of a mixture. It contains the elements Nitrogen and Oxygen. Water is a compound of the elements hydrogen and oxygen.

Now we will come to the question "how are elements evolved?" All living beings came from one to another. Similarly elements the non living beings evolved from one to another by the fission and fusion of elements. Of all the elements hydrogen takes an important place. It has already been mentioned hydrogen is the lightest element. By the fusion of hydrogen atoms, Helium the atom next to hydrogen may be obtained. This phenomenon is called atomic fusion. Today scientists are able to get Helium by the fusion of 4 hydrogen atoms. During the fission and fusion of elements much energy is released. So large quantities of energy may be obtained from the fusion of elements which results in the formation of new elements.

The sun has a large supply of hydrogen nuclei, and the conditions of temperature and pressure there are high enough to cause them to fuse frequently. This process is accompanied by the emission of large quantities of energy. Thus the sun is generating energy by converting its hydrogen supply into Helium and it is believed that such nuclear fusions are responsible for the enormous energy of the sun. From the sun we get this energy in the form of heat and light. This type of change occurs in other planets too. There also many hydrogen atoms are converted into helium in one second.

In 1814 Fraunhofer noticed that the sun's spectrum was crossed by many hundreds of dark lines. The Fraunhofer lines indicate the presence in the sun's atmosphere of certain elements in a vapour-

rised form. The vapours are cooler than the central hot region of the sun, and they absorb their own characteristic wavelengths from the sun's continuous spectrum. Now every element has a characteristic spectrum of wavelengths. Accordingly it became possible to identify the elements round the sun from a study of the wavelengths of the Fraunhofer lines in the sun's spectrum and it was then found that hydrogen and helium were present. This was how helium was first discovered.

Next we will think out how the elements next to helium evolved. A very high temperature is needed for the evolution of carbon, nitrogen, oxygen etc. from hydrogen and helium. It is said by the astronomers that some exploding stars have this high temperature. These stars when they explode emit light of intensity 10,000 times that of our sun. These exploding stars are called Novae. Some novae emits energy equal to billion times that of the sun. These are called super novae. By using appropriate spectrometers to examine the rays coming from the exploding stars the elements there may be found out. Fraunhofer lines are used to identify the elements in the sun. Similarly by the spectral lines these elements too may be identified. While examining these spectral lines we are able to see the lines of hydrogen first, the lines of iron, calcium etc. second and at last the lines of oxygen, nitrogen etc. Hence we are able to deduce that by the large amount of heat in the exploding stars hydrogen is converted into iron, calcium oxygen nitrogen etc.

There are many reasons for the exploding stars to explode. The most acceptable reason was given by Arthur Milne and George Gamow. According to them the density of the inner regions of stars is very much higher than the outer regions. When the density of the inner regions attains a

value far in excess of density in the outer regions an explosion takes place.

From what has been said in the preceding paragraphs it is clear that the element found scattered all over the universe is hydrogen. In the high temperature of the novae hydrogen ions fuse together to give helium ions. In the very high temperature of exploding stars atoms like iron, calcium sodium etc. are formed out of hydrogen atoms. Thus the evolution of elements from hydrogen is similar to the evolution of various biological bodies from the unicellular organism. Perhaps it is true that the evolution of living organisms followed the evolution of elements.

Kamaleswary Velupillai,
Gr. 12 Sc.

MY VISIT TO INDIA AND SANGAM

In December last year. I was chosen as one of the two representatives from Ceylon to attend the International Ranger Gathering and Conference at the Guide World Centre, Sangam. Poona from Jan. 22nd to February 23rd 1970.

The first phase of our journey began on the morning of the 22nd of January when we said good-bye to the officials and friends who came to send us off at Katunayake. Our jet plane took off at 8-15 a.m. We touched down at Madras and flew on the same afternoon to Delhi. At Delhi we had the awful experience of being alone in a foreign land amongst people whose language we could not understand as no representative from the Girl Guide Association had come to meet us there. We however contacted an official at the Airport who advised us to go in a horse cart to the Terminal which we did. From

there we went by taxi to the Guide Headquarters.

We were the first of the delegates to arrive at the Headquarters. Early next morning the delegates from U. S. A. arrived and welcoming them was a thrill. Gradually all the delegates arrived. There were 24 of us from 10 different countries including Japan, Belgium and Malaysia.

The week that followed was very exciting. We were taken round the city sightseeing. We visited Rajghat the place where Mahathma Gandhi was buried. Agra Fort built by Akbar and the Tajmahal.

While in Delhi we had the privilege of being invited to the Indian Republic Day Celebrations. We had to be in our seats by 6-45 a.m. in the bitter cold. The parade began at 8 45 a.m. with the flying of aeroplanes, scattering flowers on those assembled. The President then drove past in a horse carriage and a 21 gun salute was fired. There followed a magnificent procession of horses, elephants, camels, birds and floats. It was a wonderful sight.

We left Delhi on the 29th and flew to Poona through Bambay and finally reached Sangam where our conference was to be held.

The theme of the conference was Hunger-Awareness and Action. We had many interesting talks on the subject by eminent men and women followed by informative and thought provoking discussions.

Apart from our sessions and work at Sangam we also did a lot of sightseeing. Sangam strangely enough apart from being built close to the place where the two great rivers Mula and Mutha meet is also sited near a Leper Colony, a prison and a mental hospital. The doctor of the leper colony took us round the colony one day, and it was very interesting, watching the lepers

at work. The colony has its own tailors, shoe makers, poultry, dispensary and temple. There were, in all about 50 people and each one had his or her hut. It was indeed a pitiful sight to see some of them with no eyes. Some without fingers and toes, but the beauty and joy was in that all of them were cheerful.

We also visited the Sharwads Palace built 200 years ago and is now in ruins. This palace was built with only one entrance and a temporary roof that would fall on enemies as they entered the palace. There was also a gallery from which they poured boiling oil on the heads of the enemies.

In between sessions we visited Bombay and each of us lived with a family there for three days. While in Bombay we were invited to the palace of the Governor of Bombay. The Governor's wife, a very kind lady gave us very tasty mango ice-cream.

We also visited the Ajantha and Ellora caves situated about 150 miles from Poona. At Ellora we saw the 34 caves belonging to Hindus, Buddhists and Jains. At Ajantha we had a lot of climbing to do, and our sarees were a great handicap to us. These caves were full of the statues of Lord Buddha in various stages of his life. Unlike other buildings these caves were built down wards, the top storeys being built first

On one occasion the Lions' Club invited the representatives of Thailand U. S. A. Belgium, Malaysia and Ceylon to perform our respective dances at their club and we readily obliged.

This trip and conference were of great educational value to us and provided an opportunity for us to learn about the customs, manners, religions and songs of those of other countries.

Every moment of our journey and stay in India was so enjoyable and exhilarating

that the experience is an unforgettable one.

Amirthakumari Thillainayagam,
Ranger.

THE FUNNY SIDE OF A TOUR

One fine day, my friends and I decided to go on a short excursion to some of the places of interest in Jaffna. My uncle's car was arranged for that purpose. Seven of us Kumary, Indi, Thevy, Jaci, Rathie, Joy and myself set out from Point Pedro at about 7-30 a. m.

A nice bath in the Keerimalai tank was uppermost in our minds. So we first went to Keerimalai. The tank water was very fresh and cool, and we had an enjoyable bath in the tank, shouting at the top of our voice and dashing water on each other. My uncle who is neither married nor harried didn't restrain us. He was game for all fun.

We then had breakfast in a tea-boutique. We enjoyed the fun more than the meal. After resting for a while we went to the Tholagatti farm run by the catholic priests. There we were served with refreshing cool drinks. As it was a hot day, we welcomed it. Then we went to my uncle's friend Mr. Kumar. At Mr. Kumar's house my uncle left us in the sitting room, and went out with his friend. Two of my friends and I were playing cards, while the others were playing 'carrom.' Suddenly we heard a frightening screech. With our hearts beating at a terrific speed, we looked round the room, but couldn't find the place from where came that shrill voice. All of a sudden the door of the refrigerator opened and out fell my little 'roller,' my servant girl who had accompanied us. She was stiff as a starched shirt. We soon gave her first aid, and she came round. When

my uncle came in, we told him about this incident. He warned her not to go near the fridge.

After a hearty lunch at Mr. Kumar's place, we left for the Cement Factory at K.K.S. An Engineer in the factory took us round and explained to us the process of preparing cement. While we were going round Joy's frock nearly got caught in the belt of one of the machines. She screamed aloud, but we laughed merrily without knowing the reason. Luckily, the engineer stopped the engine in time. After that Joy refused to come with us and sat in a place in a dejected mood.

While the rest of us were going round, we came near an exhaust pipe. A gust of dark smoke laden with dust clouded around us. Our neat and beautiful frocks, were now soiled with dust and smoke. We all looked like 'golliwogs' and we began giggling and laughing at each other's appearance.

This incident put an end to our excursion, for we did not want to be seen by others. So we returned home immediately. Thus our short excursion ended in dust, smoke and laughter.

Selvakumari Selvarajah,
Gr. 10 Sc.

AN ENJOYABLE WEEKEND

Some weeks ago I had an enjoyable weekend in the hostel. It was one of those long weekends. So, many girls had gone home. A few of us for various reasons had stayed behind in the hostel. It was then that I had that jolly time.

During those days we had no rules to bind us. The hostel bell took a long rest. Our hostel teacher spoke to us kindly. She

didn't get angry or irritated with us for anything that we had done, or left undone. We were free to do our work to our wish. We had special and more tasty meals on those days. Our matron too was extremely kind to us. We enjoyed long sleep, late baths and free talk. The radio stayed tuned on us long as we liked.

Our Principal was very good to us and asked us how we would like to enjoy ourselves. She arranged for us to go on a picnic to Keerimalai.

Our picnic was on the second day of the weekend. We were all excited. We got up early and helped to cook and pack our eats. Then we started out by six o'clock in the morning. We enjoyed the pleasant scenes on the way. We sang, danced and played the mouth organ in the van. We reached Keerimalai. There we enjoyed the bath in the tank. We swam about and played many tricks in the water. Our Principal and teachers did not restrict us. All that they said was "children be careful."

After that, we had our breakfast, took snaps and went round to see the place, and enjoy the beach.

Our return trip too was very interesting. We saw many places such as the cement factory, the harbour and the light house. We reached our hostel by about 7 o'clock. We were all tired. So we took our dinner and went to bed.

The next day also we spent happily. We talked about the picnic, We played many games. We listened to a story of a film over the radio. We joked and laughed. In the evening we went out on a pleasant walk. There was a concert in our school hall, that night. We went there and enjoyed the dances very much.

The next day too was spent happily. We got permission to go shopping and to

see a film. We played many indoor games too. Then our happy weekend came to an end. The boarders returned one by one. I am longing to have another weekend like this one. It is a memorable one for me.

Sivayogam Sithamparam,
Gr. 11 Sc.

ELECTRICITY IN THE SERVICE OF MAN

Electricity has come to play a very important part in our lives. From the time a person gets up from bed till he retires again it plays a very important part in making life easy and happy.

He drinks his morning cup of tea prepared from the water boiled in an electric kettle. He takes his shave with his electric shaver. He then takes a bath in the water heated by an electric heater. He then gets down an electric lift to the street. He boards the electric bus and reaches his office.

He does his work using the electric telephone. He dictates his letters using a dictaphone. During the lunch interval he tunes on the radio for a little recreation. Electricity is serving him at all times and in all places.

We can well call this, the age of electricity. Thanks to electricity, lighting today has improved a great deal. We have lights to suit the work to be done. The lights give pleasure to the eye. A lighted town looks like a fairy land by night.

Electricity plays an important part in the treatment of diseases too. The ultra-violet and infra red-rays used in X-ray enable doctors to see the inner parts of our body and help in surgery.

Electricity provided us with speedy methods of travel. Electric locomotive is the fastest on land and is rapidly replacing the oil and steam locomotive.

Thanks to the electric telegraph and the radio telephone the world has become a very small place. These have reduced distance. Every modern city in the world has connections through radio telephone.

'Electricity is a good servant, but a bad master' we should be very careful in handling appliances worked by electricity.

In the years to come electricity would be the only form of power used by man.

Mangaleswary Sivasamy,
10 Sc. A.

MY IMAGINATION RUNS RIOT

One night while I was reading a ghost story which I had borrowed from my friend, I heard the howling of dogs from far away. It frightened me because I was alone in the room. The others were fast asleep. I stopped reading for a moment and looked around the room. I couldn't see anything. After a few minutes, I heard the slamming of a window. It frightened me more and my hair stood on ends. I listened carefully and made out that the noise came from the kitchen, and that there was someone in the kitchen. The night was still and the loneliness was frightening. But I tried to be brave and wanted to know what it was.

I crept slowly to the kitchen in the dark. I walked carefully because of the darkness and because I did not want to make a noise. Suddenly I touched a thin, hard and rough object. I was sure it was a ghost's finger. My heart almost stopped beating, and I was scared to death. At

that moment an icy hand crept over me. I tried to call for help, but my mouth stood shut and my vocal-chord seemed out of function. I tried to switch on the lights. That too was a failure, for I tripped and fell with my legs pinned under the table. I could not even stand straight. With much effort, I managed to crawl slowly and switched on the lights.

To my great relief there was no ghost. The thin hard object which I imagined to be the ghost's finger was only a stick which my brother had put there to chase the crows, and the icy hand that crept over me was a frightened mouse which was now staring at me from the edge of the vegetable rack.

Satisfied, I switched off the lights and went back to my room. I did not continue reading that story for I now knew that all this was due to my imagination, started on by the ghost story I had been reading.

Rajakumary Arulveerasingham,
Gr. 10 Sc.

AN ARMY TATTOO

On a bright and sunny afternoon in August last year, at a time when I was spending my holidays with an uncle of mine in Colombo, I had the thrill of my life watching an army tattoo for the first time.

The programme was to begin at 4-30 p. m., but we had to be there by 2-30 to get seats, for a large crowd was expected.

It was a pre-poya day and there was time to make preparations. The selection of the dresses we were going to wear and the snacks we were going to take with us to sustain our appetities for five hours kept us busy. My aunt prepared a picnic basket, packed to the brim with sandwiches, cakes,

grams and peppermints. There were also bottles of cool drink to quench our thirst. We were ten in number and needed plenty to eat.

The performance was at the Sugathadasa stadium. We drove in at two o'clock to find a crowd of many hundreds already in their places. It was all an array of umbrellas over their heads.

The show started off with the Police Band. They marched in all directions. Then followed the Military Band. This was different from the Western one. This was a play of drums and thablas, cymbals and flutes, resemblance of aboriginal musical rhythm.

Then followed quickly the items, one after the other. Most of the items were done with the use of motor cycles. To mention a few; a motor cyclist had a high ladder fixed on to his cycle. He road on the motor cycle for a while then suddenly he started climbing the ladder step by step and got to the top. But the cycle was still running on its own. Then there was a motor cycle pyramid building. A row of five motor cycles went round and round the stadium. Over them rows and rows of men formed the pyramids. The pyramids kept on moving too. The balancing power of the men was perfect.

The military men were able to assemble and dismantle gun carriages and jeeps. They did it to perfection and very quickly too. There were many more acrobatic feats done by the men. The best was a motor cyclist's leap through a ring of fire.

The applause by the spectators after each item was not the usual clapping, but a shout of 'Brave, Brave, Bravo.' Suddenly the umbrellas came folded down and all eyes peered upwards into the sky. There was no sign but only a sound. Later a speck was visible in the far off heights. It

was a plane no doubt. Within a few minutes it shot a red flame which flew into the air, like a red ribbon, and down descended a parachute safely landing a man. Two more parachutes followed. The men landed safely on the very spot earlier marked on the ground, from many miles high in a big coloured dome of silken cloth. A helicopter then flew in, very low, almost touching the stadium grounds. It was so noisy, that one felt the ear drums were cracking, and the gusts of wind almost blew us off our seats. It was very thrilling but we felt nervous too. When the plane flew down, we felt it would scrape off our heads.

The last was the climax of the military tattoo. A miniature bridge was built. We saw them open fire. It was a picture of 'war initiation.' Shooting, shelling and throwing of bombs took place. The bridge was crazed to the ground. The noise of the shooting grew louder and louder. The programme came to an end with a boom boom and a bang.

Dharshini Rajadurai,
Gr. 8.

A DAY IN KANDY

It was April holidays. My brothers and I did well in the Term Examination. My father wanted to give us a treat. He said that we could spend a day with our uncle in Kandy. We all jumped at the idea.

So on a fine day, we took the morning train up to Kurunegala. From there, we travelled by bus to Kandy. We were thrilled to see the mountains. That was the first time we saw a mountainous country.

The weather was keeping fine till we reached the Kandy bus stand. Then there

was a sudden downpour of rain. We went by taxi to our uncle's house at Piachaud Gardens. That evening we could not get out anywhere because of the rains.

Early the next morning, our uncle who is an Accountant in the 'Kandos' Chocolate Factory took us to Kundasale. We were happy to see how the chocolate was made. We asked many thrilling questions. Our uncle gave us a lot of different kinds of chocolates to eat.

From there, we went to see the Peredeniya gardens. Oh! what a lovely sight! We took some outlets and ice cream and ate them as we roamed about in the gardens. The hanging bridge was interesting to watch, when people walked on it. My brothers and I were afraid to walk on it. We saw various kinds of Orchids, and Roses of all colours and many beautiful flowers.

On our return from the gardens, we went to see the University. The Halls were very large and beautiful. We did not spend much time there. On our way back, we saw the tooth relic at Dalada Maligawa and the Kandy Lake. Then we went to the Kandy market to buy some fruits and toys.

We had a good lunch at our uncle's house. Though our uncle and aunt wished that we stay longer, we couldn't, because we left our baby brother at home. We had to travel that afternoon itself.

We thanked our uncle and aunt and came away. We reached Point Pedro at 10 p m.

I was in Kandy only for a day, but it is a memorable day in my life.

Rajani Rajaratnam,
Grade 7.

WHAT AM I ?

I ride on a big bicycle.

With my friends in a green flask.

When the bell rings for the interval,
children come to my master, under the
shady tree and ask for one of us and buy
us for money.

They hold me up by one leg, and suck
me greedily. As I go down their throats,
they are not thirsty. I am finished in no time.

What am I ?

Alexandria Packianather,
Gr. 7.

Popsicle.

MY NAUGHTY LITTLE BROTHER

I have a little brother,
A naughty lump of bother
At five o'clock he wakes up,
And plays without a stop.

Rice and curry he always hates
He gives it all to his playmates
Sweets chocolates and cakes
Without a bother he takes.

He runs about on the road
And talks to the young and old,
Whether he knows them or not
He is not worried a jot.

He gets on the table
And worries me for a fable,
'Mischief' should be his second name
But I love him just the same.

Sobhini Kulasingham,
Gr. 7 A.

MY HOME BESIDE THE SEA

I live in Point Pedro. My home is in
front of the sea. I like to watch the sea
every evening, and see the fishermen go out
in fishing boats to catch fish. At night, the
many lighted fishing boats on the sea look
like a lighted town.

In the morning, the fishermen return
to the shore. Many people wait for them
on the shore. The crows in Point Pedro
also wait for them to return to the shore.
The fishermen's wives and children are
always there. The wives take coffee for
their husbands. As soon as the fishing
boats are anchored, everyone helps to
remove the fish from the nets to the sheds
on the shore.

Fish is carried by women and children
in baskets. Most of the fish is then iced
in boxes in the sheds. These boxes are
sent in a lorry to Colombo. This is a very
interesting time for me and my sisters.
I love to stand and watch this every morn-
ing.

Padmini Rasiah,
Gr. 6.

MY BABY SISTER

My baby sister's name is Pamini.
She is one year old. She can talk only two
words 'Appa, Amma.' She toddles round
the whole house. When I leave for school
in the mornings, she waves 'ta ta' to me.
When I return, she greets me with a big
smile. She is very interesting when she
tries to imitate us. She is very happy when
'Appa' takes us out for a drive in the
evening. I am very fond of my baby sister.

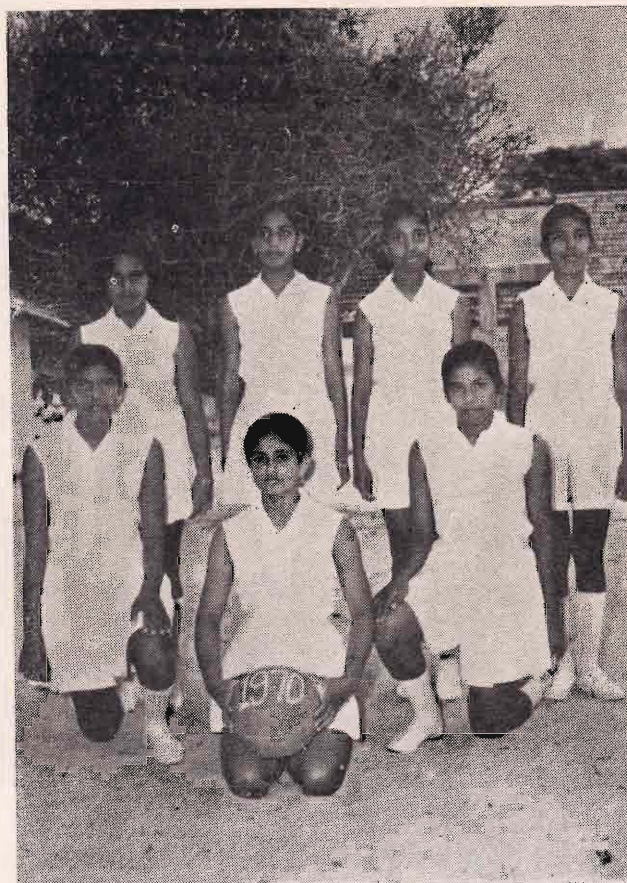
Tabitha Selvarajah,
Gr. 5.

PREFECTS GUILD

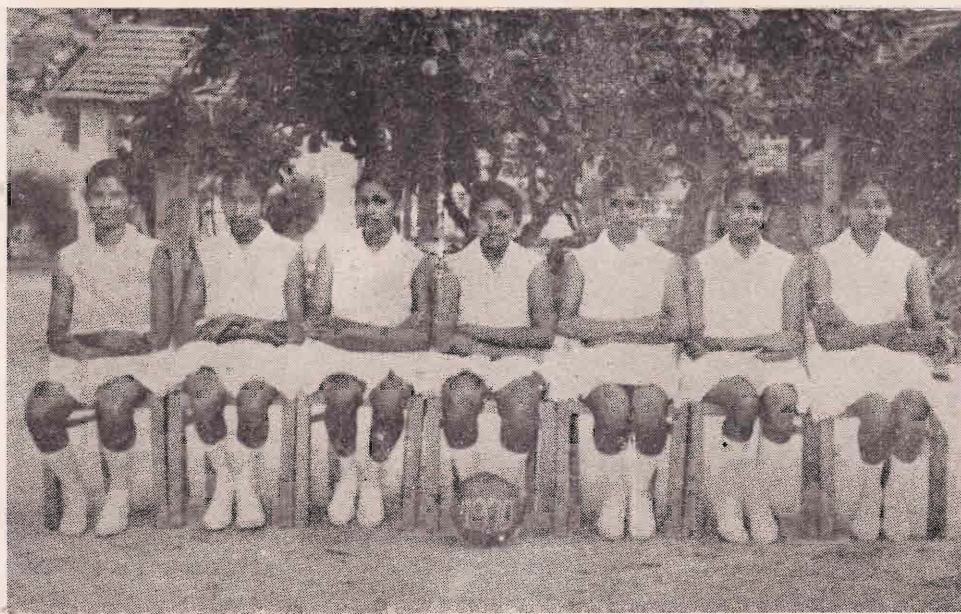
Seated (L - R) Miss M. Arumugam (Principal), V. Pushparane, S. Manchuladavi
S. Malini, S. Vasanthakumari, S. Shanthni, Mrs. R. R. Blanchard.
Standing (L - R) R. Sivajini, R. Poologasoundary, A. Nallini Shanthi, A. Pathama-
nayakie, K Sivajothi, S Sounthararanie, S. Sivayogam.

The School Junior Netball Team 1970.

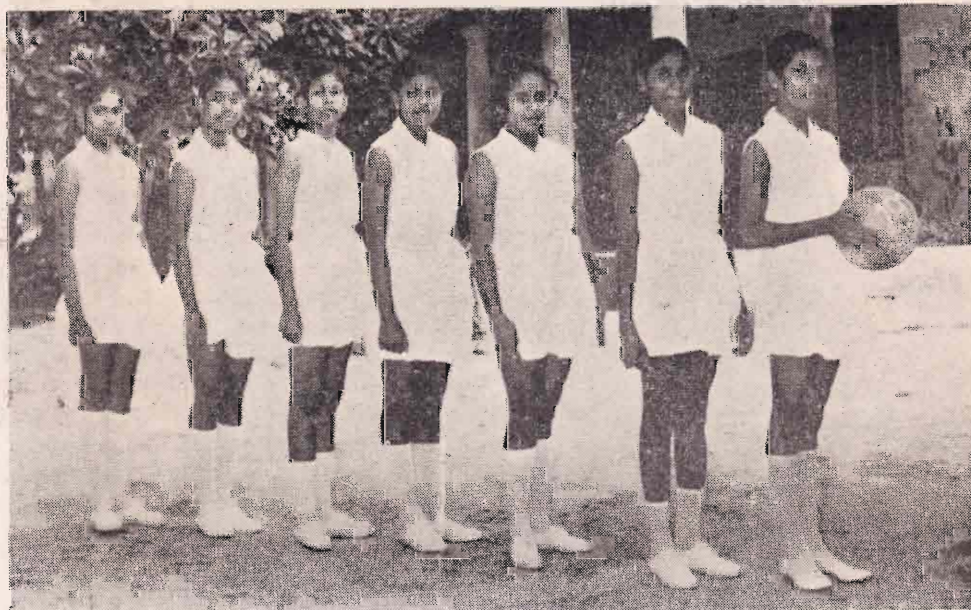
Kneeling (L - R) S. Sathiabama, N. Indrakumari, T. Rajamanohari.
Standing (L - R) M. Sathiadevi, K. Sivajini, S. Thanambikai, S. Leela.

NETBALL CHAMPIONS
Inter-House Netball Champions (Seniors)
PARKS HOUSE

(L.—R) K. Thirupathy, K. Shanthagowri, A. Yogaluxmy, R. Sivajini, P. Jayam,
S. Vijayarane, C. Sakunthala.

Inter-House Netball Champions (Juniors)
EVERETTE HOUSE

(L.—R) S Selvarajini, S. Thanambikai, J. Arumaimalar, S. Sathiapama,
M. Sathiadevi, A. Mangalanayakie, R. Thanavathy.

CLASS ROOM GLEANINGS

Teacher—What is the past tense of 'sink'?

Gowri —Sank.

Teacher—Good. The past tense of 'think'?

Mohana—Thank.

* * *

Teacher—Change this sentence into Passive voice. 'The Mason built the wall'

Rani —The wall built the mason.

* * *

Teacher—(After teaching the class to tell the time, pointing to the clock) 'What time is it now?'

Mano —Day time Miss.

* * *

Teacher—A professor is a learned person who teaches undergraduates. Now, who do you think is an assessor?

Vimala —A learned person who teaches asses.

* * *

Teacher—What is a 'piggery'?

Ruba —A place where pigs are kept.

Teacher—That's right. Now who can tell me what a 'grannery' is?

Ramani—It's a place where grannies are kept.

* * *

Teacher—Sita, don't you think its high time you started doing some serious work?

Sita —I don't know teacher because I haven't got a watch with me.

MY SAD FATE

I am very old now. I was living in a small house for many months. It was a very dark house with no windows or doors. There were a few friends living with me.

One day I heard a knocking noise, and then a 'click'. In a few seconds there was light in our dark house. A strange hand

pulled me out. It was my master. He put me in his pocket and took me to town. He gave me to a shopkeeper to buy a pair of slippers for his son. The shopkeeper looked hard at me and turned me up and down. Then he refused to accept me and returned me to my master.

Next he took me to the Co-operative Store. The clerk at the counter refused to take me. My master came back home and opened my dark house with another 'click'. He took out all my friends from the little dark house. We all went together to town in my master's pocket.

This time my master went to the Bank and gave me and my friends to the clerk at the counter. The clerk threw us into a drawer and here I am. I don't know what will happen to me!

I only hope he won't send me to the next world—will he?

Selvaswarnajothy Selliah,
Gr. 6.

MY GRANDMA

I love my grandma very much. She is a fat woman. She is not very old. She is very fond of her grandchildren. Every month she goes to the post office to get her pension. When she returns home she brings a lot of nice things for us to eat.

Grandma is a jolly person. She likes to tell us stories.

She wears spectacles. She can't see very well without them. Sometimes my little brother hides her spectacles and plays 'hide and seek' with her. It's great fun for the naughty boy. But grandma loves him the best. She is very happy when all her grandchildren are with her.

I wish grandma a long life.

Shanthi Cumarasamy,
Gr. 6.

பல்பகுதியங்கள்

இரசாயன சங்கத்தாரால் நடாத்தப்பட்ட பாடசாலைக் கட்டுரைப்போட்டி (தமிழ் மொழி)

(1-ம் பரிசுபெற்ற கட்டுரையின் சுருக்கவுரை)

மனிதன் பல்லாயிரம் வருடங்களாகத் தனது அன்றாடத் தேவையான பொருட்களும், இன்னும் தனக்குத் தேவையான மறு பொருட்களுமான உணவு, உடை, பாதுகாப்பு உரங்கள், ஒளடதங்கள் போன்றவைகளை இயற்கையில் உள்ள பொருட்களில் இருந்தே பூர்த்தி செய்து வந்துள்ளான். எமது நவீன சமுதாயத்தை உண்டாக்குவதற்கு மரம், இரப்பர், பட்டு, பஞ்சு, கம்பளி, பலவித இயற்கைப் பொருட்கள் பெருமளவில் உதவி புரிந்தன. நாட்கள் செல்லச் செல்ல இரசாயன அறிஞர்கள் பலர் இவ்வியற்கைப் பொருட்களைப் போன்றே அன்றி, அவற்றினும் மேலதிகமாகவோ பயன் தரக்கூடிய பலவித பொருட்களை உருவாக்குவதில் அதிக கவனம் செலுத்தினர். இதற்குக் காரணம் இயற்கைப் பொருட்கள் பல கஷ்டத்திற்கும், பணவிஷயத்திற்கும் பின்னரே எமது கைக்கு வருகின்றது. ஆனால், செயற்கையாக உருவாக்கும் பொருட்களோ இலகுவாகவும், மலிவாகவும் கிடைக்கின்றது. தொடக்கத்தில் இருக்கும் ஆராய்ச்சி வேலைகள் மட்டுமே தலைவலியாக இருக்கும்; செயற்கையாகப் பொருட்கள் தயாரிப்பதற்காக ஆராய்ச்சிகள் பல செய்யப்பட்டதன் காரணமாக உருவின்மை, மின்சக்திவளையுந்தன்மை, கூடிய அளவு இழுவை வலு போன்ற பல மாறுபட்ட இயல்புகளை உடைய சேதனப்பொருட்கள் எல்லாம் ஓர் இயல்பைப் பொதுவாகக் கொண்டுள்ளன என அறிந்தனர்.

எல்லாச் சேர்வைகளும் மிகப் பெரிய மூலக் கூறுகளினால் ஆனவை. அவற்றின் சராசரி அணு நிறைகள் சாதாரண அணு நிறைகளை விட, பத்து அல்லது, நூறாயிரம் மடங்கு அதிகமானது. ஏறக்குறைய ஐம்பது

ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இச்சேதன உறுப்புப் பொருட்கள் மிகப் பெரிய மூலக் கூறுகளினால் ஆனவை என்பதையும், அவை இயற்கையில் தோன்றிய விதத்தையும், பரிசோதனைச்சாலையில் அவற்றில் சிலவற்றைத் தயாரிக்க முடியும் என்பதையும் அறியாமல் இருந்தனர். இவ்விராட்சத மூலக் கூறுகளின் இயற்கையைப்பற்றியும், அவற்றின் தொடுப்பைப்பற்றியும் ஆராய்ச்சிகள் பெருமளவில் நடாத்தப்பட்டன. இதன் விளைவாக இரசாயன அறிஞர்கள் இப்பொழுது இயற்கையில் உள்ள உயர்ந்த மூலக்கூற்று நிறையுள்ள பொருட்களின் கட்டமைப்புகளைப்பற்றியும், அவற்றை உருவாக்கும் இராட்சத மூலக்கூறுகளின் பிறப்பைப்பற்றியும் விரிவாக அறிந்திருக்கின்றார்கள். இவ்வறிவின் துணைகொண்டு இரசாயன அறிஞர்கள் இயற்கையில் உள்ள உயிர்ச்சத்துக்களையும் இருமடங்குகளாகப் பெருக்கி உள்ளார்கள். அது மாத்திரமன்றி உணர்ச்சி கொல்லிகள், மதுவகை, அழுகல் எதிரிகள், பூச்சி கொல்லிகள் போன்றவற்றையும் இரசாயன அறிஞர்கள் உண்டாக்கி உள்ளார்கள். இன்று எம்முடைய ஆடம்பர வாழ்க்கைத்தரமும், இரசாயன அறிஞர்களின் உழைப்புத்தான் என்பதில் ஒருவித சந்தேகமும் இல்லை.

இரப்பர், பிளாஸ்டிக், புரதம் போன்ற பொருட்கள் இயற்கையில் தோன்றும் விதத்தை ஆராய்ந்து, அந்த அறிவை விஞ்ஞானிகள் இரப்பர் பிரதியீட்டுக்கள், பிளாஸ்டிக்குகள், புரதங்கள், நார்கள் முதலியவற்றைச் செய்கையிலும் உருவாக்கும் வழிகளில் பயன்படுத்தினர்; எளிய மூலக் கூறுகள் ஏதாவதொரு தாக்கத்தினால் திரும்பத் திரும்பச் சேருவதன் காரணமாகப் பெரிய மூலக் கூறுகளை உண்டாக்குவதில்

தங்கி உள்ளது. இவ்வாறு ஒரு தொடங்கு பொருளின், அதாவது ஒரு பருதியத்தின் மூலக்கூறுகள் தொடர்ச்சியாக வரையறை இன்றிச் சேரும் முறை பல் பகுதிச் சேர்வு எனப்படும். சுருங்கக் கூறின் பல்வகைப் பெருக்கத்தின் விளைவு பல்பகுதிச் சேர்வு எனப்படும். இரட்டை அல்லது மும்மைப் பிணைப்புள்ள மூலக் கூறுகளில் மட்டுமே பல்பகுதிச் சேர்க்கை நடை பெறுகின்றது.

இன்றைய உலகில் பல் பகுதியங்கள் பல துறைகளில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தொன்றாகக் காணப்படுகின்றது. இப்பொழுது அவதானிகள் மருத்துவத்துறையில் கவனம் செலுத்தி முன்னேறுவதற்கும் பல்பகுதியங்களின் விளைவாக வரும் பல்பகுதிச் சேர்வைகள் பலவகைகளில் பெரிதும் பயன்படுகின்றன. பல்பகுதியங்கள் இணைப்புள்ள மெல்லிய நூல், பிசின், குங்கிலியம் என்பவற்றின் உபயோகத்திற்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் காணப்படுகின்றது.

எதிலினுக்குக் கூடிய அழுக்கத்தைக் கொடுத்தால் பொலிதின் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது. இங்கு ஒட்சிசனை ஊக்கியாக உபயோகித்து, 200 Cக்கு சூடாக்கும்போது வரும் பல்பகுதியம் பல்பகுதி எதிலின் எனப்படும். இப்பல்பகுதி எதிலின் மெல்லிய அடுக்கில் இருக்கும்போது பளிங்குபோலும் தடித்த அடுக்கில் இருக்கும்போது மெழுகு போன்று தெளிவற்றதாகவும் இருக்கும்.

பொலிதின் ஆனது ஒரு வெப்பப் பிளாஸ்டிக் ஆகும். இதன் வெளிப்புறத் தோற்றமானது மின்சாரத்தைப் பாயாமல் தடுக்கும் சக்தி வாய்ந்தது. அத்துடன் இரசாயனத் தாக்கங்களைத் தடை செய்யும் சக்தி வாய்ந்த தொன்றாகவும் காணப்படுகின்றது. இக்காரணங்களினால் இதனை மின்சார உபகரணங்களின் மின்வலுத்தடையாக உபயோகிக்கப்படுகின்றது. அது மாத்திரமல்லாது பொலிதின் செறிந்த அமிலங்களை எடுத்துச் செல்லும் குழாய்கள் செய்யவும் பயன்படுகின்றது. பொலிதின், காரம், எண்ணெய், நெய், அமிலம் முதலியவற்றினால் பாதிக்கப்பட மாட்டாது. பொலிதின் பிளாஸ்டிக் வகைகளில் மிகவும் பாரம்

குறைந்தது. இவை படலங்கள், குழாய்கள், சமையலறைப் பொருட்கள், உடைகள் முதலியவற்றைப் போட்டு வைப்பதற்கும் உபயோகப்படுகின்றன.

சிலிக்கன் ஒருவகைப் பிளாஸ்டிக் ஆகும். இவை ஏனைய பிளாஸ்டிக்கில் இருந்து வேறுபட்டதாகக் காணப்படுகின்றது. சிலிக்கன் இரசாயன முறையில் கிலிக்னாட்டின் தாக்கத்தின் மூலமும், சிலிக்கன் நூலினைச் சேர்ந்தும் தயாரிக்கப்படுகின்றது. சிலிக்கன் பிசுபிசுப்பான திரவமாகவும், அல்லது ஒழுங்கற்ற திண்மமாகவும் காணப்படும். இவை கூடிய மின்பாது காப்புத் தன்மையைக் கொண்டுள்ளன. அத்துடன் வெப்பமூட்டுவதற்கும், குளிர்மூட்டுவதற்கும் கூடிய தடையையும் உடையன. இவை மின்பாதுகாப்பிற்காக மின்பிறபாக்கிகளிலும், மோட்டார்களிலும், படிமாற்றிகளிலும், மற்றும் இன்றோரன்ன பிறவற்றுக்கும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இயந்திரங்களில் வெப்பம் வெளிவிடப்படும்போது, அல்லது உயர்வாய் இருக்கும்போது எண்ணெய் பிரிகை அடைவதையும், அல்லது வெப்பம் தாழ்வாய் இருக்கும்போது எண்ணெய் உலர்ந்து போகாமலும் தடை செய்வதற்கு இவை பயன்படுத்தப்படுகின்றன. மற்றும் இவை மோட்டார் வண்டி மினுக்கம் செய்வதற்கும், நுரை தள்ளுவதைத் தடை செய்வதற்கும், பாண்தகரங்களிலும், டயர் அச்சுக்களிலும் காணப்படும் உட்புறப்படையாகவும் இவை பயன்படுத்தப்படும்.

மற்றும் ஒரு பல்பகுதியம் தெரிவீராகும்: இது 1940-ம் ஆண்டு பிரித்தானிய இரசாயன நிபுணர்கள் J. R. உவின்பில்ட் J. T. டிக்சன் என்பவர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இது எதிலின் கிளைக்கோலும், ரெதிப்தலிக்கமிலமும் சேர்ந்த மூலக்கூற்றினூடாக ஐதரோட்சைல் தொகுதியைச் செலுத்தும்போது உண்டாகும் பல்பகுதிச் சேர்வினால் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது. தெரிவீன் இரண்டு தேற்றங்களில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் ஒன்று பட்டைப் போன்றும், மற்றையது கம்பளியைப் போன்றும் உள்ளது. இரண்டும் மிகவும் மெதுமையானது. ஆனால், குறிப்பிடத்தக்க படி வலிமையாகவும், கடினமானதாகவும் உள்ளது. தெரிவீன் துணிகள் பூச்சிகள்

அரிக்காதவாரும், கரும்பையன் பிடிக்காதவாரும் உற்பத்திசெய்யப்பட்டுள்ளது. அது மாத்திரமன்றி, சுருங்காத தன்மை உள்ளதாகவும் உள்ளது. இதனால் தெரிலின் துணிகளைச் சலவை செய்தபின் ஸ்திரிகை செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

பிளாஸ்டிக்குகளும் பல்பகுதியங்களின் உதவியுடனேயே தயாரிக்கப்படுகின்றன. பொறிமுறைச் சக்தியின் உதவியுடன், அல்லது வெப்பசக்தியையும் பொறிமுறைச் சக்தியையும் உபயோகித்து விரும்பிய வடிவங்களுக்கு நிரந்தரமாக மாற்றக்கூடிய பொருட்கள் பிளாஸ்டிக்குகள் ஆகும். பிளாஸ்டிக்குகள் வெப்பம் இறுக்கும் பிளாஸ்டிக்குகள், வெப்பம் இளக்கும் பிளாஸ்டிக்குகள் என இருவகைப்படும். இவற்றில் வெப்பம் இளக்கும் பிளாஸ்டிக்குகளுக்கு செலுலோயிற்று, பல்எதிலீன் என்பனவும், வெப்பம் இறுக்கும் பிளாஸ்டிக்குகளுக்குப் பேக்குலைற்று என்பனவும் உதாரணங்களாகும். வெப்பம் இறுக்குகின்ற பிளாஸ்டிக்குகள் வெப்பம் ஏற்றுப்போது உருகாத கடினமான திண்மமாக மாறும். வெப்பம் இளக்குகின்ற பிளாஸ்டிக் வெப்பம் ஏற்றுப்போது மென்மையாகி, விரும்பிய வடிவங்களுக்கு மாற்றப்படக் கூடியது. பிளாஸ்டிக் போமல்டிகைட் என்பனவற்றின் ஒடுக்கத்தினால் பேக்குலைற்று தயாரிக்கப்படுகின்றது. பேக்குலைற்று, தொலைபேசிகள், மின்சாரக் காப்புக்கள், ஊற்றுப் பேனாக்கள், ஒளிபதிவுக் கருவிகள், வானொலிப் பெட்டிகள் என்பன செய்யப் பயன்படுகின்றது. செலுலோயிற்று எளிதில் தீப்பற்றக்கூடியது. பிளாஸ்டிக் தீப்பிடித்தலைத் தடை செய்ய செலுலோசு நைத்திரேற் பிரதியீடு செய்யப்படுகின்றது. பிளாஸ்டிக்குகள் தற்போது பெரும் தொழில்களுக்கு அடிப்படைப் பொருளாக உள்ளன.

தொகுப்புப் பிளாஸ்டிக்குகளின் இயல்புகள் மாறுபடக் கூடியது. இதன் காரணத்தினால் இவைகள் மரம், கண்ணாடி, தோல், உலோகங்கள் போன்ற சாதாரண தேவைப் பொருட்களையும், ஆடம்பரத் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்யும் தந்தர், அம்பர் போன்றவைகளையும், இன்னும் பல ஆயிரக் கணக்கான பொருட்களையும் மாற்றிடு செய்கின்றன. பிளாஸ்டிக்குகளால் கூட்டுப்

பொருட்கள், வீட்டுத் தளபாடங்கள், மோட்டார் சாதனங்கள், விமான சாதனங்கள், இயந்திரங்கள் முதலியன உற்பத்தி செய்வது அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கின்றன. இதற்கு முக்கிய காரணம் ஏன்னவெனில், பிளாஸ்டிக்குகள் இலேசானவையாயும், அரித்தலைத் தடுப்பனவாயும், பலவகைச் சோடனைகளுக்கு உகந்தவையாயும் இருப்பதலாகும். அதுமாத்திரமன்றிக்குறைந்த செலவில் பலவற்றை நிர்மாணிக்கக்கூடியதாகவும் உள்ளது.

இயற்கை இரப்பரின் பாவனை அதிகரித்த நாட்தொடக்கம் விஞ்ஞானிகள் செயற்கை இரப்பர் செய்வதில் மும்முரமாக ஈடுபட்டனர். இயற்கையில் இரப்பர் மரம் வளர்ந்து லேரெக்ஸ் என்னும் பால்போன்ற திரவம் தரப் பல வருடங்கள் செல்லும். இந்தக் கால விரயமும் செயற்கை இரப்பர் செய்வதற்கு இன்னொரு தூண்டு கோலாக அமைந்தது.

செயற்கை இரப்பரானது இயற்கை இரப்பரின் இயல்புகளை உடையதாய் இருந்தால், செயற்கையான இரப்பர் இயற்கை இரப்பரிலும் சிறந்ததென்பதில் மிகையாகாது. செயற்கை இரப்பர் பல்பகுதிச் சேர்வில் இருந்தே பெறப்படுகின்றது. பியூற்றுதைனின் பல்பகுதிச் சேர்க்கையால் உண்டாக்கப்பட்ட செயற்கை இரப்பரிலும் நெயோப்பரின் இரப்பரே சிறந்ததாகவும், இயற்கை இரப்பருடன் போட்டி போடக்கூடியதாகவும் அமைந்தது. இயற்கை இரப்பர் ஆறு ஐசோப்பரின் மூலக்கூற்றின் பல்பகுதிச் சேர்வையாகும். முதன்முதல் ஐசோப்பரின் பல்பகுதிச் சேர்வையினூறன் செயற்கை இரப்பர் பெறப்பட்டது. சில ஆராய்ச்சிகள் செய்யப்பட்டதன் நிமித்தம் ஐசோப்பிரினுக்கு ஒத்த ஐதரோக்காபனான பியூற்றுதைனின் பல்பகுதிச் சேர்க்கையால் இயற்கை இரப்பரைப் போன்ற பொருள் உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. 1920-ம் ஆண்டு அமெரிக்காவில் நியூலாண்ட் என்னும் விஞ்ஞானி குப்பிரசுக் குளோரைட்டு-அமோரியங் குளோரைட்டு ஊக்கியின் அசந்நலின் ஒடுக்கம் ஏற்பட்டதும் இரு வீனல் அசந்நலினும் கவனமாக ஒடுக்

கப்பட்டபோது ஒரு வீணல் அசந்நலீனும் உண்டானது. இவற்றில் இரப்பரின் இயல்புகள் இருந்ததை விஞ்ஞானிகள் கண்டு பிடித்தனர். ஒரு வீணல் அசந்நலீனுடைய குளோரின் சேர்வை பல்பகுதிச் சேர்க்கையின் பின் இயற்கை இரப்பர் போன்ற மின்சக்தி உள்ள ஒரு பொருளைத் தந்தது. இதுவே நெயோப்பெலின் என்னும் செயற்கை இரப்பர் ஆகும்.

நெயோப்பிலின் இரப்பர், பியூனா இரப்பர் என்று பெயரிடப்பட்ட பியூற்றூதையினின் பல்பகுதிச் சேர்வையான செயற்கை இரப்பரிலும் விசேடமாக அமைந்தது. இயற்கை இரப்பருக்கும் நெயோப்பிலின் இரப்பருக்கும் இடையில் வித்தியாசம் சிறிதளவில் இருந்தாலும் இறு நெயோப்பிலின் இரப்பரின் இயல்பை மென்மேலும் விசேடமாக்கியதல்லாமல் குறைக்கவில்லை. அத்துடன் நெயோப்பிலின் இரப்பர் இயற்கை இரப்பரைவிட நல்ல அம்சங்களை உடையன என்று ஆராய்ச்சிகள் பல செய்யப்பட்டதன் மூலம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. 50 Cயில் இயற்கை இரப்பருக்கும் நெயோப்பிலின் இரப்பருக்கும் இடையில் வித்தியாசம் இருக்கவில்லை. நெயோப்பிலின் உருவாகும்போது சிங்கு ஓட்சைட், ஈயமஞ்சள், மக்னீசியா போன்ற பொருட்களைச் சேர்த்தனர். இதனால் நெயோப்பிலின் இன்னும் கூடிய விசேட இயல்பைப் பெற்றது; நெயோப்பிலின் எத்தேவைக்கும் பயன்படுகின்றதோ, அந்தத் தேவைக்கு ஏற்றதாக அதன் இயல்புகளை மாற்றி அமைக்கக்கூடியதாக உள்ளது. மென்மையான நெயோப்பிலினை உருவாக்குவதற்குப் பல்பகுதிச் சேர்வையின்போது வேறு சில பொருட்களைச் சேர்த்து மென்மையாக நெயோப்பிலின் உருவாக்கப்படுகின்றது. நெயோப்பிலின் சூழலின் வெப்பம் கூடுவதாலோ, குறைவதாலோ பாதிக்கப்பட மாட்டாது; இயற்கை இரப்பருக்குப் பதிலாக நெயோப்பிலின் இரப்பரையும் பாவிக்கக்கூடியதாக உள்ளது. நெயோப்பிலின் இரப்பர் பாவிப்பதால் பணவிரயமும் அதிகம் ஏற்படாது. நெயோப்பிலின் எண்ணெய் கொழுப்பு, ஓசோன் முதலியவற்றால் பாதிக்கப்படாத தன்மையும் கொண்டுள்ளது. இது இரசாயனத் திரவங்களாலும் தாக்கப்

படாதவாறு உள்ளன. இத்துடன் இவை தண்ணீரையும், வாயுக்களையும் உட்புக விடாத தன்மை உள்ளன. இயற்கை இரப்பருக்கு மேற்கூறப்பட்ட இயல்புகள் இல்லை. இயற்கை இரப்பர் சூரிய வெளிச்சத்தினால் வெடிக்கத்தக்கதாக உள்ளது. செயற்கை இரப்பர் அப்படி அல்ல. இப்படிப்பட்ட காரணங்களினால் செயற்கை இரப்பரே கூடுதலாகப் பாவனையில் வந்தன: மோட்டார் வண்டிகளின் உறுப்புக்களுக்குத்தான் இவை அதிகமாகப் பயன்படுகின்றன. டயர்கள் செய்வதில் நெயோப்பிலின் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

மனிதனால் முதன் முதலாகச் செயற்கையாகச் செய்யப்பட்ட நார் நைலோனாகும்: நைலோன் கண்டு பிடிக்கப்பட முன்னர் செயற்கை நார்கள்தான் உபயோகத்தில் இருந்தன. ஆனால் இவை செயற்கையானது எனக் கொள்ளப்பட மாட்டா. ஏனெனில் இவை இயற்கையான செலுலோசின் நீண்ட மூலக்கூறுகளின் அடிப்படையைத் தம்மகத்தே கொண்டுள்ளன; நைலோனானது முதன் முதல் W. H. கர்தேன் என்பவரின் கீழ் உள்ள இரசாயன வல்லுனர்களால் U. S. A., யினால் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது; நைலோன் 1940-ம் ஆண்டு உற்பத்திக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது.

பிளேவில் இருந்து பெறப்பட்ட அடிபிக் அமிலமும், எக்சா மெதிலினிடு அபீனும் சேர்ந்து பல்பகுதிய மாக்கலாலும், திரவ மாக்கலாலும் நைலோன் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது. மேற்கூறப்பட்ட இரு சேர்வைகளும் குறிப்பிட்ட அழுக்கத்தின்கீழ் வெப்பமாக்கப்படும்பொழுது நைலோன் உருவாகின்றது. நைலோன் இழைகளானவை உருகிய நைலோன் வலைகளினூடாகச் செலுத்தப்படுவதால் உருவாகின்றன. அவைகள் காற்றில் குளிரவிடும்போது திண்மமாகின்றது. நூலின் வலுவானது இழைகளை உருளைகளினூடாக ஓட்ச் செய்வதால் அதிகரிக்கப்படுகின்றது. இதனால் இவை தம்முடைய முன்னைய நீளத்திலும் நான்கு, அல்லது ஐந்து மடங்கு நீட்டப்படுகின்றது; இப்படிச் செய்யப்பட்ட நைலோன் நாரானது இயற்கையான நாரிலும் பலதரப்பட்ட

நன்மைகளை உடையது. செயற்கையான நூலோன் நாரானது கூடிய பொறிமுறை வலுவை உடையதனால் கடினமான பாவிப்புக்கு உகந்த தொன்றாகக் காணப்படுகின்றது;

நாம் உணவுப் பொருளாக உபயோகிக்கும் புரதங்களும் பல்பகுதியங்கள் ஆகும் அமினோ அமிலங்களே புரதங்களை உண்டாக்குகின்றன; அமினோ அமிலங்களுக்கிடையே நடைபெறும் ஒடுக்கந் தாக்கத்தினால் புரதங்கள் உண்டாகின்றன. இரண்டு மூலக்கூறுகள் ஒன்று சேரும்போது நீர்போன்ற எளிய மூலக் கூறு ஒன்றை வெளியேற்றிச் சிக்கலான மூலக் கூறு நிறை கூடிய சேர்வையை உண்டாக்குந் தாக்கம் ஒடுங்கல் எனப்படும்; ஒடுக்கந் தாக்கத்தினால் உண்டாக்கப்பட்ட பல்பகுதியம் ஒடுங்கற் பல்பகுதியம் எனப்படும்;

ஆயிரக்கணக்கான அமினோ அமிலங்கள் ஒடுங்குவதன் விளைவாகவே புரத மூலக் கூறுகள் உண்டாகின்றன. புரத மூலக் கூறு ஒன்றை உண்டாக்கும் அமினோ அமிலங்களின் வகையும், எண்ணிக்கையும் மாறும் போது புரதத்தின் இயல்புகளும் மாறுகின்றன. இப்படியாகப் பெறப்பட்ட புரதங்கள் உயிர்ப் பொருளின் சிறப்பியல்பான முதலுருவின் 70V புரதங்களாகும். இவை புதிய இழையங்களை உருவாக்குவதற்கும்

பழுதடைந்த பாகங்களைப் புதுப்பிப்பதற்கும் உதவுகின்றன. அது மாத்திரமன்றி, இவை வெப்ப சத்தியைக் கொடுப்பதற்கும் குருதியின் அமில கரு சமநிலையை நிலைநாட்டுவதாகும். இனிப்பிட்டுக்களை குழம்பான நிலையில் வைத்திருப்பதற்கும் ஒமோன்களையும், நொதிப் பொருட்களையும் உண்டாக்குவதற்கும் பெரிதும் பயன்படுகின்றன;

கிட்டத்தட்ட 80 வருடங்களுக்குப் பின்பல்பகுதியங்களின் கட்டமைப்பினுள் ஒளி செலுத்தப்பட்டது. இதன் விளைவாக அதன் கட்டமைப்பில் காபன் ஐதரசன் பிணைப்புகளினிடையே சில வித்தியாசம் ஏற்படுகின்றது. இது பல்பகுதியங்களின் எல்லா இயல்புகளிலும் ஒரு சிறந்த நன்மை அளிக்கும் இயல்பாக உள்ளது.

இப்படியாகப் பல்பகுதிச் சேர்வுகளினால் உண்டாகும் விளைவுகள் இன்றைய உலகினில் பல துறைகளில் அவசியமானதாய் இருப்பதால் இதை மாணவர்கள் மாத்திரமன்றி, இரசாயன நிபுணர்களும் மருத்துவத் துறையில் உள்ளவர்களும், இன்னும் வேறும் பல துறைகளில் உள்ள நிபுணர்களும் இத்துறையில் கூடிய ஆர்வம் எடுத்து வருகின்றார்கள்.

சேதுபதி வீரசிங்கம்,
வகுப்பு XII (Sc.)

வாழ்வில் ஏற்படும் கஷ்டங்களைக் குறைக்க ஒரு வர்க்கொருவர் உதவிசெய்வதற்கன்றி வேறு எதற்காக நாம் உயிர்வாழ்கிறோம்.

—ஜார்ஜ் எலியட்.

மாணிக்கவாசகர் அருளிய மார்கழி நீராடல்

“மருவா நெறியளிக்கும் வாதலூர் எங்கோன்
திருவாசகம் என்னும் தேன்”

மணிவாசகரது திருவாசகம் என்னும்
தேனருவியானது பிறவித் துன்பத்தை
நீக்கிப் பேரானந்தத்தை நல்குவது. இத்
தேனருவியினின்றும் சிந்திய ஒரு சிறு துளி
திருவெம்பாவை; கன்னிப் பருவத்துப்
பெண்கள் ஒருவரையொருவர் துயில்
எழுப்பி மார்கழி நீராடும் வரலாற்றினைக்
கூறும் பகுதியே திருவெம்பாவையாகும்.

திருவண்ணாமலையில் திருவாதிரைத் திரு
நாள்; மார்கழி மாதம்; முன்பணிக்காலம்;
குளிர் மிகுந்த அதிவிடியற்காலே; கன்னிமை
கழியாகக் கன்னிப் பெண்கள் இளமைத்
துடிப்புடன் எழுந்த மாத்திரத்தே உள்ளத்
தில் களிபேருவகையுடன் குளிரின் கொடு
மையையும் மறந்து நீராடச் செல்கிறார்
கள். மார்கழி நோன்பு நோற்கும் பெண்
கள் அவர்கள்; பருவம் தான் தன்னந்தனி
யாகச் செல்லக் கூடியதா? இல்லை. ஒவ்
வொருத்தியும் குறும்பு வேடிக்கையுடன்
இறையன்பில் மூழ்கியவண்ணம் தத்தம்
தோழியரை அன்புடன் கடிந்து துயில்
எழுப்புகிறார்கள். கன்னியர் கூட்டத்திற்கு
குளிரோ, பனியோ தெரியவில்லை. இங்
னம் உள்ளத்தை இறைவன்பால் உய்க்கும்
இக்காட்சியானது மணிவாசகர் உள்ளத்
தைப் பெரிதும் கவர்ந்தது. அக்காட்சியை
மணி மணியான கருத்துக்களால் பாடல்க
ளாகத் தீட்ட முனைந்தார்.

வாதலூரார் அருளிய திருவெம்பாவை,
ஆண்டான் அருளிய திருப்பாவை இரண்டும்
மழை பெய்யவும், நற்கணவரை அடைய
வும் வேண்டிப் பாடப்படும் பாவைப் பாடல்
களுக்குச் சிறந்த உதாரணங்களாகும்.
வைஷ்ணவ சமயப்பெண்கள் கண்ணனை
நினைந்து நீராடுதலைப் போன்றதுதான்.
மணிவாசகர் காட்டிய பெண்கள், “ஆதியும்
அந்தமுமில்லாணை” உள்ளத்தே உள்ளுவ
தன்றி வாயாரப்பாடி நீராடல். மலம்
நீக்கி, இறைவன்பால் சிவானந்தம் துய்க்கச்

செய்யும் பெருமை வாய்ந்தது திருவெம்
பாவை. இப்பாடல்கள் திருவாதிரைக்குப்
பத்துநாள் முன் தொடங்கித் திருவாதிரை
வரை ஓதப்பட்டு வரும்.

வைகறைப் பொழுதில், “ஆதியும்
அந்தமுமில்லாணை”ப் பாடி வருகிற து
கன்னியர் கூட்டம் ஒன்று. முதல் நாளே
தலைமகளிடம் தாம் நீராட அழைத்துச்
செல்ல வருவோம் என்று புகன்றனர்
தோழியர். “நீவீர் வந்து என்னை எழுப்பு
தல் வேண்டா. யானே நும்மை வந்து
எழுப்புவேன்” என எதிர் மொழிந்தாள்.
ஆனால், அவர்களது வாழ்த்தொலியைக்
கேட்டும், வீதியில்தானும் அவள் வர
வில்லை. பள்ளியறை வாசலை அடைந்தும்
ஆனையோ காணோம். கோபமுற்றாள் தோழி
பொருத்தி.

“அரும்பெரும் சோதியை யாம்பாடக்
கேட்டோம்
வாள்தடங்கண் மாதே வளருதியோ
வன் செவியோ நின்செவிதான்” என்
கிறாள்:

மற்றொருத்தியோ தலைமகளுக்காக
இரக்கமுற்றாலும் அவளது கோபம் பரிகாச
மாக மாறுகிறது.

“மாதேவன் வர்கழல்கள் வாழ்த்திய
வாழ்த்தொளி
போய்விதி வாய்க் கேட்டலுமே
விம்மிவிம்மி

மெய்மறந்து போதார் அமளியின்மேல்
நின்றும் புரண்டிங்கண் கிடந்தார்
ஈத எம்தோழி பரிசு” எனப் பகர்கிறாள்.

தலைமகளோ நாணத்துடன் எழுந்து அவர்
களுடன் இணைந்து மற்றைய தோழியிடம்
செல்கிறார்கள்.

மற்றோர் வீட்டு வாசல் அது; உனது
அன்பு, பாசம் யாவுமே இறைவனுக்கு என்
பாயே. உனக்குக் கூட மலர்ப்படுக்கையின்
மாட்டுப்பற்று வந்துவிட்டதா? எனக் கூறி

அவனையும் எழுப்புகிறார்கள்; அவளோ, தன் நிலையை நினைவு கூர்ந்து வெட்கமடைந்தாள்;

“சீ, சீ இவையும் சிலவோ வினையாடி ஏசும் இடம் ஈதோ” எனக் கூறி அவர்களைச் சமாதானப்படுத்தி அழைத்துச் செல்கிறாள். குறும்பும், பரிகாசமும், வேடிக்கையும், காணப்பட்ட பொழுதிலும் இறையன்பு சிறிதேனும் அவர்களை விட்டு நீக்கம் பெறவில்லை;

அத்தன், ஆனந்தன், அமுதன் என்று உள்ளூறித் தித்திக்கப் பேசுவானே; அவள் கூட இன்று ஏனோ துயில் கொள்கிறாள். திருமால் நான்முகன் போன்றோர் காணமுடியாத இறைவனை, நாம் அறிந்து கொள்வோம் எனக் கர்வம் பேசியவளும், இன்னும் துயில்கிறாளே. இங்ஙனம் ஒவ்வொருத்தியினதும் இயல்புகளைக் கூறியவண்ணம் விண்ணுக்கொரு மருந்தானவனும், கண்ணுக்கு இனியவனுமாகிய இறைவனைப் பாடித் துயிலெழுப்புகின்றார்கள்;

மணிவாசகர் இறைவன்மீது கொண்ட பெருங்காதலைக் கன்னியர் கூற்றாகப் புலப்படுத்துகின்றார். கன்னியர் கூட்டம் தோழியர் ஒவ்வொருத்தியையும் எழுப்பிய வண்ணம் இறுதியில் அழைக்க வேண்டியவளது வாசலை நெருங்கிவிட்டது: அவளுமோ உறக்கம் கலையவில்லை. அவர்களோ ஏமாற்றம் அடைந்தனர்: என்னாலும் எழும்பியே ஆகவேண்டுமல்லவா? “இறைவனது நாமங்களைக் கேட்ட மாத்திரத்தே சிவன் என்பாய். அவனைப் புகழ்ந்து பேசியதும், அனல்பட்ட மெழுகாய் உருகு வாயே. அத்தன்மையுடையாளாகிய நீயுமா, நாம் இங்ஙனம் இறைவன் நாமத்தை உச்சரித்த போதும் பேசாது வன்னெஞ்சப் பேதையர் போலிருக்கிறாய் என்று அழைக்கிறார்கள்: இறுதியிலே எல்லோரும் ஒருவாறு எழுந்து விட்டார்கள்.

அதிகாலையில் தோழியரை எழுப்பிய கன்னியர்களுக்குத் தாம் ஒன்று கூடியதும் இறை நினைவு வந்து விட்டது: அவளை வாயார வாழ்த்துவதன்றி அவனிடம் வேண்டுகோளும் விடுக்கின்றனர்.

“முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே

“உன்னடியார் தாள்பணிவோம், ஆங்கவர்கே பாங்காவோம் இன்ன வகையே எமக்கெங்கோள் நல்குதியேல் என்ன குறையுமில்லாம்”

எனத் தமக்குள்ள குறைகளைக் கூறுகின்றனர். தமக்குரிய கணவரை எப்படியானவராக நல்கவேண்டும் என இறைவனை வேண்டுகின்றன அவ்விளம் உள்ளங்கள்:

“வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சும் தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்த தலைவன்”. குணங்களை ஆற்றலினை எவ்வாறு உரைப்போம் எனத் திகைப்படைகின்றனர்: பாதமோ ஏழ் உலகத்திற்கும் கீழாகச் செல்கிறது. அத்தி மாலை புனைந்த முடியோ எல்லாம் பொருண் முடிபாக உள்ளது. விண்ணோரும், மண்ணோரும் துதித்தபொழுதிலும் அத்துதிக்கு எட்டாதவகை இருக்கின்றனே: இத்தகையானே எங்ஙனம் யாம் பாடுவோம் என அச்சமடைகின்றனர் அவ்விளங்களினியர்.

வீதியில் வரும்பொழுது இறைவனது நினைவே இருந்தமையால் சக்தியை அவர்கள் நினைவு கூரவில்லைப் போலும்; பொய்கையிலே பாய்ந்ததும் புத்துணர்ச்சி பெற்றனர். பொய்கையின் கண்ணிருந்த கருங்குவளை மலர்கள் அந்நேரத்தில்தான் அம்மையின் உருவத்தை அவர்கள் முன் நிறுத்திற்று: எங்கள் பிராட்டியையும், பிரானையும் போன்று பாவனை செய்து, தாமும் நீராடினர். இதனை மணிவாசகர் மிகக் கச்சிதமாக விளக்கிக் காட்டுகின்றார்.

“காதார் குழையாட, பைம்பூன் கலனாட கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாட” சீதப் புனலாடுகின்றனர்.

ஆன்ம ஈடேற்றத்திற்குச் சிவம், சக்தி இரண்டுமே இன்றியமையாதன என்பதை மணிவாசகர் விளக்குகின்றார். சிவம், சக்தியின் ஆதாரமின்றி இயங்க முடியாது. அதலை சிவத்திற்குக் கொடுத்த மதிப்பினை, சக்திக்கும் தமது பாடல்களில் கொடுத்திருக்கின்றார். ஆதலாலன்றே,

“பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வனைதன் ‘பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய்’ என்கிறார்.

அடுத்து சக்தியை, அவளது கருணையை மழையாக உவமிக்கின்றார். நற்கணவரை வேண்டிய கன்னியர் மழையையும் வேண்டுகின்றனர். சக்தியின் திருமேனி முகிலாகவும், சிற்றிடை மின்னுதலாகவும் கொண்ட அன்ணையைப் பிரிதலில்லாத இறைவனையும் அதே நேரத்தில் மணிவாசகர் மறக்கவில்லை. அன்ணை உயிர்கள் மாட்டுச் சொரியும் அருளைப் போன்றே நாடு செழிக்க மழை பொழிய வேண்டுமென்பதே கன்னியரது வேணவா. மணிவாசகரதுங் கூட அதுவே.

இறைவனுக்குச் செய்யுந் தொண்டு அடியார்க்குச் செய்யும் தொண்டாகும் என்பதைப் பெண்கள் உணர்ந்தனர் போலும். எனவே, இறுதியாக இன்றோர் வேண்டுகோள் விடுக்கின்றனர்.

எங்கள் பெருமான் உனக்
கொன்றுரைப்போம் கேள்
எங்கொங்கை நின் அன்பர்
அல்லார்தோள் சேரற்க

எங்கை உனக் கல்லவா
தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
கங்குல் பகல் எங்கண்
மற்றொன்றுங் காணற்க

எனத் தமது உள்ளம் நிறைந்த அவாவினையும் வெளியிட்டு, இறைவனது ஆதியாம்பாதமலர்களைப் போற்றி, மார்கழி நீராடுகின்றனர்; சித்தம் அழகிய நங்கையர்;

மணிவாசகர் இம்மார்கழி நீராடலில் சிறந்ததொரு தத்துவத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார். ஆன்மாவானது தன் இருண்மல நிலை நீங்குவதை துயிலெழுதல் மூலம் எடுத்துக் காட்டுகின்றார். நீராடுதலை இறைவனது திருவருட் பொய்கையில் மூழ்கியெழுதலைக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றார். ஆன்ம ஈடேற்றத்தின் தன்மையை மணிவாசகர் உணர்த்தி, மார்கழி நீராடி, பேரின்பத்தை உய்விக்கின்றார்.

ஆன்மமா மாணிக்கம்,
வகுப்பு XII (கலை)

அன்புடன் நுண்ணறிவு சேர்ந்துவிட்டால் அதனால் அடையமுடியாதது எதுவும் உலகில் இல்லை.

—கெதே.

பாப்பாக் கவிஞன் பாரதி

அகன்ற நெற்றியும், அதிலே திருநீற்றுக் குறியுடன், அழகிய சந்தனப் பொட்டும், அன்பொழுகும் கண்களும், அவ்வழகிய கண்களிலிருந்து வீசும் அறிவொளியும், முறுக்கிய மீசையும், முத்துப்போன்ற பற்களும் கொண்ட எடுப்பான, ஆனால் சாந்தம் நிறைந்து விளங்கும் இனிய முகமும், அதற்கேற்ற உடலும், அன்பான, அறிவு கலந்த இனிய சொற்களும், சுறுசுறுப்பான நடையும் உடைய வசீகரத் தோற்றமும் உடைய வரே பாப்பாக்கள் விரும்பும் பாரதி.

இவருடைய இத்தகைய தோற்றமும், செயல்களும் பாப்பாக்களை மட்டுமன்றி, எல்லோரையும் தன்பாற் கவர்ந்திழுக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தன. அக்காலத்தில் எந்நேரமும் பாரதியாரைப் பின்பொட்டாந்து, அவரது தோற்றம், செய்கைகளால் கவரப்பட்ட பாப்பாக்கூட்டம் ஒன்று சென்று கொண்டிருப்பதை எவரும் காணக்கூடியதாக இருந்தது. அப்பாப்பாக்கள் அவரது அறிவுரைகளைப் பின்பற்றி, அவரது அன்பிலே கட்டுண்டு, அப்பாரதி காட்டிய சிறந்த பாதையிற் சென்றார்கள்.

பாரதி, பாப்பாக்கட்கு அறிவுரை கூறும் போதோ, அல்லது வேறு ஏதாவது சொல்லும்போதோ சும்மாவா சொல்வார்? பாப்பாக்கள் மனதில் ஆழப் பதிவன பாடல்களே என அறிந்த பாரதி, அவை எல்லாவற்றையும் சிறு, சிறு அழகிய இனிய பாடல்களாகவே பாடினார். அவை எல்லாம் பாப்பாப் பாடல்கள். அவற்றைப் பாடும்போது அவரும் ஒரு பாப்பாவாக மாறிவிடுகிறார். அப்பாப்பாப் பாடல்களில் கடினமான சொற்கள் இல்லை. எல்லாம் பாப்பாக்கட்கு எளிதில் விளங்கக்கூடிய, ஆனால் நல்ல கருத்தடங்கிய, அறிவூட்டும் சொற்களாக இருந்தன. இவை படிப்போர் மனதில் ஆழப் பதிந்து, அகலாது விளங்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தன.

ஓடி விளையாடு பாப்பா — நீ

ஓய்ந்திருக்கலாகாது பாப்பா

கூடி விளையாடு பாப்பா — ஒரு

குழந்தையை வைப்போடு பாப்பா

கிள்ளஞ் சிறுகுருவி போல — நீ

திரிந்து பறந்துவா பாப்பா

வண்ணப் பறவைகளைக் கண்டு — நீ
மனதில் மகிழ்ச்சி கொள்ளு பாப்பா

நீ ஓடி, ஓடி விளையாடு பாப்பா: ஒரு நேரமாவது நீ ஓய்வாக, சோம்பலாக இராது. எல்லோருடனும் கூடி ஒற்றுமையாக விளையாடு பாப்பா. அப்போது ஒருவருடனும் சண்டை செய்யாதே. சிண்ணக் குருவிகளைப் போலப் பறந்து திரிந்து, அழகிய காட்சிகளைக் கண்டு சந்தோஷமாக இருப்பா என இப்பாடலில் பாரதியார் பாப்பாக்கட்குக் கூறுகிறார்.

இப்பாப்பாக் கவிஞன் பாரதி தனது இவ்வழகிய சிறு பாடல் மூலம் பாப்பாக்களைச் சோம்பல் இன்றிச் சுறுசுறுப்பாக இருக்கச் செய்கிறார்.

செந்தமிழ் நாடென்னும் போதினிலே

— இன்பத்

தேன்வந்து பாயுது காதினிலே

எங்கள் தந்தையர் நாடென்னும் பேச்சினிலே
ஒரு சக்திபிறக்குது மூச்சினிலே

செந்தமிழ் நாடு என்று நாம் கூறும் போது, எமது காதுகளில் இனிய தேன்வந்து பாய்வதை உணர்கிறோம். எமது தந்தையினுடைய நாடு என்று நாம் சொல்லும்போது, எமக்கு ஒரு புத்துணர்ச்சி உண்டாகிறது என இப்பாடலில் பாரதி கூறுகிறார்.

பாரதியின் இப்பாடல், குழந்தையுள்ளங்களில் நாட்டுப்பற்று வேருன்ற வழிவகுக்கின்றார் இப்பாப்பாக் கவிஞர் என அறியக் செய்கிறது.

வெள்ளை நிறத்தொரு பூனை — எங்கள்

வீட்டில் வளருது கண்டிர்

பிள்ளைகள் பெற்றது அப்பூனை — அவை

பேருக் கொரு நிறமாகும்;

எங்கள் வீட்டில் ஒரு வெள்ளைப் பூனை வளர்கிறது. அப்பூனை பிள்ளைகள் பெற்றது. அந்தப் பிள்ளைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு நிறமாக இருந்தன என இப்பாடலில் பாரதி கூறுகிறார்.

இக் சிறுபாடல் உலகில் பல நிறத்தவரும், பல மதத்தவரும் இருந்த போதிலும், அவர்கள் எல்லோரும் ஒரு தாய் பிள்ளைகளே. அவர்கள் ஒற்றுமையாக வாழ

வேண்டும் என்னும் அரிய கருத்தைப் பாப் பாக்கள் மனதில் பதிய வைக்கிறது.

சீதமணி நெடு வானக் குளத்திடை
வெண்ணிலாவே — நீ
தேச மிகுந்த வெண்டாமரை போன்றனை
வெண்ணிலாவே
மோத வருங்கரு மேகத் திரளினை
வெண்ணிலாவே — நீ
முத்தி தெளிந் தழகுறச் செய்குவை
வெண்ணிலாவே
தீது புரிந்திட வந்திடும் தீயவர்க்கும்
வெண்ணிலாவே — நலஞ்
செய்தொளி நல்குவர் மேலை ராமன்றே
வெண்ணிலாவே.

நீலநிறக் குளம் போன்ற வானத் திலே ஒளி பொருந்திய வெண்தாமரை போல இருக்கின்ற வெண்ணிலாவே, உன்னை மோதுவதற்காக வருகின்ற கரிய மேகத்தை நீ, உனது ஒளியினால் அழகுறச் செய்கிறாயே. தீமை செய்ய வருகின்ற தீயவர்கட்கும் நன்மை செய்வதே, பெரியோர்களின் பண்பல்லவா? வெண்ணிலாவே என்றார் பாரதி.

இப்பாடல் குழந்தை உள்ளங்களில் தீமை செய்வோருக்கும், நாம் நன்மையே செய்ய வேண்டும் என்னும் உயரிய பண்பை உண்டு பண்ணுகிறது.

பாரதியார் தனது இத்தகைய செயல்கள் மூலம் சுதந்திர நாட்டில் வாழ்வதற்கேற்ற ஒரு சிறந்த சந்ததியினரைக் குழந்தை

களைக் கொண்டு உருவாக்க முயன்றார். இவரின் முன்பும், பின்பும் எத்தனையோ கவிஞர்கள் தோன்றினர். ஆனால், இவர் ஒருவரே குழந்தைகள்தான் நாட்டின் வருங்காலச் சந்ததியினர் என உணர்ந்து, அவர்களை சிறுவயதிலிருந்தே திருத்தி, அவ்விளம் உள்ளங்களைப் பண்படுத்தி நல்லவர்களாக்கினால் மட்டுமே எதிர்காலத்தில் ஒரு நல்ல சமுதாயம் உருவாகும் என அறிந்து, அவர்களுக்காகப் பாடுபட்டு, அவர்களை நல்வழிப்படுத்த முயன்றார்.

இன்று இக்கவிஞர் பாரதி மறைந்தாலும், அவர் பாடல்கள் மறையவில்லை. அவற்றின் இளமை இன்னும் குன்றவில்லை. அவை இன்றும், அன்றும், என்றும் உள்ள குழந்தைகளை நல் வழிப்படுத்த உதவுகின்றன.

இவ்வாறு பாப்பாக்களுக்காக வாழ்ந்த பாரதியை 'பாப்பாக்கவிஞன் பாரதி' என்பதே பொருத்தமானது. பாப்பாக்கவிஞன் பாரதி, பாப்பாக்களாக இருந்தவர்களினதும், இருக்கின்றவர்களினதும், இனி இருக்கப் போகின்றவர்களினதும் உள்ளத்தில் இடம் பிடித்துவிட்டார். எத்தனையோ பாடல்களைப் பாடிக்கொண்ட குழந்தை உள்ளங்களைத் துள்ள வைத்த பெருமை அவருக்கே உரியது. கவிஞர் காலத்தில் வாழ்ந்த குழந்தை உலகைக் கண்டதும் கவி பிறந்தது. எதிர்கால உலகிற்கும் வழிகாட்டியது.

சிவயோகம் சிதம்பரம்,
வகுப்பு XI (விஞ்ஞானம்).

இளவரலையில் நாம் மேற்கொண்ட இன்பமான பாசறை வாசம்

மெதடிஸ்த பெண்கள் உபர்தர பாட சாலைச் சாரணிகளாகிய நாம் எமது பாசறை வாசச் சேவையை மேற்கொள்ளு முகமாக 1-7-70 அன்று மாலை 4-30 மணியளவில் இளவரலை கன்னியர் மடத்தைச் சென்றடைந்தோம். அங்கு சென்றதும் எமது வேலைகளில் துரிதமாக ஈடுபடத் தொடங்கினோம். நாம் தங்குவதற்கு வேண்டிய கூடாரங்களை அமைப்பதிலும், பாத்திரங்கள் முதலியன வைப்பதற்குத் தேவையான தாங்கிகள் முதலியவற்றைச் செய்வதிலும் ஈடுபட்டோம். இராப்போசனத்தின் அடுத்த நிகழ்ச்சி Camp fire.

மறுநாள் காலை ஆகாரம் முடிந்ததும் மதிய உணவைத் தயார் செய்து எடுத்துக் கொண்டு 9 மணியளவில் வெளியே புறப்படத் தயாரானோம். எமது குழு மூன்று பிரிவாகப் பிரிந்து கொண்டது. ஒவ்வொரு பிரிவும் எழுதித் தரப்பட்ட குறிப்பின்படி முன்பின் பழக்கமில்லாத பல இடங்களுக்குச் சென்று பணிக்கப்பட்ட வேலைகளைச் செய்யத் தொடங்கியது. அண்மையிலுள்ள உபதபாற்கந்தோருக்குச் சென்று Sister லூசிலா அவர்களுக்கு நகைச்சுவையான தந்தியொன்றை அனுப்பினோம். ஒரு வீட்டிற்குச் சென்று பூ மைனாவுடன் கதைத்தோம். துலா இல்லாத ஆழமான கிணறொன்றிலிருந்து நீரெடுத்து வெறும்போத்தலொன்றை நிரப்பினோம். நெசவு நிலையம் ஒன்றிற்குச் சென்று bobin ஒன்றில் ஒவ்வொருவராக நூல் சுற்றினோம். ஒரு வீட்டின் பீனையோலை வேலிக்கு மேலால் பாய்ந்து மறுவீட்டுக்குச் சென்றது எம்மால் மறக்க முடியாது. இத்தகைய பல்வேறு வேலைகளைச் செய்து முடித்து விட்டு இறுதியாக எல்லோரும் ஓரிடத்திற் கூடி மதிய போசனம் அருந்தினோம்.

அன்று மாலை நாம் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிந்து கொண்டோம். இளவரலையில் வாழும் வறிய மக்களின் வாழ்க்கை முறை

களை அறியும் நோக்கத்துடனும், அவர்களுக்குத் தொண்டு செய்யும் விருப்பத்துடனும் அங்கு சென்றோம். வீடு கட்டுவதற்குச் சாந்து அள்ளிக் கொடுத்தும், பூ மரங்களுக்குத் தண்ணீர் ஊற்றியும், விறகு வெட்டிக் கொடுத்தும், வேறும் பல உதவிகளையும் செய்தோம்.

மறுநாள் அதிகாலையில் எழுந்து காலை உணவையும் எடுத்துக்கொண்டு கீரிமலைக்குப் புறப்பட்டோம். கீரிமலைக் கேணியில் உல்லாசமாக இரண்டு மணித்தியாலங்கள் கழிந்தன. நீச்சல் தெரியாத பலர் அன்று நீந்தவும் பழகிக் கொண்டனர். எமது காலை உணவை அங்கேயே அருந்திவிட்டு அங்கிருந்து புறப்பட்டோம். எம்முடன் வந்த ஆசிரியைகளில் ஒருவர் வழியில் திடீரென மயங்கிச் சாய்ந்தார். அதைக் கண்ட நாம் பரபரப்புடன் அவருக்கு முதலுதவிச் சிகிச்சைகள் அளிப்பதில் ஈடுபட்டோம். ஆபத்தான சமயங்களில் சாரணிகளான நாம் எப்படி நடந்து கொள்வோம் என்பதைப் பரிசோதித்து அறியும் பொருட்டே அவ்வாசிரியை அப்படி மயங்கி விழுவதுபோல் நடத்தார் என்பதைச் சற்று நேரத்திற்குப் பின்னர்தான் நாம் அறிந்தோம். பின் கீரிமலையிலுள்ள கல்லடி என்னும் கிராமத்திற்குச் சென்று முற்றம் கூட்டிக் கொடுத்தோம். வீடு மெழுகுதல், கல்லுடைத்தல் போன்ற வேலைகளையும் மேற்கொண்டோம்.

சுமார் நூறு குடும்பங்கள் வாழும் அக்கிராமத்திற் ஒரேயொரு கிணறு மாத்திரம் கிராமத்தின் மத்தியில் இருக்கிறது என்பதைக் கேட்டு மனம் வருந்தினோம். அக்கிணற்றின் ஆழம் எமக்கு வியப்பைத் தந்தது. அக்கிராம மக்கள் எமக்கு ஓர் இன்விசை விருந்து அளித்து எம்மை மகிழ்வித்தனர். பல நாட்டுப் பாடல்களைப் பாடிக்கூட்டிப் புதிய பாடலொன்றையும் எமக்குப் பழக்கினார்கள். நாங்களும் அவர்களை மகிழ்விக்க எண்ணினோம். எமது குழுவைச் சேர்ந்த மாணவியொருவர் பாட்டுப் பாடிய

தும் அவர்களின் முகங்கள் மலர்ச்சியுடன் காணப்பட்டன. இசையென்றால் யாருடைய உள்ளம்தான் களிக்காது. மீன்பிடிக்கிராமம் ஒன்றுக்குச் சென்று அங்கு வாழும் மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளையும் அறிந்து கொண்டோம்.

அன்றைய தினம் நாம் இளைப்பாறும் போது எமது குழுவினரின் மாணவியொருவர் திடீரென எங்கோ காணாமற் போய் விட்டாரென்ற செய்தி இன்னொரு மாணவி மூலம் எமக்குக் கிட்டியது. காணாமற்போன அம்மாணவியைத் தேடும் பொருட்டு அவரின் ஓடினோம். எம்மிற் சிலர் கண்ணீர் சொரியச் சொரிய ஓடினோம், பல இடங்களில் தேடியதன்பின் அம்மாணவியை ஒருவாறு கண்டு பிடித்தோம். எமது ஆசிரியைகள் வேண்டுமென்றே அம்மாணவியை ஒழித்து வைத்து எம்மைப் பயப்படுத்தினார்கள் என்பதையும், அது ஆசிரியைகளால் நடத்தப்பட்ட ஒரு நாடகமென்பதையும் நாம் பின்புதான் அறிந்து கொண்டோம்.

அன்று மாலை நாமெல்லோரும் குறத்திகள் உடையணிந்து ஆடிப்பாடி மகிழ்ந்தோம். அன்றிரவு நடைபெற்ற Camp Fire இல் திருமதி எலாயஸ், திருமதி பாமர், செல்வி தோமஸ் ஆகியோரும், இளவாலை கன்னியர் மட Sisters மாணவிகள் ஆகி

யோரும் பங்குபற்றினார்கள். அவர்களெல்லோரையும் நாம் குறத்தி வேட உடையுடனேயே வரவேற்றோம்: எல்லோருமாகச் சேர்ந்து பாட்டுக்கள் பலபாடி அன்றைய Camp Fire ஐக் கோலாகலமாகக் கொண்டாடினோம்; Camp Fire முடிந்ததன்பின் எம்மை இருதடவைகள் விளையாட்டாக ஏமாற்றியமைக்குப் பதிலாக நாமும் ஆசிரியைகளை ஒருமுறை ஏமாற்ற வேண்டுமெனத் திட்டமிட்டு, எவரும் கண்டுபிடிக்க முடியாத இருளான பகுதியொன்றிற்குச் சென்று நாமனைவரும் ஒழித்திருந்தோம்: எமது ஆசிரியைகள் வெகுநேரமாகத் தேடி ஈற்றில் ஒருவாறு கண்டு பிடித்துவிட்டனர்.

இவ்வாறு இளவாலைக்கு Camp க்குச் சென்ற இருநாட்களும் மிகவும் குதூகலமாகக் கழிந்தது; இதுபோன்ற சந்தோஷமான பாசறை வாசம் இனி எப்போது கிட்டுமென ஒவ்வொரு சாரணியும் எண்ணுமளவிற்கு இப்பாசறை வாசம் அமைந்து விட்டது. 4-7-70 அன்று பாசறை வாசச் சேவையை முடித்துக் கொண்டு திரும்ப மனமின்றி இளவாலையை விட்டுப் புறப்பட்டோம்.

ரஞ்சன வல்லாளன்,
வகுப்பு XI (கலை)

கலம்பகத்தில் ஒரு செய்யுள்

மறக்குடிப் பெண்களை அக்கால அரசர்கள் விரும்புவது வழக்கம். ஓர் அரசனுக்கு விவாகம் செய்து கொள்வதற்கு ஒரு இளம் பெண் தேவைப்படுகிறார். அப்பெண் மறவர் குடியில் பிறந்த பெண்ணாகவும் இருத்தல் வேண்டும் என்பதும் அவன் விருப்பம்;

ஒரு மறவனுக்கு ஓர் அழகிய இளம் பெண் இருந்தாள். அதை அரசன் கேள்விப்படுகிறான். அதற்கு முன்னர் ஒருவேளை அவளைக் கண்டிருந்தானோ தெரியாது. அரசர் குடியிற் பிறந்தவர்கள் கேட்டால் எவரும் பெண் கொடுக்க மறுக்க மாட்டார்கள் என்றும், மிக இலகுவான கருமம் என்றும் அவன் எண்ணுகின்றான். ஆனால், மறவர்கள் தம் பெண்ணை மறக்குடியில் பிறந்த ஆடவர்களுக்கே கொடுப்பதை விரும்புவார்கள் என்பதையும், அரசர் குடியை அவர்கள் பொருட்படுத்தாதவர்கள் என்பதையும் அவன் எண்ணவில்லை. ஒரு வாசகத்தை ஒலையில் எழுதித் தூதுவன் மூலம் அம்மறவனுக்கு அனுப்பி வைக்கிறான். 'அரசன் பெண் கேட்டுவிட்டான்' என்று எண்ணி விருப்பத்தோடு பெண்ணைக் கொடுக்க உடன்படுவான் என்பது அவன் மனக்கோட்டை.

தூதுவன் ஒலையைப் பெற்றுக் கொண்டு அதிவிரைவாகச் செல்கிறான். வீட்டை அடைகிறான்; மறவனைக் காண்கிறான்; அரசன் கொடுத்த ஒலையை நீட்டுகிறான்: மறவன் அதை வாங்கவில்லை. "என்ன ஒலை? என்ன சங்கதி?" என்று மறக்குடிக்குரிய குரலில் நிமிர்ந்த பார்வையில் இருந்து கொண்டு கேட்கிறான். அதற்குத் தூதுவன், "எங்களரசர் தங்கள் மகளை விவாகம் செய்ய விரும்புகிறார். இது ஒரு நல்ல செய்தியைக் குறிக்கும் திருமுகம்" என்று சொல்லிக் கையிலிருந்த ஒலையை இன்னொருமுறை நீட்டுகிறான். மறவன் அதை வாங்கவில்லை. உபசாரத்துக்காயினும் வாங்குவோம் என்று அவன் நினைக்கவில்லை. இருவரும் சிறிதுநேர மெளனம் சாதிக்கின்றனர். அரசர்க்கும் பெண்

கொடுக்க யாராவது பின்னிற்பார்களா! "வலிதில்வந்த சீதேவியைக் காலால்தள்ளி விடலாமா?" என்று தூதுவன் மறவனைக் கேட்பதற்கு வாயெடுக்கின்றான்: அவன் சொல்வதற்கு விரும்புவதை ஏதோ ஒரு வகையில் அறிந்து கொண்ட மறவன் அதற்கு விடையளிப்பவன் போல் கோபத்தோடு பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு நான்கு வினாக்கள் மூலம் தன் கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறான்.

"விற்பது யார்?" என்பது அவன் முதற் கேள்வி. சந்திரமதி என்னும் பெண்ணைக் காசினகர்த் தெருவில் விற்பவன் யார்? என்று தூதுவனை நோக்கி வினவுகிறார். அந்த அரசன் யார்? அரசமரபில்தானே பிறந்தான்?

"கலை பாதியோடு வனத்திலே அழவிட்டது யார்?" என்பது இரண்டாவது வினா.

தமயந்தியை அரைவாசிச் சீலையோடு வனத்திலே அழவிட்டது யார்? அழ அழப் பிரிந்து சென்றவன் யார்? என்று கேட்கின்றார். அவனும் ஓர் அரசவம்சத்தவன்தானே என்பது அவன் கருத்து.

"வெஞ்சிறை புகவிட்டதார்?" என்பது மறவன் வினாவும் மூன்றாவது வினா. சீதையை அசோகவனத்தில் கொடிய சிறையில் இருக்கவிட்டுத் திரிந்தவன் யார் என உசாவுகின்றான். அந்த இராமனும் அரச குலத்தைச் சேர்ந்தவன்தானே என்று தான் கொண்ட கருத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக மூன்றாவது உதாரணமாக இராமரைக் காட்டுகின்றான்.

"துகில் உரியவிட்டு விழித்தது யார்?" என்ற வினாவின் மூலம் தன் கருத்தை மேலும் வலியுறுத்துகின்றார்; சபையில் திரௌபதியை நிறுத்தி துச்சாதனன் துகில் உரியக் கண்ணால் கண்டு கொண்டும், ஒன்றும் செய்ய இயலாமல் விழித்தவர்கள் யார் என்று கேட்கின்றான். பார்த்துக் கொண்டிருந்த பாண்டவரும் அரசபரம்பரையில் வந்தவர்கள் தானே என்பது மறவன் கருத்து.

இவ்வாறு மனைவியை விற்றதும் மன்னர் குலம். பாதிச் சீலையோடு காட்டில் விட்டதும் மன்னர் குலம். சபையிலே பலர் முன்னிலையில் துகில் உரியவிட்டுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்ததும் மன்னர் குலம். இப்படிப்பட்ட இயல்புள்ளவர்கள் தாமே மன்னர் குலத்தவர்கள். அப்படியானால் இவற்றை அறிந்துகொண்ட பின்னும் இனிமேல் யார் மன்னருக்குப் பெண் கொடுக்க விரும்புவார்கள்? என்று தன் விருப்பின்மைக்குக் காரணத்தைப் புலப்படுத்துகின்ற மறவன்.

முதல் நான்கு வினா வாக்கியங்களால் அரசர்க்கு மணப்பெண் கொடுப்பதற்குத் தான் இசையாமைக்குக் காரணம் புலப்படுத்திய மறவன் அடுத்து, "மன்னர்கள் புத்தியுள்ளவர்களாயின் இனித் தாமாகவே விவாகம் செய்து கொள்வதை நிறுத்தி விடுவார்கள்" என்றும், அன்றிப் புத்தியிழந்து பெண் கொள்ள விரும்புவார்களாயின் அது இயலாத காரியமாய் முடியும் என்றும் எண்ணி,

"உற்றதாரமும் வேண்டும் என்று இனி மன்னர் பெண்கொளல் ஓண்ணுமோ",

என்று தன் கருத்தை ஐந்தாவது வினா வாக்கியமாக அடுக்குகின்றார். அவர்கள் பெண் கொள்ளல் இனிமேல் இயலாத கருமமாக முடியும் என்பது அவன் கருத்து.

இவ்வாறு கூறிய மறவன் அடுத்ததாகத் தூதுவனைப் பார்த்து,

"உரியடா மணம் என்ற வாய்கிழித்து ஓலை காற்றில் உருட்டடா"

என ஏசுகிறான். அந்தத் தூதுவன் புத்தியுள்ளவனாயின் தான் எண்ணியவற்றையெல்லாம் இங்கு வருவதற்கு முன்னரே எண்ணியிருக்க வேண்டும். ஓலை கொண்டு வந்திருத்தல் தகாது. இனிமேலாவது அதை அவன் போய் அரசனுக்குப் புலப்படச் சொல்லி விளக்கும்படி கூறுகின்றான்.

"விமலரானவர் எமையடுத் தினிதெங்கள் மிச்சில் மிசைந்தபின் நாம்கொடுத்த பெண் வளர்ப்பினில் ஈந்தனம்"

மாசற்றவராகிய சிவபெருமான் எம்மைத் தேடிவந்து எமது மிச்சிலை கண்ணப்பர் முதலியோரிடத்து விருப்பமாக உண்ட பொழுதிலும் நாம் அவரது மகனாகிய முருகக்கடவுளுக்குக் கொடுத்த பெண் பெற்ற பெண்ணல்ல. வளர்ப்புப் பெண் தானே என்று முருகக் கடவுள் வள்ளியம்மையை மணந்தமைபற்றிக் கூறித் தன் விருப்பின்மையைக் கூறுகின்றான்.

மறவன் இறுதியாகத் தூதுவரை நோக்கி, மறக்குடியிலுள்ளவர்கள் எவராயினும் மறக்குடி மகனுக்கே தம் பெண்ணைக் கொடுக்க விரும்புவர். அமரர்களையோ, அரசர்களையோ அவர்கள் விரும்ப மாட்டார்கள் என்று தன் மனவிருப்பின்மையைக் கூறுகின்றார். மீண்டும் தூதுவரின் அறிவின்மையை உணர்ந்து தூதுவரை நோக்கி,

இது ஏன்? பேய்ப்பிடித்திடு தூதரே என விழிக்கின்றன்.

அரசன் அனுப்பிய தூது பயனற்றதாகின்றது. தூதுவன் கவலைக் குறியோடு திரும்புகிறான்.

"விற்றதார்? கலை பாதியோடு வனத்திலே அழவிட்டதார்?"

வெஞ்சிறை புகவிட்டதார்?

துகிலூரியவிட்டு விழித்ததார்?

உற்றதாரமும் வேண்டுமென்றினி மன்னர் பெண்கொள லொண்ணுமோ?

உரியதாமணமென்ற வாய்கிழித்தோலை காற்றி லுருட்டடா

வெற்றியாகிய முத்திதந்தருள்

வேங்கைமாநகர் வேடர்யாம்

விமலரானவர் எமையடுத்தினி

தெங்கள்மிச்சில் மிசைந்தபின்

பெற்றவேலர் தமக்குயாமொரு

பெண்வளர்ப்பினி லீந்தனம்

பெற்றபிள்ளை கொடுப்பரோவிதென்

பேய்ப்பிடித்திடு தூதரே"

இந்திராணி கிருஷ்ணபிள்ளை,
வகுப்பு X (விஞ்ஞானம்)

“உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு”

நட்பு என்றால் என்ன? என்பதற்கு வரை விலக்கணம் கூறவந்த வள்ளுவர் சுருக்கமாக, விளக்கமாக ஒன்றரையடியிலே அதனைக் கூறிவிட்டார்:

“உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு”

இதுவே வள்ளுவர் கூற்று: அன்பின் பிணைப்புத்தான் நட்பு: ஒருயிரும், ஈருடலும் போல வாழ்ந்தால்தான் நட்பு என்று இவ்வாறாக வெல்லாம் அவர் கூறவில்லை. அவரது கூற்றின் விளக்கமெல்லாம் பின் வருவதுவே: ஒருவனது ஆடையானது, உடலிலிருந்து நழுவிக்கீழே விழப்போகும் சந்தர்ப்பத்திலே அவனது கரங்கள் எவ்வாறு அதிவிரைவாக அவ்வாடையைக்கீழே விழவிடாது தடுக்கின்றதோ, அது போன்றதே நண்பன் துன்புற்றக்கால் ஓடிச் சென்று கைகொடுத்து உதவும் நட்புமாகும் என்பதாகும்:

வள்ளுவருடைய இக்கூற்றில் நயக்கத்தக்க பகுதியாகவுள்ளது, நட்போ, நட்பின் மகத்துவமோ அல்ல. நட்பிற்கு விளக்கம் கொடுக்க உதாரணமாக அவர் எடுத்துக் கொண்ட காட்சியேயாகும்: தன்னிடமிருந்து தானே பெற்றுக் கொண்ட அநுபவத்தை, வாழ்க்கை நிகழ்ச்சியை ஒப்பிட்டுக் கூறும் அவரது கூர்ந்த மதியே நயக்கத்தக்கதாய், வியக்கத்தக்கதாய் அமைந்துள்ளது; தன்னைச் சூழ ஒருவருமின்றித் தனியே நிற்கும் ஒருவனுடைய ஆடை நெகிழும்போது அவன் அதனை இயல்பாகவே எடுத்து அணிந்து கொள்வான். ஆனால் அவையிலே ஆயிரக்கணக்கானோர் மத்தியிலே நிற்கும் ஒருவனுடைய ஆடை நெகிழும்போது அவனது கரங்கள் அதிவிரைவாகச் செயற்பட்டு அவ்வாடையைக்கீழே விழவிடாது பற்றுகின்றதோ, அது போன்றதே நண்பன் துயர்களைய விரையும் நட்புமாகும் என்று உய்த்துணரும் வகையிலே அவரது சொல்லாட்சி அமையும் திறம் நயத்தற்குரியது:

நுண்ணறிவுத் திறம் படைத்த வள்ளுவர் நட்பின் நுணுக்கங்களைத்தும் அளந்தறிந்து கூறியுள்ளார்: இன்றைய உலகிலே நட்பின் பெரும்பகுதி முகநக நட்பாகவே இருக்கின்றது: உண்மையான, தூய்மையான நட்பைக் காண்பது அரிதாகி வருகின்றது. பண்டைக்காலத்திலே இருவரிடையிலே ஒருவரையொருவர் காணாமலே நட்புத் தோன்றி வளர்ந்தமைக்கான எடுத்துக்காட்டுக்களைப் பண்டைய பாடல்கள் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது. வெவ்வேறான இடங்களிலே, வெவ்வேறான குடிகளிலே பிறந்து வளர்ந்த கோப்பெருஞ் சோழனும், பிசிராந்தையாரென்றும் புலவரும் ஒருவரைப்பற்றியொருவர் பிறர் மூலம் கேட்டறிந்து, நட்புக்கொண்டு, ஒருவருக்காக மற்றவர் உயிர் துறக்கும் பண்பினராக விளங்கியமையைச் சங்கப் பாடல்கள் தெரிவிக்கின்றன. சம்பிரதாயத்தை அடியொற்றி நட்பு வளரும் இந்நாளில் வள்ளுவன் காட்டும் நட்பின் அடித்தளங்களை ஆழ்ந்தறிதல் அவசியமாகும்.

“முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்து
அகநக நட்பதே நட்பு”

இக்குறளிலே நட்பு எது? நட்பல்லாதது எது? என்பதை விளக்குகின்றார்: காட்சிருபமாக முதற் குறளிலே விளக்கியவர் இக்குறளிலே கருத்துருவமாக நட்பை விளக்குகின்றார்: ஒருவரைக் கண்டவுடன் எழும் புன்முறுவல் நட்பாகி விடாது என்று கூறும் வள்ளுவர் நெஞ்சத்து அகநக நட்பதே நட்பு என்கிறார்: உள்ளூர் உள்ளமும் சிரித்து ஆரவாரிப்பதுவே நட்பாகும். எப்படியான அகம்? நெஞ்சத்திலுள்ளே அமைந்துள்ள அகம் என்ற அவரது கூற்று உதட்டளவிலன்றி உள்ளத்தின் அடித்தளத்திலே இருந்து நகை அரும்ப வேண்டும் என்பதனை வலியுறுத்திக் காட்டுகின்றது.

நகையரும்பி விட்டால் மட்டும் நட்பாகி விடுமோ என்றால் அதனையும் நட்பல்ல வென்றே கூறுகிறார்.

“நகுதற் பொருட்டன்று நட்பல்
மிகுதிக்கண்
மேற்சென்று இடித்தற் பொருட்டு”

என்ற இக்குறளிலே இடித்தற் பொருட்டுத்தான் நட்புக்கொள்ள வேண்டும் என்று வெளிப்படையாகக் கூறுகின்றார்: கூடிச் சிரித்து மகிழ்வதால் நட்பு வளராது.

உண்மையான நட்பு, தன் நண்பன் பிழையான வழிகளை மேற்கொண்டு ஒழுகுங்கால் அவனைத் தட்டித் திருத்தும் சந்தர்ப்பத்திலே வளரும். உலகம் புகழ் மேதையாக, மன்னர்க்கு மன்னனாக இருந்தபோதிலும் தன் உற்ற நண்பன் பிழையான வழிகளில் ஒழுகுகிறான் எனக் காணும்பொழுது வாளாவிராது, அவனது பிழைகளைச் சுட்டிக் காட்டித் தட்டி அடக்குவதிலேயே நட்பின் உயிர்த்துவம் தங்கியுள்ளதென்பதை வள்ளுவர் நன்கு புலப்படுத்துகிறார்.

நட்பினைத் தலைநட்பு, இடைநட்பு, கடைநட்பு என மூவகைப்படுத்தி மதிப்பிட்டனர் எம் முன்னோர். பலன் கருதாது உதவி செய்தலைத் தலையாய நட்பினுள்ளும் செய்த உதவிக்குப் பதிலாகச் செய்யும் உதவியினை இடையாய நட்பினுள்ளும், செய்த உதவிக்குப் பதிலுதவி செய்யாது விடுதலைக் கடை நட்பினுள்ளும் அடக்கினர்.

எத்தனையோ ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நட்பின் தகமைகளை யெல்லாம் விண்ணுரைத்தார் வள்ளுவர். காலத்தாற் சாகாத அவரது கருத்துக்கள், புதுமைகள் நிறைந்த இன்றைய உலகிலும் யாவருக்கும் நின்றிலங்குகின்றன. நவில்தொறும் செய்யுள் நயமுடைய அவரது குறள்களை ஒதி, அதன்வழி நாமுஞ் சென்று கடைத்தேறுவோமாக:

இராஜலக்ஷ்மி சுப்பிரமணியம்,
வகுப்பு X (விஞ்ஞானம்).

கபடமற்ற உண்மையுள்ள அன்பு
சுவர்க்க வாயிலின் திறவுகோல்.

—மகான் அரவிந்தர்.

எழுத்தாணி பேசுகிறது

என்னை உங்களிற் சிலருக்குத்தான் தெரியும். பலருக்குத் தெரியாது. நான் இப்போது சாஸ்திரியார் வீட்டில் சாதக ஓலை எழுதிக் கொண்டிருக்கின்றேன். முற்காலத்தில் கற்றோர் வீடுகளிலும், மற்றோர் வீடுகளிலும் நானே எழுது கருவியாக இருந்தேன்:

புராணங்களை ஏட்டில் எழுதினாலும் சரிதான், கவிதைகளை எழுதினாலும் சரிதான், திருமுகங்களை எழுதினாலும் சரிதான் அவையெல்லாம் என்னாலேதான் முடியும். கம்பனும், காளிதாசனும், ஒட்டக்கூத்தரும், புகழேந்தியும் என்னையே போற்றிப் பாதுகாத்து வந்தனர். அவர்கள் வீடுகளில் ஓலைகள் சட்டம் சட்டமாய் வார்த்து அடுக்கப்பட்டிருக்கும். அவர்களுக்குப் பாட்டுப் பாட விருப்பம் வந்ததும் என்னை 'அருவாய்' என்று அழைத்து அரிய பாட்டுக்களை எழுதி முடிப்பார்கள்:

நான் எவ்வளவு எழுதினாலும் சலிக்க மாட்டேன். எனக்கு மையும் தேவையில்லை, மில்ரனும் தேவையில்லை; நான் எழுதிய எழுத்துக்கள் கோடி ஆண்டுகள் வரை நிலைத்திருக்கும். நான் எழுதிய எழுத்துக்கள்மேல் முருக்கமிலைச்சாறு பூசியதும், குபீரென ஒளிவிடத் தொடங்கும். நான் கட்டுக் கட்டாக எழுதிய ஓலைகளையே உ: வே, சாமினாதையர் அவர்கள், சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள், யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் பார்வையிட்டுப் புத்தகரூபமாக வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இப்படியான பேருதவியைச் செய்த பெருமை எனக்கே உண்டு.

நான் இரும்பு வேலை செய்பவன் கொட்டிலில் பிறந்தேன்; புலவர்கள்தான் என்னை நாடி வருவார்கள். ஒருநாள் ஒரு புலவர் என்னை விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டு போய் ஓலையாற் கூடு செய்து இறப்பிலே சொருகிவிட்டார். வேண்டும்போது என்னை எடுத்து எழுதிவிட்டு, பின்பும் இருந்த இடத்தில் வைத்து விடுவது வழக்கம்.

புலவர் ஒருநாள் ஒரு பாட்டை எழுதி விட்டு மறுபாட்டை யோசித்துக் கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது புலவரின் பேரப்பிள்ளை என்னோடு கூட விளையாட வந்தது: எனக்கோர் முர்க்க குணம் உண்டு. என்னோடு விளையாடுவோருக்குக் குத்திவிடுவேன். பிள்ளை என்னோடு விளையாடும் போது அடக்க முடியாமல் கோபம் வரவே அப்பிள்ளையின் விரலைக் குத்திக் கிழித்து விட்டேன். புலவர் என்ன செய்கிறார் என்று பார்த்தேன். என்மேல் கோபம் கொள்ளவில்லை. பிள்ளையைத் தேற்றினார். என்மேல் கோபித்தால் தன் வேலை நடைபெறாதே.

என் கதையைக் கேட்கும்பொழுது என்னைக் காண ஆவல் எழுகின்றதல்லவா. என்னைக் காண வேண்டுமானால் சித்திரை மாதத்தில் சித்திராபூரண தினத்தன்று சித்திரைக் கதைபடிக்கும் கோயிலுக்கு லாருங்கள். அங்கு ஒரு பாத்திரத்திற்குள் ஏட்டுச் சுவடிகளுக்கு நடுவில் என்னை வைத்துப் பூசை செய்வார்கள். அதிகம் பேசிவிட்டேனா. வாருங்கள், வாருங்கள் என்னைவந்து காணுங்கள்; மிகுதி நேரில்.....

விலோசன விஞ்சித்தம்பி,
வகுப்பு VIII.

நோய்க்கு மருந்து தேடுவதைவிட-
ஆரோக்கியமாக விருக்கப் பழகுவதே மேல்.
—ஜான் றஸ்கீன்.

ACHIEVEMENTS

Amirthkumari Thillanayagam Meeting the President of India Mr. V. V. Giri.

கதிர்காம யாத்திரிகர் தொண்டர் சபை — கொழும்பு
மூவர் தேவாரப் போட்டி.

செல்வி அன்னம்மா மாணிக்கம்
2-ம் பரிசு

AWARDS

The Chemical Society of Ceylon
Schools Essay Competition
First Prize — Sethupathy Veerasingam

A.C.T.T.A. Grade 4 Examination 1970
(All Island) 1st Place
Subenthiran Krishnapillai

A.C.T.T.A. Grade 5 Examination 1970
(All Island) 2nd Place
Selvashantha Selvaratnam

யாவும் பிழைத்த ஒரு நாள்

யிற்றுக்கிழமை மாலை எனக்கு ஒரே சந்தோஷம். அடுத்தநாள் பாடசாலை ஆரம்பம். வகுப்பாசிரியர் தந்த எல்லா வீட்டு வேலைகளையும் யான் சரிவரச் செய்திருந்தேன். ஆகையால், ஆசிரியர் எனக்குப் புகழ்மலை சூட்டுவார் என்னும் சந்தோஷத்துடன் மறுநாட்காலையை மிகவும் எதிர்பார்த்துப் படுக்கைக்குச் சென்றேன்.

காலையிலே நித்திரை விட்டு எழுந்த போது எல்லா இடமும் ஒரே இருளாக இருந்தது. 'சோ' என்று மழை பெய்து கொண்டிருந்தது. நேரத்தைப் பார்த்தேன், ஏழு மணி. பாடசாலைக்குப் போக வேண்டுமே, மிகுந்த கவலையுடன் வேண்டிய ஆயத்தங்களைச் செய்தேன். ஆனால், அதற்கிடையில் வாடகைக்காரர் என்னை விட்டு விட்டுச் சென்று விட்டது. மிகவும் துன்பமடைந்திருந்த என்மீது அயல்வீட்டுச் சாரதி இரக்கங் கொண்டு தன்னுடைய காரில் என்னைக் கூட்டிச் செல்வதாகக் கூறினார்.

நான் எனது புத்தகங்களை எல்லாம் வாரி எடுத்துக் கொண்டு அவசரத்தில் காரில் ஏறினேன். சிறிது தூரம் சென்றதும் கார் பிழைப்பட்டு நின்றது. சாரதி என்னை நடந்து போகுமாறு கூறினார். வேறொரு வழியால் போக வேண்டியேற்பட்டதால் பாடசாலை மணியடித்துவிட்டதோ, வகுப்பு ஆரம்பித்துவிட்டதோ என்ற கவலையுடன் பாடசாலையை அடைந்தேன். வகுப்பில் எல்லோரும் இருந்தார்கள். ஆசிரியர் பாடம் கற்பித்துக் கொண்டிருந்தார்.

ஆசிரியரிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டு வகுப்புள் சென்றதும், எல்லோரும் என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தார்கள். சட்டையைப் பார்த்தேன். பிழையான பக்கமாகச் சட்டையைப் போட்டிருந்தேன் என்று அப்பொழுதுதான் தெரிந்து கொண்டேன்.

என் செய்வது, அமைதியாக இருந்தேன். அமைதிதானே என்னோடு பிறந்தது.

ஆசிரியர் வீட்டு வேலைகளைப் பார்வையிடும் நேரம் வந்தது. வழக்கமாக வீட்டு வேலை செய்து கொண்டு போவதில்லை. அன்று வீட்டு வேலை செய்து கொண்டு வந்திருக்கிறேன் என்று எல்லோரும் என்னை அதிசயத்துடன் பார்த்தார்கள். ஆசிரியரும் ஆச்சரியத்துடன் கொப்பிசையக் கேட்டார். தேடினேன், காணவில்லை. அதையறிந்த ஆசிரியர் வழக்கம் போலப் பேசத் தொடங்கினார்.

எந்தப் பாட ஆசிரியர் வந்தாலும், அன்று நான் தண்டனை பெறவேண்டியிருந்தது. அன்று கொண்டு வந்த கொப்பி, புத்தகங்கள் எல்லாம் அன்றைய பாடத்திற்குரியனவல்ல. ஒரு மாதிரி அன்றைய நாளைப் பாடசாலையில் கழித்தேன். பாடசாலை முடிந்ததும் வீடு சென்றேன். அப்பொழுது அம்மா, "வண்ணனுடைய கணக்குப் புத்தகத்தைப் பாடசாலைக்குக் கொண்டு சென்றால் உடுப்புக்கள் கணக்கெடுப்பது எப்படி" என்று உரத்த குரலில் கேட்டா. நான் திகைத்து விட்டேன். புத்தகங்களைப் புரட்டிப் பார்த்தேன். அதற்குள் வண்ணனின் கணக்குப் புத்தகம், கடையில் சாமான் வாங்கும் கணக்குக் கொப்பி என்பன இருந்தன.

பாடசாலையில் ஆசிரியரிடம் புகழ்மலை வாங்கிவரச் சென்ற நான், அன்று ஆசிரியரிடம் ஏச்சும், பேச்சும் வாங்கி வந்தது மல்லாமல் அம்மாவிடமும் நல்ல பேச்சு வாங்கினேன். அன்றிரவுவரை நிம்மதியில்லாமல் அன்றைய பொழுது கழிந்தது. இதை என்னால் மறக்க முடியுமா?

வ. யோகாஞ்சினி வரதராஜன்,
வகுப்பு VIII.

ஆண்டவர் வீட்டு ஜன்னலிலும் ஒரு நட்சத்திர விளக்கு

யுத்தகாலத்தில் அமெரிக்காவில் ஒரு வழக்கமிருந்தது. ஒரு வீட்டிலிருந்து யுத்த களத்திற்கு ஒரு வாலிபன் சென்றிருப்பா னாகில் அந்த வீட்டிலுள்ளவர்கள், “நாங் கள் நாட்டின் நலனுக்காக எங்கள் வீட்டுப் பையனை யுத்தத்திற்கு அனுப்பியிருக்கி றோம்” என்று பெருமையுடன் சொல்லிக் கொள்ளும் முறையில் அவர்களுடைய வீட்டு ஜன்னலில் ஒரு நட்சத்திர வடிவமான விளக்கைக் கொழுத்தி வைப்பார்களாம்.

ஒருநாள் மாலைப்பொழுதில் ஒருவர் தன் மகனை அழைத்துக் கொண்டு நியூயோர்க் பட்டணத்தின் வீதிகளில் நடந்து சென்று கொண்டிருந்தார். “அப்பா அதோ பார், அந்த வீட்டு ஜன்னலில் நட்சத்திர விளக்கு” என்றான் சிறுவன். “ஆம் கண்ணே! பார்த் தேன், அந்த வீட்டினர் தங்கள் மகனை யுத்தத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்று அர்த்தம்” என்றார். அடுத்த வீட்டிலும், அதற்கடுத்த வீட்டிலும் நட்சத்திர விளக்கு களைச் சிறுவன் பார்த்து மகிழ்ந்து, அவை களைத் தன் தகப்பனுக்குக் காட்டிக் கொண்டே போனான். ஒரு வீட்டில் இரண்டு

நட்சத்திர விளக்குகள் இருந்தன. ‘அது ஏன், என்று கேட்டான் சிறுவன்: “அந்த வீட்டினர் தங்கள் பிள்ளைகளில் இருவரை யுத்தத்திற்கு அனுப்பியிருக்கின்றனர் என்ற ர்த்தம்” என்றார் தகப்பன்.

ஒரு வீட்டில் விளக்கு இல்லை. சிறிது தூரம் சென்றதும் வீடுகளே இல்லாம லிருந்த திறந்த வெளிக்கு வந்தார்கள்; ஆகாயத்தில் நட்சத்திரம் தோன்றும் சமயம்; அப்பொழுது பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்த ஒரு நட்சத்திரத்தைச் சிறுவன் கண்டு விட்டான். “அப்பா! அப்பா அதோ பார்!! கடவுள் வீட்டு யன்னலிலும் ஒரு நட்சத்திர விளக்கு எரிகிறதே. கடவுளும் தன் மகனை யுத்தகளத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறார்” என்றார்.

“ஆம் மகனே! கடவுளும் தம்முடைய ஒரே பேரூன குமாரனை உலகமாகிய போர்க் களத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறார் என்பதை அந்நட்சத்திரம் பறை சாற்றுகின்றது” என்றார் தகப்பன்;

வதனகுமாரி வீரசிங்கம்,
வகுப்பு VIII.

நான் பாடசாலைக்குச் சென்ற முதல்நாள்

ஒவ்வொரு குழந்தையும் வளர்ந்து ஐந்து வயதை அடைந்ததும் பாடசாலையை நினைக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. அவ்வாறே எனது ஐந்தாவது வயதிலும் நானும் பாடசாலையைப்பற்றி நினைக்க வேண்டியவளானேன்.

பாடசாலை செல்லும் நாள் கிட்டியதும் பாடசாலையைப்பற்றிய எண்ணங்களே என் மனதில் அடிக்கடி தோன்றின. மறுநாள் பாடசாலைக்குப் போகவேண்டும் என்று முதல்நாள் அம்மா கூறினாள். அங்கும், இங் கும் ஓடினேன்; ஆடிப்பாடி மகிழ்ந்தேன்.

பாடசாலைக்குச் செல்வதைப்பற்றி எல்லோ ருக்கும் கூறினேன். முதல் நாள் இரவு நித் திரை செய்யவும் விரும்பவில்லை; அம்மா ஆறுதலாக நித்திரை செய்யும்படி கூறினாள். மனம் ஒருவாறு அமைதி பெற்று நித்திரை செய்தேன்.

மறுநாட் காலை பூரிப்புடன் எழுந்து சுறுசுறுப்பாகக் காலைக் கடனை முடித்துக் கொண்டேன். பாடசாலைக்கு அன்னை அனுப்புவதற்கு வேண்டிய ஆயத்தங்கள் செய்யப்பட்டன. அக்கா தலை சீவிவிட்டாள்; அம்மா நல்ல சட்டை போட்டாள்; அம் மம்மா என்னுடன் கூடவருவதாகக் கூறினாள்;

அழகான சட்டை அணிந்து கண்ணாடியில் என்னைப் பார்த்துக் கொண்டேன். அப்பா, அம்மாவின் புத்திமதிகளைக் கேட்டுக்கொண்டேன். தோளில் புத்தகப்பையைப் போட்டுக்கொண்டு ஆயத்தமாய் நிற்பதைக் கண்ட அம்மம்மாவிற்கு ஒரே சந்தோஷம்: “போவோம் வா” என்று கையிற் பிடித்துக்கொண்டு கூட்டிச் சென்றார். எமது வீட்டுக்குக் கிட்டவுள்ள பாடசாலைக்குச் சென்றோம். எனக்குப் பயமே இருக்கவில்லை; பாடசாலைக்குச் சென்றதும் அம்மம்மா கண்ணாடிபோட்ட ஆசிரியையுடன் கதைத்து விட்டு என் போன்ற பிள்ளைகள் கூடியிருக்கும் வகுப்பறைக்குச் சென்றார். நானும் அவளின் கையை விடவில்லை. என் போன்ற பல பிள்ளைகளைக் கண்டதும் அளவில்லா ஆனந்தம் கொண்டேன். ஒவ்வொருவரையும் உற்று நோக்கினேன். அவர்கள் அணிந்திருந்த உடுப்புக்கள் என்னைக் கவர்ந்தன. எனது சட்டையையும் பார்த்துக் கொண்டேன்: சிலர் சிரித்த முகத்துடன் காணப்பட்டார்கள். சிலர் கண்ணீர் சிந்திய வண்ணம் காணப்பட்டனர். ஆசிரியை வகுப்புக்கு வந்தா: அவளின் தோற்றம் எவருக்கும் ஆறுதல் அளிக்கும் தன்மையுடையதாய் இருந்தது. அம்மம்மாவின் கையும் என்கையை விட்டு நழுவியது. அவ, தான் போவதாகக் கூறினார். ஆசிரியை எங்களைக் கிட்டக் கூப்பிட்டுக் கதைத்தா:

பாட்டுச் சொல்லித் தந்தா: சிலர் பாடியேனும்; சிலர் அழுதுகொண்டிருந்தார்கள்; சிறிது நேரம் விளையாடியேனும்; எங்கள் எல்லோருக்கும் இனிப்புக் கிடைத்தது. மணியு மடித்தது, வீட்டுக்குச் செல்வதற்குத்தான் மணி அடிக்கிறது எனக் கூறினார்கள். புத்தகப்பையை எடுத்துத் தோளில் போட்டுக் கொண்டேன். எப்படி வீட்டுக்குப் போவதென்று கவலையுண்டானது. அம்மம்மா தூரவருவதைக் கண்டேன்: “நல்லபிள்ளை அழாமல் படித்துவிட்டாய்; வா வீட்டிற்குப் போவோம்” என்று அணைத்துக் கூட்டிச் சென்றார்.

அம்மா, அப்பா, அக்கா முதலியோர் என் வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். என்னைக் கண்டதும் கெட்டிக்காரி, பாடசாலைக்குப் போய் வந்துவிட்டாய் என்று என் முதுகில் தட்டினார்கள். இந்த நாளை நான் எப்படி மறக்க முடியும்:

பாடசாலைக்குச் செல்வதற்கு அன்று இருந்த விருப்பம் இன்னும் என்னை விட்டு அகலவில்லை: அதே விருப்பத்துடன் தான் பாடசாலைக்கு இன்றும் வருகிறேன்; கவனமாகப் படிக்கிறேன், கடவுள் உதவி செய்ய வேண்டும்.

கௌரி தாமோதரம்பிள்ளை,
வகுப்பு VII.

நட்பு

மனமொத்த இருவர் சேர்ந்து பழகுவது நட்பாகும்: நண்பர்கள் ஒரே மாதிரியான குணங்களை உடையவர்கள். ஒரே மாதிரியான பொருட்களை விரும்புவர்.

சில சமயங்களில் ஒருவரையொருவர் காணாமலேயே நட்பு உண்டாவதுண்டு: இதற்கு உதாரணமாக, நாம் கோப்பெருஞ்சோழனையும், பிசிராந்தையாரையும் எடுக்கலாம்: அவர்களிருவரும் எங்கோ பிறந்து, வளர்ந்து ஒருவரையொருவர் பிறர்மூலம் கேட்டறிந்து விரும்பி நட்புக் கொண்டனர். இன்று, நாமும் வேறு தேசத்திலுள்ளவர் சளைப்பற்றி வேறொருவர் மூலம் கேட்ட

றிந்து அறிமுகமாகி கடிதம் மூலம் நட்புக் கொள்கின்றோம்.

“உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு”

எனத் திருவள்ளுவரும் எமக்குக் கூறியுள்ளார். ஆடை நழுவும்பொழுது கையானது விரைந்து சென்று அதைச் சரிப்படுத்துகின்றதோ, அதேபோல நண்பனுக்கு ஆபத்து வந்தவிடத்து முன் சென்று உதவுவதே உண்மையான நட்பின் இலக்கணமாகும்.

நட்பை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கலாம் அவை, தலை நட்பு, இடை நட்பு, கடை

நட்பு என்பன. மனத்தாலும், செயலாலும் ஒற்றுமைப்பட்டு ஒருவருடன் ஒருவர் பழகுதல் தலைநட்பாகும். இது வளர்பிறைச் சந்திரனைப்போல் வளரவல்லது; இடைநட்பு என்பது, உள்ளொன்று வைத்துப் புறம் ஒன்று நடிப்பது. கடைநட்பு என்பது தம் நண்பனுக்குப் பலவகையான துன்பத்தைச் செய்ய எண்ணும் கீழான மக்கள் கொள்ளும் நட்பாகும்.

நட்பு எமக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கின்றது. நாம் நற்குண நற்செய்கையுள்ளவர்களோடு நட்புக்கொள்ளல் வேண்டும். அதனால் நற்குண நற்செய்கைகளை நாமும் பின்பற்றலாம். தீயவர்களுடன் நட்புக் கொண்டால் தீய பழக்கவழக்கங்கள் எம்மை அறியாமலேயே எம்மைச் சேர்ந்துவிடும்;

தீயவர்களுடன் கொள்ளும் நட்பு நிலையற்றது.

ஆகவே, நாம் ஆராய்ந்து பார்க்காமல் நட்புக் கொள்ளக் கூடாது. நட்புக்கொண்ட பின் நண்பர் செய்யும் பிழைகளைப் பொறுத்து, நட்பை நீடிக்க வேண்டுமே யொழிய நண்பர்மேல் குறைகண்டு பிடித்து, நட்பை இடையில் விட்டுவிடக் கூடாது.

நண்பர்கள் இல்லாத விடத்து நாம் செல்வோமேயானால் எமக்குப் பாதுகாப்புக் குறைகின்றது. எனவே, இவ்வுலகில் நாம் சந்தோஷமாக வாழ விரும்பினால் நல்லவர்களுடன் நட்புக் கொண்டு பாதுகாப்பையும், அன்பையும் தேடிக்கொள்ளல் வேண்டும்.

கலாவதி சேவற்கொடியோன்,
வகுப்பு VII.

பிறந்த நாள்

ஒவ்வொரு வருடமும் ஒவ்வொருவருக்கும் பிறந்தநாள் வருகின்றது. சிலர் அதை அமைதியான முறையில் கொண்டாடுகின்றனர்; சிலர் ஆடம்பரமான முறையில் கொண்டாடுகின்றனர்.

நான் எனது பிறந்த நாளை ஒவ்வொரு வருடமும் கொண்டாடுவேன். சென்ற வருடம் பிறந்தநாட் கொண்டாட்டத்திற்காக எனது சிநேகிதிகளையும், நெருங்கிய உறவினர்களையும் வரும்படி அழைப்பு விடுத்திருந்தேன்.

முதல்நாள் அம்மா கேக் அடித்து அதற்கு அழகிய வர்ணம் தீட்டியிருந்தாள்; இன்னும் விதம் விதமான பலகார வகைகளும் செய்திருந்தாள். எனக்கு ஓர் அழகிய பட்டுப் பாவாடையும், சட்டையும் தைத்துத் தந்தாள்.

அன்று அதிகாலையில் அம்மா எழுந்து வேண்டிய ஒழுங்குகள் செய்தாள். அம்மாவும், அப்பாவும் அன்போடு பிறந்த நாள் வாழ்த்துக் கூறினார்கள். நான் அழகிய

சட்டை அணிந்தேன்; அம்மா அப்பாவுடன் கோயிலுக்குச் சென்றேன். 10 மணியளவில் விருந்தினர்கள் வந்தார்கள்; அப்பாவும், அம்மாவும், நானும் அவர்களை வரவேற்றோம்.

சிறிது நேரம் சம்பாஷித்தனர். பின்பு, அம்மா பிறந்த நாள் கேக்கை மேசையில் வைத்தாள். அதைச் சுற்றிப் பத்து மெழுகு திரிகள் எரிந்தன. நான் அந்தக் கேக்கை வெட்டினேன். அப்போது எல்லோரும் வாழ்த்துக் கூறினர். நான் கேக்கும் மற்றும் சிற்றுண்டிகளும் எல்லோருக்கும் வழங்கினேன்.

எனது பிறந்த நாளை மிகவும் சந்தோஷத்துடன் கொண்டாடினேன்.

அடுத்த வருடம் இந்த நாள் எப்பொழுது வருமோ என்று நினைத்துக் காத்திருக்கின்றேன்.

சாரதா தியாகராசா,
வகுப்பு VI.

நற்குணமுள்ள அநாதைச் சிறுவன்

சென்னை மாநகரில் கடைத் தெருவில் ஒரு மாடி வீடு. அதுதான் பணக்காரர் இராமசாமியார் வீடு. அவரிடமே செல்வம் நிறைந்திருந்தது. ஆனால், ஒரே ஒரு மகன் மாத்திரம் அவருக்குக் கூடிய செல்வத்தைக் கொடுத்தான். கண்ணன் அழகுள்ளவன். கண்ணை இமை காப்பது போல மகனைக் காத்து வந்தார். அவருடைய வீட்டில் ஓர் அநாதைச் சிறுவன் ஆனந்தனும் வளர்ந்து வந்தான்.

இராமசாமியார் தனது மகனான கண்ணனைப் படிக்க வைத்துப் பட்டதாரியாக்கி விட வேண்டுமென்று விரும்பினார். ஆனால், கண்ணன் முற்றிலும் மாறாகவே நடக்கத் தொடங்கினான். தந்தையின் பணத்தைத் தவிடுபொடியாக்க எண்ணித் தீயவர்களுடன் கூடிக் காலத்தைக் கடத்தினான். படிப்பில் கவனம் செலுத்துவதில்லை.

ஆனந்தன் நற்குணமுள்ள சிறுவனாக இருந்து, படிப்பில் கவனம் செலுத்திப் பட்டம் பெற்று உத்தியோகத்தில் அமர்ந்தான்.

தனது மகனின் நிலையை எண்ணிக் கவலை கொண்ட இராமசாமியார் மரணப்படுக்கையில் வீழ்ந்தார். தகப்பனர் நோய்வாய்ப்பட்டதை அறிந்த கண்ணன் தகப்பனின் சொத்து முழுவதையும் அழிக்க முயலுகிறான். ஆனந்தன் எவ்வளவோ புத்திமதி களைக் கூறிக் கண்ணனைத் திருத்த முயலுகின்றான். வீட்டில் யாருடைய அன்பையும் பெற்று வாழாத ஆனந்தன் கண்ணன்மேல் வைத்த அன்பு கண்ணனைத் திருத்தி விடுகிறது.

படிப்படியாகத் திருந்துகிறான். படிப்பில் கவனம் செலுத்திப் பட்டதாரியாகி, உத்தியோகத்தில் அமர்ந்து விடுகிறான். கண்ணன் குணத்திலும் திருந்தி உத்தமனாக வாழத் தொடங்க, இராமசாமியாரும் படிப்படியாகக் குணமடைகிறார்.

அனாதைச் சிறுவனின் அன்பையும், நற்குண நற்செய்கைகளையும் அறிந்து தன் மகன்மேல் வைத்த அன்பை அவன்மேற் செலுத்தத் தொடங்கினார். கண்ணனும், ஆனந்தனும் நண்பர்களாகி விட்டனர்.

வாகுகி தங்கவேல்,
வகுப்பு VI.

நான் ஒரு கிளியானால்

நான் படிப்பிற் கவனம் செலுத்தாமல் விளையாடிக் கொண்டு திரிந்ததினால் அப்பாவிடம் தண்டனை பெற்றேன். முற்றத்தில் ஒரே இடத்தில் அரை மணித்தியாலம் நிற்க வேண்டும். இதுதான் தண்டனை. அன்று காலை ஏழு மணி இருக்கும். நான் அழுது கொண்டு முற்றத்தில் நின்றேன். அப்பொழுது கீ, கீ என்று பல குரல்கள் ஒலித்தன. அண்ணாந்து பார்த்தேன். தென்னோலையில் நாலைந்து கிளிகள் இருந்து ஊஞ்சலாடின. உற்றுப் பார்த்தேன்.

நானும் ஒரு கிளியானால் என்ற எண்ணம் எனக்குத் தோன்றியது.

நான் கிளியானால் என் உடல் பச்சை நிறம் பெற்றுப் பொலிவுறும், கொவ்வைக் கனி போன்ற சிவந்த வளைந்த சொண்டு எவ்வளவு அழகு தரும். இயற்கை தந்த ஆரம் என் கழுத்தை அழகு செய்யும். நினைத்த நேரத்தில் என் பச்சை வண்ணச் சிறகுகளை விரித்து வானத்திற் பறப்பேன். சுதந்திரமாக, விரும்பிய இடத்திற்குப் பறந்து செல்வேன். என் தோழர்களுடன்

கூடி நாள்முழுதும் விளையாடுவேன். என்னை
எவரும் தடுக்கமாட்டார்கள். அப்பாவோ,
அம்மாவோ என்னைத் தண்டிக்க மாட்டார்
கள்; எவருக்கும் பயப்பட மாட்டேன்;
ஆகா, அந்த வாழ்வு எவ்வளவு இனிமை
நிறைந்திருக்கும்;

காலையில் என் தோழர்களுடன் கனி
மரங்களை நாடிப் பறப்பேன்; மாமரச்
சோலையிலே மாங்கனிகளைச் சுவைப்பேன்;
இடையிடையே எனது தோழர்களுடன்
அளவளாவிச் சிரித்து மகிழ்வேன். காலை
உணவு முடிந்ததும் மாஞ்சோலை எங்கள்
விளையாட்டிடமாகி விடும். சில வேளைகளில்
பறக்கும் போட்டியும் நடத்துவோம். தூர
இடங்களைப் பார்க்க வேண்டி விரும்பினால்
எமக்குக் கார், புகைவண்டி, ஆகாய விமா

னம் ஒன்றுமே தேவையில்லை. சரித்திர
சம்பந்தமான இடங்களைப்பற்றி எங்கள்
ஆசிரியை சொல்லித் தந்திருக்கிறார். எனது
தோழர்களையும் கூட்டிக்கொண்டு பறந்து
சென்று ஒவ்வொரு இடமாகப் பார்ப்பேன்;

எங்கு சென்றாலும் கீ, கீ என்ற ஆரவார
ஒலி எம்மை விட்டு அகலாது. எங்கள் ஆர
வார ஒலியைக் கேட்டுச் சிறுவர்கள் ஓடி
வருவார்கள்.

“பச்சைச் சிவியே வா, வா, வா
பாலுஞ் சோறும் உண்ண வா”

என்று பாடுவார்கள். அந்த நாள் என்று
தான் வருமோ?

வள்ளி காசிவிஸ்வநாதன்,
வகுப்பு V.

எனது கண்டிப் பிரயாணம்

சென்ற ஆவணிமாத விடுமுறைக்கு எங்க
ளுடைய அப்பா உறுதியளித்தபடியே
எங்களைக் கண்டிக்கு அழைத்துச் சென்றார்;
நானும் சகோதரர்களும் அப்பாவுடன் பிர
யாணம் செய்தோம். கொடிகாம புகை
யிரத நிலையத்தில் யாழ் தேவிப் புகைவண்டி
யில் ஏறிப் பொல்காவலையை அடைந்தோம்.
அங்கிருந்து உடரட்ட மெனிக்கா மூலம்
கண்டியை அடைந்தோம்; கண்டியிலிருக்
கும் எமது உறவினர் வீட்டில் களைப்பாறி
லோம்;

அன்று பின்னேரம் கண்டியின் எழிலைக்
காணப் புறப்பட்டோம்; கண்டி ஏரியே
எங்களை முதல் அழைத்தது; ஏரியின் கரை
யில் என்கோண வடிவமான கோயில் இருந்
தது; தலதாமாளிகையைப்பற்றிச் சரித்திர
பாடத்தில் படித்திருந்தேன்; அதைப்
பார்க்க வேண்டுமென்று எனக்கு ஒரே
விருப்பம்; எங்கள் விருப்பத்திற் கிணங்க
அக்கோயிலின் பிரதம குரு தலதாமாளிகை
யைக் காட்டினார்; பின் ஏரியின் மேற்குப்
பக்கத்திலுள்ள பூந்தோட்டம் எல்லோர்
மனதையும் கொள்ளை கொண்டது; இங்

குள்ள நவீன சந்தை கட்டுக்கலையிலுள்ள
கந்தன் ஆலயம் என்பனவற்றைப் பார்த்
தோம்;

அடுத்த நாள் பேராதனைக்குச் சென்
றோம்; இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தைப்
பார்வையிட்டோம்; பின் தாவரத் தோட்
டத்திற்குச் சென்றோம்; அங்கு நாம்
பார்த்த தாவரங்களையும், மலர்களையும்,
ஆடுபாலத்தையும் என்றுமே என்னால்
மறக்க முடியாது;

அடுத்தநாள் கட்டுகாஸ்த்தோட்டைக்
குச் சென்றோம். அங்கு மகாவலி கங்கை
விரிந்து பாய்வதையும், யானைகள் கூட்டங்
கூட்டமாய்க் குளிப்பதையும் கண்டு களித்
தோம்; இரவு பெரகராவிழாவைக் கண்டு
இன்புற்றோம். கண்டியில் நாம் கண்ட
காட்சிகளுடன் குளிரையும் அனுபவித்
தோம்; தூரண்டு வாரங்கள் கழிந்ததே
தெரியவில்லை; கண்டியில் கண்ட காட்சிகள்
என் மனதை விட்டு இன்னும் அகலவில்லை.

லீலா மரியகொபுறற்றி அரியநாயகம்,
வகுப்பு V.

“கொக்கரக்கோ” கூறுகிறது

எனது தாயாருக்கு மூத்த மகன் என்ற பெருமை எனக்குண்டு. எனக்குப் பின்பு நான்கு சகோதரிகளும், இரண்டு சகோதரர்களும் பிறந்தார்கள். என் தாயார் எங்களைக் கண்ணுங் கருத்துமாக அன்புடன் பாதுகாத்து வந்தாள். நான் என் சகோதரர்களை விட அழகிலும், தோற்றத்திலும், வீரத்திலும் சிறந்தவகை இருந்தேன். இதன் நிமித்தம் எங்கள் வீட்டு எஜமானும், குடும்பத்தாரும் என்மேல் மிகவும் அன்புடையவர்களாக இருந்தார்கள். கூவும் பருவத்தை அடைந்தேன். ஒரு நாள் எங்கள் எஜமானின் நண்பர் வீட்டிற்கு வந்தார்: வீட்டின் பின்புறத்தில் நின்று “கொக்கரக்கோ” என்று நான் போட்ட சத்தம் நண்பரின் காதில் கேட்டு விட்டது. என்னைத் தனக்குத் தரும்படி வற்புறுத்தினார். எஜமான் தன் நண்பருக்கு என்னைப் பரிசாகக் கொடுத்தார்.

தாயார், சகோதரர்கள், எஜமான் என் போரை விட்டுப் பிரிவதென்றால், யாருக்குத்தான் துக்கம் வராது. என் புது எஜமானருக்கு ஒரே சந்தோஷம். என்னைக் கண்டதும் அவ்வீட்டில் இருந்தோர் யாபேரும் குதுகலித்தனர்.

கண்ணு, கண்ணு என்று என்னைக் கூப்பிடத் தொடங்கினார்கள். நான் ஏழு பேடுகளுக்குத் தலைவனானேன்; என் அழகையும், வீரத்தையும் கண்ட எஜமான் என் இனத்தவருடன் போர் செய்ய விட்டார்; போட்டியில் வெற்றி எனக்கே கிடைத்தது. இப்படி நான் சந்தோஷமாக வாழ்ந்து வருகையில் திடீரென நோய் பீடிக்கத் தொடங்கியது. என் இனத்தவரைப் பீடித்த நோய் என்னை விட்டுவிடவில்லை. இதைக் கண்ட எஜமான் என்னை வைத்தியரிடம் காட்டி மருந்து செய்வித்தார்; ஆனால், மருந்து ஒன்றும் பயன்படவில்லை. வைத்தியர் கைவிட்டார்; எஜமானும் கைவிட்டார்; அனுபவித்ததுதான் மிச்சம். மற்றவர்களுக்கும் நோய் தொற்றிவிடும் என எண்ணிய எஜமான் குப்பை மேட்டில் போட்டுவிட்டார். ஈக்களும், கொசுக்களும் என்னைப் பார்க்க வந்தன, என்னை என்ன செய்ய முடியும். என் இளமை எங்கே? எனது அழகு எங்கே? கம்பீரம் எங்கே? எனது சுற்றத்தார் எங்கே? இன்னும் சிறிது நேரத்திற்குத்தான் இதையும் உங்களுக்குக் கூறுவேன்.

மகேசன் தணிகாசலம்,
வகுப்பு IV.

அம்மா

நான் ஒன்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் பிறந்தேன். பிறந்த உடனே மூச்சு எடுப்பதற்காக ‘அ’ என்று வாயைத் திறந்து, ‘ம்’ என்று முடி, மறுபடியும் ‘அ’ என்று திறந்தேன். அ, ம், ஆ அம்மா என்ற தொனி முதலிற் பிறந்தது.

நான் கண் இமைகளைத் திறந்தேன்: என் கண்முன் தோன்றியது அம்மா. வாயில் தொனித்ததும் அம்மா. ஆகவே, அம்மா என்ற சொல்லில் இன்பம் கண்டு அம்மா, அம்மா என்று இடைவிடாது ஆனந்தத்துடன் அழத் தொடங்கினேன்.

என்னைப் பெற்றவள் அம்மா. எனக்குப் பாலூட்டி வளர்ப்பவள் அம்மா. என்னைத் தன் உண்போல் காத்து வளர்ப்பவள் அம்மா. என்னில் ஆசை காட்டுபவள் அம்மா.

அம்மாதான் என் தெய்வம்: அவளே என் கோயில்: “தாயிற் சிறந்தொரு கோயிலுமில்லை” என்று ஓளவைப் பிராட்டியும் பாடியிருப்பதாக அண்ணா சொன்னார்; அம்மா என்ன சொன்னாலும் தட்டாமற் செய்வேன்.

யும் பாடியிருப்பதாக அண்ணா சொன்னார்; அம்மா என்ன சொன்னாலும் தட்டாமற் செய்வேன்.

“தாய் சொந்தட்டாதே பாப்பா” என்று பாரதியாரும் பாடியிருக்கின்றார் தானே.

பத்துமாதம் சுமந்து பெற்று, பாலூட்டிச் சீராட்டி வளர்ப்பவள் அம்மா. ‘அம்மா மெத்தப் பசிக்கிறது’ என்று அழும்போது, அப்பம் தீத்திப் பசி தீர்ப்பவள் அம்மா. பட்டுச்சட்டை அணிந்து பள்ளிக்கு அனுப்பி வைப்பவள் அம்மா. புழுதி அழைந்து விளையாடும்போது புழுதி துடைத்துக் குளிக்க வைத்துப் பவுடர் போடுவாள் அம்மா; என்னை அன்போடு அணைப்பவள் அம்மா; ஆபத்து வேளையில் நான் அவறிக் கதறுவதும் அம்மா என்றுதான்.

என் அம்மாவை என்னை மறக்கவே முடியாது:

சந்திரகௌரி குமாரவேல்,
வகுப்பு IV:

எனது பொழுது போக்கு

கோழி வளர்த்தலே நான் விரும்பும் பொழுது போக்கு. வீட்டில் வளர்க்கும் பறவைகளில் கோழிகளையே நான் விரும்புவேன். இதனால் கோழி வளர்த்தலையே நான் எனது பொழுது போக்காகக் கொண்டேன்:

எமக்குத் தேவையான முட்டைகளை நாம் கடையில் வாங்குவது வழக்கம். கோழிகளை வளர்த்து முட்டைகளை எடுத்தால் என்ன? என்ற எண்ணம் என் மனதில் தோன்றியது. அம்மாவிடம் இதைப்பற்றிக் கூறினேன்; அம்மாவும் உடன்பட்டா.

எனது வீட்டில் கோழிகளுக்கென்று ஒரு சிறிய வீடு கட்டியிருக்கிறோம். அதைச் சுற்றிவர வலைக்கம்பி போடப்பட்டிருக்கின்றது. எனது விருப்பத்தின்படியே இந்த அழகான சிறிய வீடு கோழிகளுக்கென்று அமைக்கப்பட்டது.

நல்ல இனக் கோழிக் குஞ்சுகளை அப்பா எடுப்பித்துத் தந்தார். சங்கக்கடையிலிருந்து அப்பா கோழித்தீன் வாங்கித் தந்தார். ஒவ்வொருநாளும் விடியற்காலே

நான் எழும்பிக் கோழிகளுக்குத் தீன் போட்டுத் தண்ணீரும் வைத்து விடுவேன்; இப்படியே கோழிகள் வளர்ந்து வந்தன. கோழிகளுக்கு நோய் வராமல் தடுப்பதற்கு ஊசி ஏற்றப்பட்டது. கோழிகள் முட்டையிடத் தொடங்கியதும் எனக்கு உற்சாகம் பிறந்தது. கோழிமுட்டைகளைப் பொறுக்கி அம்மாவிடம் கொடுப்பேன்; அம்மாவும் என்னுடன் சேர்ந்து எனக்கு உதவி செய்வார்; நான் வளர்க்கும் கோழிகள் எல்லாம் வெள்ளை நிறம். கோழிகளையும் பார்த்து, முட்டைகளையும் பார்ப்பேன்; எல்லாம் வெள்ளை நிறம், அழகான காட்சி.

எமது வீட்டுத் தேவைக்கு முட்டைகளை எடுத்துக் கொண்டு மிகுதியை விற்பேன். இந்தப் பொறுப்பையும் அம்மா எனக்குத்தான் கொடுத்திருக்கிறாள். எனது உண்டியலிலும் காசு நிரம்பிக்கொண்டு வருகிறது. அம்மா எனக்குப் பரிசுதரப் போகின்றனவோ? பரிசு ஏன்? இது நான் விரும்பும் பொழுது போக்குத்தானே.

மஞ்சுளா சங்கரதாஸ்,
வகுப்பு IV;

நான் வளர்க்கும் பிராணி

எங்கள் வீட்டுப் பசு ஒர் அழகான வெள்ளைக் கன்று ஈன்றது. நான் அதற்கு வில்லி என்று பெயர் வைத்தேன். வில்லி என்று கூப்பிட்டவுடன் கழுத்தில் கட்டிய மணி ணிங், ணிங் என்று அடிக்க, அடிக்க என் பின்னே ஓடிவரும். அதே ஒரு அழகு; நான் அதன் கழுத்தைக் கட்டிப் பிடித்ததும் அது தனது நாக்கால் என் கன்னத்தை நக்கும்; நானும், தம்பியும் விளையாட்டுக் காட்ட அதுவும் பின்னால் ஓடிவரும். கழுத்தில் கட்டிய மணியின் கயிற்றைப் பிடித்துக் கொண்டு வீட்டைச் சுற்றிக் காட்டுவேன்;

விளையாடிக் களைத்தவுடன் நானும், வில்லியும் தண்ணீர் பருகுவோம்; வில்லிக்

குத் தண்ணீர் பருக்குவதென்றால் எனக்கு ஒரே ஆசை. பசி வந்தவுடன் ம்பா, ம்பா என்று கத்திக் கொண்டு தாயிடம் ஓடும்; பால் குடிக்கும் வரை காத்திருந்து கூட்டிச் சென்று விளையாடுவேன்:

எனது வில்லி தாயிடம் பால் குடிக்கும் பொழுது,

“நாவால் நக்குது வெள்ளைப்பசு — பாலை நன்றாய்க் குடிக்குது கன்றுக்குட்டி”

என்று நாங்கள் வகுப்பில் படித்த பாட்டுத்தான் நினைவுக்கு வரும். எனது வில்லியை நான் என்றும் மறவேன்.

ஜெயலட்சுமி நடராசா,
வகுப்பு III.

Reports of Associations

Prefects' Guild

It gives me great pleasure to present the report of the activities of the Prefects' Guild for the year 1970. The Guild has now completed many years of useful service to the school with regard to order and general discipline. It must be mentioned that our burden was lightened to a great extent by the co-operation of all students.

We met very often in the course of the year to discuss problems and to find ways and means of making our services to the school more effective.

During the year under review, one of our members, S. Nirmala gained admission to the Arts Faculty of the University of Ceylon. Shyamala B., Theresa P. and Sel-

vajothy C. left us. We welcomed Sivasothy K., Poologasoundary R. and Sivayogam S. We wish them a pleasant stay with us.

This year our members had a rare opportunity of going on an excursion to Trincomalee and Anuradhapura. My thanks are due to the Principal and teachers in charge for giving us this pleasant time.

Finally, I would like to take this opportunity to thank on behalf of the Guild, our Principal and the staff advisor for their valuable guidance and help to carry out our duties to the satisfaction of all.

Malini Sivakadacham,
Head Prefect.

"Modern science is still trying to produce a tranquilizer more effective than a few kind words."

Douglas Meador.

Advanced Level Union

President : Vasanthakumary Sampanthanathar
Secretary : Malini Sivakadadcham
Teachers in Charge : Mrs. K. Puvanasuntharam
Mrs. N. Nallanathan

It is indeed a great pleasure for me to review the activities of the above association for the year 1970. The Association is only four years old and its membership drawn from the H. S. C. classes amounts to about sixty. During the year we had regular weekly meetings, which took the form of debates, speeches and quiz. The meetings were held both in Tamil and in English, and I am happy to say that we

were able to maintain a fairly high standard in the debates and speeches that took place.

In conclusion I wish to thank our staff advisors for their guidance and the members in general for their co-operation in carrying out the activities of our union.

Malini Sivakadadcham,
Secretary.

The Senior Literary Association

President : Rajakumary Veerasingam
Secretary : Jeyam Ponniah

As Secretary of the Senior Literary Association it gives me great pleasure to submit this report which is a review of our activities for the current year.

Our Association has been able to achieve in a small measure the purpose for which it was founded. Our meetings were held twice a month on the second day after Poya. We had debates, spelling contests, recitation, reading competitions, impromptu speeches, etc. The members learned to come forward to take part in these programmes and contribute their best. There has been a keen sense of competition

among the classes to score the most number of points.

It was also a thrilling experience for the class which scored the most number of points to receive a prize from our Vice-Patrons at the end of every term. I will be failing in my duty if I do not thank them for their guidance and encouragement to carry out our programme for the year and also the members of the committee for their help and co-operation.

Jeyam Ponniah,
Secretary.

தமிழ் இலக்கிய சங்க அறிக்கை

பொறுப்பாளர்கள் : திருமதி கு. தேவராஜா

,, செல்வி சபாபதிப்பிள்ளை

தலைவர் : செல்வி பவானி காசிநாதன்

செயலாளர் : செல்வி இராஜேஸ்வரி முத்துக்குமாரு

எமது 1970-ம் ஆண்டு தமிழ்மன்ற அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

எமது மன்றம் இருவாரத்துக்கொரு முறை கூட்டப்பட்டு, இயன்றளவு திறமையாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது. கருத்துள்ள உரையாடல்களும், பொருளும், நகைச்சுவையும் நிரம்பிய நாடகங்களும், அறிவை வளர்க்கும் பொது அறிவுப் போட்டிகளும், சொற்பொழிவுகளும் அம்மன்றக் கூட்டங்களில் இடம் பெற்றன. இந்நிகழ்ச்சிகளில் உரையாடல்களும், நாடகங்களும் மாணவிகளிடையே கூடிய வரவேற்புடையவையாகக் காணப்பட்டன. இவைகளில் இருநாடகங்கள் மாணவிகளாலேயே எழுதப்பட்டு நடிக்கப்பட்டவை என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

நேன். பொது அறிவுப் போட்டி மாணவிகளிடையே உற்சாகத்தை உண்டாக்கியதோடு, அவர்களுக்கு மிகுந்த பயனுள்ள தாயுமிருந்தது.

இப்படி எமது மன்றம் திறமையாக நடத்தப்பட ஊக்கமும், ஆதரவும் அளித்த பாடசாலை அதிபர் அவர்களுக்கும், எங்கள் மன்றம் ஒழுங்குடன் நடைபெற்று வளர்ச்சியுறத் தொண்டாற்றிய திருமதி கு. தேவராஜா அவர்களுக்கும், செல்வி சபாபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கும், கூட்டங்களைச் சரிவர நடாத்த உதவிய மற்றும் செயற்குழு உறுப்பினருக்கும் மன்றத்தின் சார்பில் எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

செல்வி இராஜேஸ்வரி முத்துக்குமாரு,
செயலாளர்.

படிப்பின் நோக்கம் ஆட்சேபம் செய்வதும்
ஆராயாமல் நம்பிக்கைகொள்வதும் வாதம் செய்வதும் அல்ல;
ஆராய்ந்து சீர்தூக்கித் தீர்மானித்தலே.

—பேக்கன்.

வரலாற்று மன்ற அறிக்கை

ஆசிரிய ஆலோசகர் : திருமதி கு. தேவராஜா

தலைவர் : வசந்தராணி சுந்தரலிங்கம்

செயலாளர் : அன்னம்மா மாணிக்கம்

எமது வரலாற்று மன்ற அறிக்கையைச் சமர்ப்பணம் செய்வதில் நாள் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன் :

மாணவரின் சரித்திர அறிவையும், ஆராய்ச்சியையும் மேம்பாடுறச் செய்வதே இம்மன்றத்தின் நோக்கமாகும். வரலாறு பற்றி மாணவிகள் நன்கு அறிந்து கொள்ளும் வண்ணம் புரட்சித் தலைவர்கள் பெரியார்கள் பற்றிச் சொற்பொழிவுகளும், வரலாற்று ஆண்டுகள் சம்பவங்கள் பற்றிப் போட்டிகளும், விவாதங்களும் இடம் பெற்றன. இதில் விசேடமாக, நளினிசாந்தி அழகராஜா, நெப்போலியனின் வீரச்செயலையும், அவனது ஏகாதிபத்திய ஆசையின் விளைவுகளையும் பற்றி விளக்கிக் கூறினார். ராதா கந்தசாமி புரட்சித்தலைவர் ஹிட்லர் பற்றித் திறமையாகச் சொற்பொழிவாற்றினார். இவற்றின் மூலம் எமது மன்ற மாணவிகள் புரட்சித் தலைவர்களைப்பற்றி அறியக்கூடியதாகவுள்ளது.

வரலாற்றுப் பிரசித்தி பெற்ற இடங்களை யும், சம்பவங்கள் நிகழ்ந்த ஆண்டுகளையும் பற்றி விரிவான அறிவைப் பெறவேண்டுமென்பதற்காக எமது மன்றக் கூட்டங்

களில் இடங்குறித்தல் போட்டியும் முக்கிய நிகழ்ச்சியாக நடாத்தப்பட்டது.

இவ்வருட இறுதியில் மேல்வகுப்பு மாணவிகள் இலங்கையின் வரலாற்றுப் பிரசித்தி வாய்ந்த ஒரு சில இடங்களுக்குச் சுற்றுப்பிரயாணஞ் செய்து தாம் அறிந்த தகவல்களை மன்றக் கூட்டத்தில் மற்றைய மாணவர்களும் அறிந்து கொள்ளும் வண்ணம் விளக்கிக் காட்டினர்.

கலை சம்பந்தமான நிகழ்ச்சிகளின் பிரதிபலிப்பாக வரலாற்று மன்றம் ஒன்றினை அமைத்து அதன் வளர்ச்சிக்கு ஆதரவு நல்கிய எமது பாடசாலை அதிபர் அவர்கட்கும், வரலாற்று ஆசிரிய ஆலோசகர்களுக்கும், மன்ற அங்கத்தினர்க்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகுக.

மேல்வரும் ஆண்டுகளில் மேன்மேலும் எமது வரலாற்று மன்றம் வளர்ச்சியடைய மன்ற மாணவிகளின் ஒத்துழைப்பு அவசியம் என்பதே எமது வேணவா.

அன்னம்மா மாணிக்கம்,
செயலாளர்.

புவியியல் மன்ற அறிக்கை

பொறுப்பாசிரியை : திருமதி வி. இரத்தினவேல்

தலைவீ : நளினிசாந்தி அழகராசா

செயலாளர் : சௌந்தரராணி சுந்தரலிங்கம்

எமது புவியியல் மன்ற அறிக்கையைத் தங்கள் முன் சமர்ப்பணம் செய்வதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

மாணவர்கள் புவியியலைப் புரிந்து கொள்ளவும், தமது ஐயப்பாடுகளைத் தெளிவுபடுத்தித் தமது புவியியல் அறிவையும், ஆற்றலையும் வளர்க்கு முகமாகவும் எமது புவியியல் மன்றம் பலவிதமான நிகழ்ச்சிகளை நடாத்தியது. உலகின் பல் வேறு இடங்களின் நிலையங்களைத் தெரிந்து கொள்வதற்காகவும் மாணவர்களின் இடம் குறித்தல் ஆர்வத்தை வளர்ப்பதற்காகவும் எமது மன்றப் புவியியல் மன்ற மாணவிகளை இருபிரிவுகளாகப் பிரித்துப் போட்டிகளை முக்கிய நிகழ்ச்சியாக நடாத்தியது.

ஒவ்வொரு கண்டங்களின் தரையமைப்பைப்பற்றிப் படத்துடன் உயர்தர வகுப்பு மாணவிகளால் உரை நிகழ்த்தப்பட்டது. வேறும், "ஆற்றின் செயல் முறை" என்னும் தலைப்பிலும் உயர்தர வகுப்பு மாணவிகளால் உரைகள் நிகழ்த்தப்பட்டன. "இலங்கையின் காலநிலை", "தரைத் தோற்றம் என்னும் தலைப்புகளில் மத்திய

தரவகுப்பு மாணவிகளால் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தப்பட்டன.

செய்தித்தாள்களில் வரும் புவியியல் சம்பந்தமான வினாக்கள் மன்றத்தில் கேட்கப்பட்டு விடைகளும் ஆராயப்பட்டது.

மாணவிகள் புவியியல் மன்றக் கூட்டங்களுக்குத் தவறாது சமூகம் தந்தும், கொடுக்கப்பட்ட விடயங்களை ஆர்வத்துடன் திறம்பட நடாத்தியும் வருகின்றமை எமது மன்றம் புவியியல் மாணவிகளின் புவியியல் அறிவையும், ஆற்றலையும் வளர்க்கின்றது என்பதனைக் காட்டுகின்றது.

புவியியல் மன்றம் ஒன்றை ஏற்படுத்த, அதன் வளர்ச்சிக்கு ஆதரவளித்த எமது பாடசாலை அதிபர் அவர்கட்கும், எமது மன்றம் எவ்வித தடையமின்றி வளர எம்மை ஊக்குவித்து ஆதரவளித்த புவியியல் மன்ற ஆசிரிய ஆலோசகர்களுக்கும், எமது மன்ற அங்கத்தினர்களுக்கும் எமது மன்றத்தின் சார்பில் என் மனமாற்றத்தின் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சௌந்தரராணி சுந்தரலிங்கம்,
செயலாளர்

விஞ்ஞான மன்ற அறிக்கை

பொறுப்பாசிரியர் : திருமதி இ. ஆறுமுகம்

தலைவர் : செல்வி வசந்தகுமாரி

உப தலைவர் : செல்வி பானுமதி செல்வராஜா

செயலாளர் : செல்வி சிவசோதி கந்தசாமி

உதவி செயலாளர் : செல்வி தேவகி சிற்றம்பலம்

இவ்வருட விஞ்ஞான மன்ற அறிக்கையை வெளியிடுவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

எமது முதலாவது கூட்டத்தில் மன்ற உறுப்பினர்களைத் தெரிவு செய்தோம்: அடுத்தடுத்த கூட்டங்களில் முறையே மாணவர்களிடையே இருமுறை விஞ்ஞான அறிவுப் போட்டியும், விஞ்ஞானப் பெரியோர்களின் வாழ்க்கைச் சரிதைபற்றிப் பேச்சும் நடைபெற்றது; பன்னிரண்டாம் வகுப்பு மாணவிகளால் விஞ்ஞானப் பொருட்காட்சி நடாத்தப்பட்டது. வேறு பட்ட துறைகளில் விஞ்ஞானத்தின் விந்தைகள் பற்றிய பேச்சும், ஒவ்வொரு வகுப்பினரும் இரசாயனப் பொருட்கள் சிலவற்றைச் செய்து காட்டி விளக்கமும் தந்தனர்; இறுதிக் கூட்டத்தில் விஞ்ஞான ஆய்வுகூடத்தில் தமது அனுபவம் பற்றி ஒவ்வொரு மாணவியும் பேசினர்.

இக்கூட்டங்கள் எமது விஞ்ஞானப் பிரிவு மாணவிகளின் அறிவு வளர்ச்சிக்கு உதவியாயிருந்தன. இக்கூட்டங்கள் விஞ்ஞானத்தில் ஆர்வமுள்ள மாணவிகட்குத் தமது அபிப்பிராயங்களை வெளியிடுவதற்குப் பெரிதும் உதவியாயிருந்தன.

எமது உயிரியற் பிரிவு மாணவிகட்கு “நீர் உயிரியல்” பற்றி விளக்கம் தந்த வேற்றுப் பாடசாலை ஆசிரியர்கட்கு விஞ்ஞான மன்றத்தின் சார்பில் எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்:

நமது விஞ்ஞான மன்றம் சிறப்புடன் நடைபெறுவதற்கு உதவியாயிருந்த அதிபர் அவர்கட்கும், மற்றும் விஞ்ஞான ஆசிரியர்கட்கும் நாம் நன்றியுடையவர்களாக இருக்கிறோம். அத்துடன் எமது மன்றம் மேலும் சிறப்பாக நடைபெற இவர்களின் உதவிகட்குமென எதிர்பார்க்கிறோம்;

சிவசோதி கந்தசாமி,
கௌரவ செயலாளர்;

CULTURAL ACTIVITIES

அருச்சுனன் தவநிலை

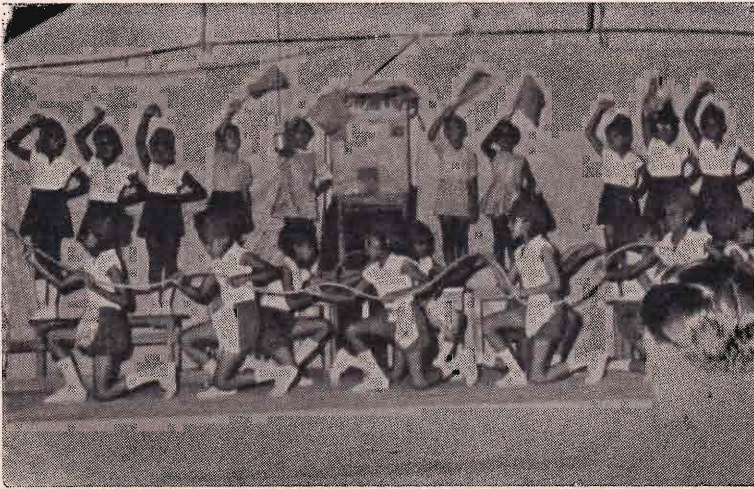

முனிவர்கள்

நடனம்

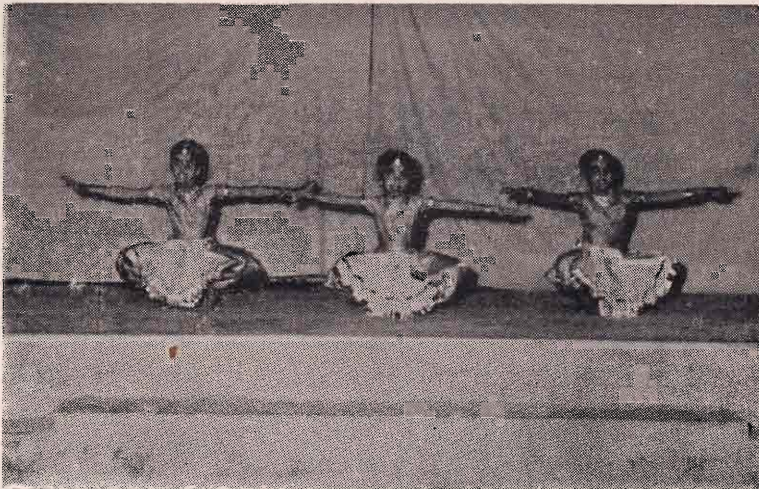
PARENTS DAY ENTERTAINMENT

The English Action Song (Fire Brigade)

A Scene from the English Play "The Dear Departed"

Oriental Dance

நுண்கலை மன்ற அறிக்கை

பொறுப்பாசிரியைகள் : திருமதி விஜயரத்தினம்

„ சங்கரப்பிள்ளை

„ சிவசுப்பிரமணியம்

„ ஆழ்வாப்பிள்ளை

செல்வி த. கனகசபை

சித்திரம், நெசவு, மனையியல், நடனம், இசை முதலியவற்றில் மாணவிகள் ஆர்வமுடன் பங்குபற்றித் தம் திறமையை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

“ அருச்சுனன் தவநிலை ” என்னும் இசை நாடகம் சுதந்திர தினத்தன்று யாழ். முற்றவெளி அரங்கில் அரங்கேற்றப்பட்டது. மிகவும் திறம்பட மாணவிகள் தத்தம் பாகத்தைச் செய்து பாராட்டைப் பெற்றனர். UNESCO நடாத்திய மாவட்டப்போட்டியில் கிராமிய நடனத்தில் 1-ம் இடத்தையும், பிரதேசப் போட்டியில் 2-ம் இடத்தையும் பெற்றுப் பெரும் சாதனையை ஏற்படுத்தினர். கல்விப் பகுதியினரால் நடாத்தப்பட்ட கதம்ப விழாவில் கிராமிய நடனத்தில் 1-ம் இடத்தைப் பெற்றனர். மாணிக்கவாசகர் குருபூசையிலும், நவராத்திரி விழாவிலும் மாணவிகள் திருவாசகப் பாடல்கள், அலாரிப்பு முதலிய நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றிச் சிறப்பித்தனர். தவணை முடிவுகளில் மாணவிகள் பல நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டனர். இறுதித் தவணையில் நத்தார் கொண்டாட்டத்தையொட்டி நடாத்தப் பெற்ற ‘இசை நாடகத்தில்’ மாணவிகள் திறம்படச் செய்தனர்.

இசையில் வடமராட்சி ஆசிரிய சங்கத்தால் நடாத்தப்பட்ட போட்டிகளில் பங்குபற்றி, கீழ்ப்பிரிவு தனித்துப் பாடலில் 1-ம், 3-ம் இடங்களையும், கூட்டுப் பாடலில் 1-ம், 3-ம் இடங்களையும், மேற்பிரிவு தனித்துப்

பாடலில் 2-ம் இடத்தையும், கூட்டுப் பாடலில் 3-ம் இடத்தையும் பெற்றனர். கல்விப் பகுதியினரால் நடாத்தப்பட்ட கதம்ப விழாப் போட்டியில் 3-ம் இடத்தைப் பெற்றனர். வட இலங்கைச் சங்கீத சபைப் பரீட்சைகளுக்கும் தோற்றி சித்தியெய்தினர்: வ. மா. ஆ. சங்கப் பரீட்சைக்கும் அனேக மாணவிகள் தோற்றியுள்ளனர். நவராத்திரி தேவாரப் போட்டிகளிலும் பங்குபற்றினர்.

கொழும்பு - கதிர்காமத் தொண்டர் சபை நடாத்திய தேவாரப் போட்டியிலும் பங்குபற்றி மேற்பிரிவில் 2-ம் இடத்தைச் செல்வி மா. அன்னம்மா பெற்றார்.

அகில இலங்கைச் சித்திரப் போட்டியில் மாணவிகள் கலந்து கொண்டனர். நெசவு நெய்தலிலும், மாணவிகள் ஆர்வமுடன் செயல்படுவதோடு, வ. மா. ஆ. சங்கப் பரீட்சைக்கும் அநேகர் தோற்றினர். எல்லாத் துறைகளிலும் சிறப்படைய மாணவிகளின் ஆர்வமும், ஆசிரியைகளின் விடாமுயற்சியும், இவற்றிற்கு முக்கியமாக எம் அதிபரின் ஊக்கமுமே காரணமாகும். எமக்குப் பல துறைகளில் பல ஆசிரியைகளின் உதவியும் கிடைத்துள்ளது. எம் கல்லூரி பல துறைகளில் சிறப்படைய உதவி புரிந்த யாவருக்கும் மன்றத்தின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

செல்வி த. கனகசபை,
பொறுப்பாசிரியை.

சைவ மகளிர் மன்ற அறிக்கை

ஆசிரியை ஆலோசகர் : திருமதி வி. இரத்தினவேல்

தலைவர் : செல்வி சாந்தினி சிவகடாட்சம்

செயலாளர் : செல்வி மஞ்சளாதேவி செல்வத்துரை

எமது மன்றம் 1963-ம் ஆண்டு நிறுவப் பட்ட அன்று முதல் மன்றத்தின் சார்பில் சைவ சமயக் கூட்டங்களும் விசேடம் பொருந்திய தினங்களும் கொண்டாடப் பட்டு வந்தமை போன்று இவ்வருடத்திலும் இவற்றை நாம் கொண்டாடி வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சைவ சமய உலகிலே ஞானச் சுரீடக ளாகத் துலங்கிக் கொண்டிருக்கும் சமய குரவர் குருபூசைத் தினங்களை நாம் சிறப் புடன் கொண்டாடினோம். குறிப்பாக மாணிக்கவாசக சுவாமிகளின் குருபூசைத் தினத்தன்று அன்றார் அரச சபையில் இருந்தபொழுதும், தனது இறையன்பை வெளிப்படுத்தினார் என்பதை விளக்கும் நாடகங்களை எல்லோரும் நன்கு புரிந்து கொள்ளுமாறு உயர் வகுப்பு மாணவிகள் நடித்துக் காண்பித்தனர்.

கடந்த சில வருடங்களைப் போன்றே இவ்வருடமும் பரம்பொருளாகிய சிவனு டைய பெருமையை விளக்கும் சிவராத்திரி தினத்தை முன்னிட்டு அதனைக் கொண்டா டும் முகமாகச் செல்வி கனகசபையின் உதவி யுடன் திருக்கேதீஸ்வர யாத்திரை சென்று அங்கு சிவன் விழாவில் பங்கு பற்றினோம். எமது அதிபர் அவர்களும் இதில் பங்கு பற்றி எமது யாத்திரையைச் சிறப்பித்தமை யால் அவருக்கு நாம் என் றென்றும் கட மைப்பட்டவராவோம்.

பிரபஞ்ச இயக்கத்திற்கு ஆதாரமாக விளங்கும் சக்தியின் மகிமையை விளக்கும் நவராத்திரியை இவ்வருடமும் வெகு விமரி சையாகக் கொண்டாடினோம். இத்தினங் களில் கும்பபூசை புரோகிதரால் நடாத்தப் பட்டது. இத்தினத்தை முன்னிட்டு மாணவிகளிடையே தேவாரப் போட்டி, பேச்சுப் போட்டி என்பன நடைபெற்றுப் பரிசில்கள் வழங்கப்பட்டன. விஜயதசமி யன்று எம்மன்ற அழைப்பையேற்று வில்லிசை சின்னமணிக்கு முன்னர் சமூகம் தந்து இன்னிசை விருந்தளித்தனர். பண் ணிசையில் மட்டுமன்றி, விவேகானந்த சபையினர் நடாத்தும் சமயபாடப் பரீட் சையிலும் எமது பாடசாலை மாணவர் சித்தியடைந்து அதற்குரிய பரிசில்களைப் பெற்றமை மாணவிகளின் சமய ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது.

இங்ஙனம் பல்வேறு வகையிலும் காலத் திற்குக் காலம் வளர்ச்சியடைந்து வரும் எம்மன்றத்தின் புத்துணர்ச்சிக்கு ஆதரவு அளித்த எமது அதிபர் அவர்களுக்கும் எமது மன்ற நிர்வாகம் சிறப்புற வழிவகுத்த மேற் பார்வை ஆசிரியராகிய திருமதி வி. இரத் தினவேல் அவர்கட்கும் மன்ற அங்கத்தவர் களுக்கும் எமது மன்றத்தின் சார்பில் உள மார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளு கின்றேன்.

மஞ்சளாதேவி செல்வத்துரை,
செயலாளர்.

Students' Christian Movement

Staff Adviser : Mrs. M. M. Rasiah
President : Jeyarani Sinnathamby
Secretary : Rajakumari Veerasingam

I have great pleasure in presenting the report of our movement for the year 1970. The activities for the year had been pleasant and varied. We met once in three weeks.

Our meetings were in the form of sing songs, play acting, Bible quiz and talks by outside speakers. Our sincere thanks are due to the Rev. W. D. Niles who cleared our doubts in our faith by dealing with some of the questions given by our members.

Our school was represented by seven girls at the Junior girls' camp held at Karainagar. Their anxiety to participate in any other such camps to be organised in the future shows how instructive the camp was.

Some of our members took part in the United Carols held at the Veerasingam

Hall. This year the Easter programme was in the form of a "Bhajanai" led by Miss Jeeva Rajaratnam an old girl of our school.

The Christmas message was given to the school and the public through an Oriental Ballet which depicted the disobedience of man. "The Promised King", the English play which followed it reminded everyone of the Salvation Christ has gained for us through His birth.

Let me thank all the members of the S. C. M. for the enthusiasm shown throughout the year. I'll be failing in my duty if I do not make a special mention of the whole hearted co-operation extended by the Principal and the entire staff for the successful performance of the various activities of our movement.

Rajakumari Veerasingham,
Secretary.

கத்தோலிக்க மாணவர் மன்ற அறிக்கை

மேற்பார்வையாளர் : திருமதி ம. தி. சேவியர்

தலைவர் : செல்வி ஜொசவ்வின் பெர்னான்டீஸ்

செயலாளர் : செல்வி அமலநாயகி அந்தோனிப்பிள்ளை

எமது மன்றம் ஏழு வருடங்களாக வருடா வருடம் புத்துணர்ச்சி அடைந்து கொண்டே வருகிறது. நாற்பத்தைந்து மாணவர்களையும், ஐந்து ஆசிரியர்களையும் கொண்ட எமது மன்றம் மாதமிருமுறை கூட்டப்படுகிறது.

கூட்ட நேரத்தில் சமயப் பாடல்கள் பயிற்றப்பட்டன. வினாவிடைப் போட்டிகள், பேச்சுப் போட்டிகள் இடம் பெற்றன. சமய அறிவை வளர்க்கக் கூடிய நாடகங்

களும் நடத்து மாணவர் ஆர்வமடையச் செய்யப்பட்டது. இன்னும் கிறிஸ்தவ சங்கத்துடன் நத்தார் கொண்டாட்டத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளில் பங்கு எடுத்து அதைச் சிறப்புடன் நடாத்தி முடித்தோம்.

இம்மன்றம் வளர்ச்சியுற உதவும் ஆலோசகர் அவர்களுக்கும், அதிபர் அவர்களுக்கும், மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் நன்றி.

அமலநாயகி அந்தோனிப்பிள்ளை,
செயலாளர்.

றேஞ்ஜேர்ஸ் அறிக்கை

இவ்வருடம் எம்முடன் பல புதிய அங்கத்தவர்கள் சேர்ந்து கொண்டனர். யூனில் நடைபெற்ற அகில உலக றேஞ்ஜேர்ஸ் யூனியற் லோ (Juliet Low) கூட்டத்திற்குச் சமூகமளிக்க இலங்கையிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இருவரில் ஒருவர் எமது குழு அங்கத்தவரில் ஒருவரான செல்வி அமிர்தகுமாரி தில்லைநாயகம் என்பது எமக்குச் சந்தோஷத்தைத் தரும் ஒரு விஷயமாகும். அவர்கள் இப்பொழுது இந்தியாவில் பட்டதாரி வகுப்பில் படித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்.

எங்களுள் புதிதாகச் சேர்ந்த அங்கத்தவர்கள் பூரண சாரணிகளாவதற்குரிய பரீட்சைகளைச் செய்த பின்னர், பூரண றேஞ்ஜேராவதற்குரிய பரீட்சைகளை யுஞ் செய்து, அவ்வவற்றிற்குரிய சின்னங்களைப் பெற்றுக் கொண்டனர்.

ஏப்ரல் மாதம் 16-ம் திகதி தொடக்கம், 22-ம் திகதி வரையும் வத்தறுமுலவில் நடைபெற்ற அகில இலங்கை றேஞ்ஜேர்ஸ் பாசறை வாசத்தில் தேவறமணி தங்கராசா, தேவமலர் ராமலிங்கம் ஆகிய இருவரும் கலந்து கொண்டனர்; அங்கே அவர்கள், அக்கிராம மக்களுக்கு ஒரு பொது

மன்றம் கட்டுவதற்கு வேண்டிய கல்லுகளைச் செய்தும், வேறு உதவியும் செய்தனர்;

எம்மிற்பலர், சென்ற ஆடிமாதம் 1-ம் திகதி தொடக்கம், 4-ம் திகதி வரையும் இளவாலையில் உள்ள கன்னியர் மடத்தில் பாசறை வாசஞ் செய்தோம். இந்நாட்கள் மிகவும் சந்தோஷமான ஊக்கம் அளிக்கும் நாட்கள் ஆக இருந்தன.

கடைசித் தவணை இரண்டு றலிகளுக்குச் சமூகம் அளிக்கும் வாய்ப்பு எமக்குக் கிட்டினது. கொழும்பில் நடைபெற்ற அகில இலங்கை றலியில் 20 பேர் பங்கு பற்றினோம். அங்கே பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. எமது பாடசாலையும் ஒரு நிகழ்ச்சியை நடாத்தியது. பின்பு ஒக் டோபர் மாதத்தில் யாழ்ப்பாண பழைய பூங்காவில் நடைபெற்ற றலியிலும் எமது பாடசாலையைச் சேர்ந்த றேஞ்ஜேர்ஸ் சாரணிகள், சிறுதோழர் யாவரும் பங்கு பற்றினோம்.

எம் மன்றம் இம்மாதிரி என்றென்றும் சிறப்புற்று விளங்குவதாக.

இராஜகுமாரி அருள்வீரசிங்கம்,
காரியதரிசி.

GIRL GUIDES CAMPING AND HIKING

At Work

At Work

Camping

Hiking

Hiking

THE RANGERS

At the Jaffna Rally

At the Colombo Camp

Social Service

Amirthakumari Thillanayagam

**A Representative
from Ceylon.**

**At the International
Rangers Conference
Poona—India.**

12

1870
1871
1872
1873
1874
1875
1876
1877
1878
1879
1880

1881
1882

வழிகாட்டிகள் குழு அறிக்கை

பொறுப்பாசிரியைகள்: திருமதி ஞா. அருட்பிரகாசம்
செல்வி த. கனகசபை

குழுத் தலைவிகள்: செல்வகுமாரி செல்வராஜா
ஜஸ்மின் நடராஜா
ஜசிந்தா சாமிநாதன்
மேதினிகுமாரி தில்லைநாயகம்

செயலாளர்: செல்வி செல்வகுமாரி செல்வராஜா

எமது இயக்கத்தினர் ஒவ்வொரு வார நான்காம் நாளும் பி. ப. 3-15 மணிக்குப் பாடசாலை மண்டபத்துள் கூடுவோம். அச் சமயம் எங்கள் இயக்கத்தில் சிலர் 1-ம் வகுப்பில் சித்தியடைவதற்கான பரீட்சைகளை ஆயத்தம் செய்வார்கள். அத்தோடு பல வகையான வினையாட்டுக்களும் வினையாடி மகிழ்வோம்.

எங்கள் குழு வி லிருந்து பதினான்கு சாரணிகள் எமது பாடசாலைக் குழுத் தலைவிகளுடன் உடுப்பிட்டிப் பாடசாலைக்குப் பாசறை வாசத்திற்குச் சென்றோம். அதே மாதத்தில் பத்து மாணவிகள் கொழும்பிலே நடைபெற்ற அகில இலங்கைப் பாசறை வாசத்திற்குச் ச முகமளித்தனர். அங்கு நாம் மிகவும் சந்தோஷமாக, அதாவது சகோதரிமார் கூடினால் எவ்வளவு கலகலப்பையும், கோலாகலத்தையும் காண முடியுமோ, அதை நம்மிடையே காணக்கூடியதாயிருந்தது.

இந்த வருடம் எமக்கு மிகவும் அதிஷ்ட வருடமோ என்னவோ, பல பாசங்களிலும் வசித்து ஆங்காங்கே இவ்வி யக்கத்தைச் சிறப்பித்து வரும் எமது சகோதரிகளை நாம் அடிக்கடி காண்பதற்கு வாய்ப்புக்கள் ஏற்பட்டன. கொழும்பிலே நடைபெற்ற Rally க்கும் எம்மில் அதிகப்பேர் சென்றோம், யாழ்ப்பாண மாகாணச் சாரணிகளும், குழுத் தலைவிகளும் ஒன்றாகச் சேர்ந்துதான் சென்றோம். அந்த Rally எமக்கு மிகவும் உற்சாகத்தையும், களிப்பையும் கொடுத்தது.

இவ்வருட முடிவில் யாழ்ப்பாணம் பழைய பூங்காவில் நடைபெற்ற Rally க்கு

எமது பாடசாலையிலிருந்து வழிகாட்டிகள், சிறு தோழர் என்போரும், மற்றும் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலுள்ள மாணவிகளும் பங்கு பற்றினர். அத்தருணத்திலே மதிப்பிற்குரிய திரு: அரசரட்ணம் அவர்களின் தலைமையின் கீழ் கொட்டி விரித்தல் நடைபெற்றது. அதன் பின் அந்தந்தப் பாடசாலைகள் பல நிகழ்ச்சிகளைச் செய்து காட்டியது: இவ்வருட இறுதியில் நாம் 1-ம் வகுப்பிலே சித்தியடைவதான நோக்கத்துடன் 6 மைல்களை நடந்து சென்று கடற்கரை வெளிச்ச வீட்டிற்கு அருகாமையிலுள்ள ஒரு வீட்டிற்குச் சென்றோம். அன்றைய தினம் மதிய போசனத்தையும், மாலைச் சிற்றுண்டி, தேநீர் என்பவற்றையும் நாமே தயாரித்து அருந்தி மிகவும் மகிழ்ச்சிகரமாக அன்றைய தினத்தைக் களித்து, எங்களுடைய பரீட்சையிலும் சித்தியடைந்தோம்.

பொதுவில் நாம் கூறப்புகின் இந்த வருடம் எமக்கு ஒரு பொன்னான வருடமாக அமைந்தது என்று தான் சொல்லலாம்; அவ்வளவு மகிழ்ச்சியையும், உற்சாகத்தையும் எமக்கு அளித்தது.

வழிகாட்டிக் குழு திறம்பட நடக்க உதவிய ஒவ்வொருவருக்கும், இனிமேல் நமது இயக்கத்தைச் சிறப்பிக்கவிருக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் வழிகாட்டிகள் சார்பில் நன்றி கூறுகிறேன். எமது வழிகாட்டிகள் என்றென்றும் நேர் மையுடனும், கண்ணியத்துடனும் வாழ நல்வழிப்படுத்துவார்களாக:

செல்வகுமாரி செல்வராஜா:
காரியதரிசி:

சிறுதோழர் குழு அறிக்கை

எமது சிறுதோழர் குழாம் வாரந்தோறும் நான்காம் நாள் பிற்பகல் 3-15 மணியளவில் திருமதி அரியரத்தினம் அவர்களின் தலைமையில் எமது பாடசாலை மண்டபத்தில் கூடுவோம். ஏழு ஆண்டுகள் கழிந்த சிறுமியர் பலரும் இவ் ஆண்டு ஆரம்பத்தில் ஆர்வத்துடன் எமது குழுவில் சேர்ந்தனர். ஒவ்வொரு கூட்டத்திலும் நாம் பற்பல பாடல்கள் பாடுவோம். புதிய புதிய விளையாட்டுக்கள் விளையாடுவோம். பயனும், அறிவும் நிரம்பிய சிறு சிறு கதைகள் கூறி மகிழ்ந்திருப்போம். எமக்குரிய பரீட்சைகளிலும் உற்சாகத்துடன் பயிற்சி பெறுவோம்.

புதிதாகச் சேர்ந்தவர்கள் தமது பரீட்சைகளில் சித்தி எய்திச் சின்னங்களைப் பெற்றனர். எம்மில் பலர் சமையல், தையற்கலை, கயிறடித்தல், எமது ஆடை

அணிகளை அழகாக மடித்து அடுக்குதல் போன்ற பல பரீட்சைகளைச் செய்து இரண்டாம், முதலாம் வகுப்புகளில் சித்தி அடைந்தோம்.

மூன்றாம் தவணையில் பழைய பூங்காவில் நடைபெற்ற சாரணர் றலிக்கு எமது பாடசாலையில் உள்ள நேஞ்சேஸ் வழிகாட்டிகள் ஆகியோருடன் நாமும் சென்றோம். அங்கு நாம் தீ அணைக்கும் படையினரைப் பற்றிய அபிநயப் பாடலைப் பாடிக்காட்டி அனைவரதும் பாராட்டுதல்களையும் பெற்றோம்.

எமது பொறுப்பாசிரியர் எமது குழுவிற் குக் காட்டும் அன்பிற்கும், வணக்கத்திற்கும் நன்றி உடையவர்களாய் இருக்கிறோம்.

றஜினி இராஜேட்டினம்,
குழுச் செயலாளர்.

எவறெற் இல்ல அறிக்கை 1970

பொறுப்பாசிரியை : திருமதி இ. ஆறுமுகம்

உதவி ஆசிரியை : செல்வி பா. வேலுப்பிள்ளை
செல்வி பூ. சபாபதிப்பிள்ளை
திருமதி தெ. அம்பலவாணர்

இல்லத் தலைவி : செல்வி இராஜகுமாரி நடராஜா

இல்ல உப தலைவி : செல்வி தேவபுஷ்பம் கதிரவேல்

இவ்வாண்டு எவறெற் இல்ல அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

எமது இல்லம், இவ்வாண்டு பாடசாலையில் நடைபெற்ற எல்லாப் போட்டிகளிலும் பங்குபற்றியது. இவ்வாண்டு நடைபெற்ற விளையாட்டுப் போட்டியில் மூன்றாம் இடத்தைப் பெற்றது. மத்திய பிரிவில் தனம் பிகை சுப்பிரமணியமும், கீழ்ப்பிரிவில் இந்திரமதி தியாகராஜாவும், வீராங்கனைகளாகத் திகழ்ந்து, இல்லத்தைப் பெருமித மடையச் செய்தார்கள். எமது இல்ல மாணவிகள் அணி நடைப் போட்டியில் இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றனர். இடைவேளை நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்ட எமது இல்ல மாணவிகள் திறமையாகச் செய்து எல்லோருடைய பாராட்டுதல்களையும் பெற்றார்கள். வடமாகாண ஆசிரியர் சங்கத் தாரால் நடாத்தப்பட்ட விளையாட்டுப் போட்டியில் கலந்து கொண்ட எமது இல்ல மாணவிகள் தங்கள் திறமையையும், ஆர்வத்தையும் காட்டிப் பரிசில்களையும் பெற்றார்கள்.

இவ்வாண்டின் ஆரம்பத்தில் நடைபெற்ற வலைப்பந்தாட்டப் போட்டியில் பங்குபற்றி மேற்பிரிவு மாணவிகள் மூன்றாம் இடத்தையும், கீழ்ப்பிரிவு மாணவிகள் முத

லாம் இடத்தையும் பெற்றார்கள். பாட்மின்ரன் போட்டியிலும் பங்குபற்றி தங்களால் இயலுமான அளவு திறமையைக் காட்டினார்கள். எமது இல்லத்திலிருந்து பேச்சுப் போட்டியில் நான்கு பிரிவிலுமிருந்து கலந்து கொண்ட மாணவிகள் கூடிய திறமையாகச் செய்து, பரிசில்களையும் பெற்றார்கள். சைவ சமய விழாவாகிய நவராத்திரியில் நடைபெற்ற மாலைகட்டும் போட்டி, கோலப்போட்டி ஆகியவற்றில் கலந்து கொண்ட எமது இல்ல மாணவிகள் திறமையாகச் செய்து, ஞானேஸ்வரி பொன்னையா கோலப் போட்டியில் பரிசிலைப் பெற்றார்.

இவ்வாறு இவ்வருடம் இல்லங்களுக்கிடையே நடைபெற்ற பல போட்டிகளிலும், ஊக்கத்துடனும், திறமையாகவும் செய்வதற்கு உதவி செய்த எமது இல்லப் பொறுப்பாசிரியை திருமதி இ. ஆறுமுகம் அவர்களுக்கும், உதவி ஆசிரியைகட்கும், உடற்பயிற்சி ஆசிரியைகட்கும் எனது உளம் கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேல்வரும் ஆண்டுகளிலும் நமது இல்ல மாணவிகள் ஊக்கத்துடனும், உற்சாகத்துடனும் பணி புரிவார்கள் என எதிர்பார்க்கிறேன்.

இராஜகுமாரி நடராஜா,
இல்லத் தலைவி,

கிறீன்ஷூட் இல்ல அறிக்கை 1970

பொறுப்பாசிரியை : திருமதி தே. அரியரத்தினம்
 உதவி ஆசிரியைகள் : திருமதி சு. பொன்னம்பலம்
 ,, கு. தேவராஜா
 ,, பொ. தணிகாசலம்

இல்லத் தலைவி : அன்னம்மா மாணிக்கம்

இல்ல உபதலைவி : மஞ்சளாதேவி செல்வத்துரை

கடந்த ஆண்டுகள் போன்று எமது இல்லம் இவ்வாண்டு திறமையாகச் செயலாற்றாவிடினும் ஊக்கம் குன்றாது உழைத்தது: எனினும், விளையாட்டுப் போட்டியைத் தவிர்ந்த பாடசாலையில் நடைபெற்ற மற்றைய கல்வி, கலை சம்பந்தமான போட்டிகளில் பங்குபற்றி எமது இல்ல மாணவிகள் பெரும்பான்மையான பரிசில்களைப் பெற்றமை குறிப்பிடற்குரியதாகும்:

பிரதம விளையாட்டுப் போட்டியில் அதிக புள்ளிகளைப் பெறாவிடினும் எமது இல்ல மாணவிகள் மனந்தளராது உற்சாகத்துடன் விளையாட்டுக்களில் பங்குபற்றிப் பரிசில்களைப் பெற்றனர். மேற்பிரிவில் ஜெய தேவி ஜெயரட்ணமும், மத்திய பிரிவில் விமலராணி வல்லிபுரமும் தங்களாலியன்ற திறமையைக் காட்டிப் பரிசில்களைப் பெற்றனர். அதி கீழ்ப்பிரிவில் நேரா யோண்பிள்ளை இரண்டாவது வீராங்கனையாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். இடைவேளைக்கான இசைப் போட்டியில் எமது இல்லம் முதல் இடத்தை வகித்தமை மகிழ்ச்சிக்குரியது:

வடமராட்சி ஆசிரிய சங்கத்தாரால் நடாத்தப்பட்ட விளையாட்டு, பேச்சு, சங்கீதம் ஆகிய போட்டிகளில் எமது இல்லத்து மாணவிகளும் பங்குபற்றி வெற்றியீட்டியுள்ளனர். விளையாட்டுப் போட்டியில் ஜெயதேவி ஜெயரட்ணம், விமலராணி வல்லிபுரமும் பங்குபற்றினர். தமிழ்ப் பேச்சுப் போட்டியில் அன்னம்மா மாணிக்கம் மேற்பிரிவிலும், ரமணி தம்பி முத்து கீழ்ப்பிரிவிலும் முதலிடங்களைச் சவிகரித்துக் கொண்டனர். சங்கீதப்

போட்டியில் நந்தினி சோமசுந்தரம், ஜனதா சின்னப்பு ஆகியோர் தேவாரப் போட்டியில் முதலிடத்தைப் பெற்றனர்:

பாடசாலையில் இல்லங்களுக்கிடையில் நடைபெற்ற பேச்சுப் போட்டியில் ரமணி தம்பிமுத்து, மஞ்சளா செல்வத்துரை இருவரும் முதலாம், இரண்டாம் இடங்களைப் பெற்றனர். நவராத்திரி விழாவை முன்னிட்டு நடாத்தப்பட்ட தேவார, கோலப் போட்டிகளில் எமது இல்ல மாணவிகளே பெரும்பான்மையான திறமையான ஸ்தானங்களைப் பெற்றுள்ளனர். கோலப் போட்டியில் பவானி நல்லதம்பி 2-ம் இடத்தைச் சவிகரித்தமை குறிப்பிடற்பாலது:

விளையாட்டுப் போட்டியில் எமது இல்லம் கடைசி ஸ்தானத்தைப் பெற்றாலும் கல்வி நிலையைப் பொறுத்தவரையில் சிறிதளவேனும் களைத்ததல்ல. கல்வியில் எமது இல்லம் புள்ளிகளைப் பெற்று முதலிடத்தை வகிப்பது பெருமைக்குரிய விடயமாகும்.

இவ்வருடத்திலும் மேலாக இனிவரும் வருடங்களில் கல்வியிலும், விளையாட்டிலும் உற்சாகம் குன்றாது உழைத்து எமது இல்ல மாணவிகள் அதிக புள்ளிகள் எடுத்துத் தருவார்களென எதிர்பார்க்கிறேன்.

இவ்வண்ணம் சிறப்படைவதற்கு ஆதரவளித்த அதிபர் அவர்கட்கும், மற்றும் ஆசிரிய ஆலோசகர்க்கும் நாம் என்றென்றும் கடமைப்பாடுடையோம்.

அன்னம்மா மாணிக்கம்,

இல்லத் தலைவி;

மெக்கற்றேயிட் இல்ல அறிக்கை 1970

பொறுப்பாசிரியர் : திருமதி ஞா. அருட்பிரகாசம்

உதவி ஆசிரியைகள் : திருமதி வி. இரத்தினவேல்
" தே. ஜெயராசசிங்கம்
" அ. அருமைநாயகம்

இல்லத் தலைவர் : புஷ்பகாந்தி மலர் செல்வத்துரை

உப தலைவர் : பூலோகசவுந்தரி இராமலிங்கம்

1970-ம் ஆண்டு " மெக்கற்றேயிட் " இல்ல அறிக்கையை உங்கள் முன் சமர்ப்பிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்;

இவ்வருடம் நடைபெற்ற எல்லாப் போட்டிகளிலும் எமது இல்லம் பங்குபற்றி, பல வெற்றிகளை ஈட்டியுள்ளது. எமது பாடசாலையிலும் நடாத்தப்பட்ட வருடாந்த விளையாட்டுப் போட்டியிலும் மிகவும் ஊக்கத்துடன் பங்குபற்றி இரண்டாவது இடத்தைப் பெற்றுள்ளது; செல்வி பூலோகசவுந்தரி இராமலிங்கம் மேற்பிரிவு விளையாட்டு வீராங்கனையாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

வடமராட்சி ஆசிரியர் சங்கத்தினரால் நடாத்தப்பெற்ற விளையாட்டுப் போட்டியிலும் செல்வி பூலோகசவுந்தரி இராமலிங்கமே மேற்பிரிவு வீராங்கனையாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளார்.

இல்லங்களிற்கிடையே நடைபெற்ற பேச்சுப்போட்டியிலும் எமது இல்லம் பங்குபற்றிப் பல இடங்களைப் பெற்றுள்ளது. மேற்பிரிவில் இரத்தினகுமாரி நடராசா மூன்றாவது இடத்தையும், மத்திய பிரிவில் முருகேசலதா கணபதிப்பிள்ளை இரண்டா

வது இடத்தையும், கீழ்ப்பிரிவில் காந்தி ஜெயராசசிங்கம் முதலாவது இடத்தையும், கிருபாகரன் சாமுவேல் இரண்டாவது இடத்தையும் பெற்றனர்.

முதலாந் தவணை இல்லங்களிற்கிடையே நடாத்தப்பட்ட (Badminton) போட்டியிலும் எமது இல்லம் பங்குபற்றி முதலாவது இடத்தைப் பெற்றுள்ளது.

மேல்வரும் ஆண்டுகளில் எமது இல்ல மாணவிகள் இவ்வாண்டிலும் பார்க்கக் கூடிய உற்சாகத்துடன் பணிபுரிவார்கள் என எதிர்பார்க்கிறேன். அவர்கள் கல்வி நிலையில் அதிக ஊக்கம் காட்ட வேண்டும்; எமது இல்லம் வளர்வதற்கு அரும்பணிகள் புரிந்த எமது இல்ல ஆசிரியைகட்கும், உடற்பயிற்சி ஆசிரியைகட்கும், மற்ற நம் இல்ல ஒவ்வொரு மாணவிக்கும் நன்றி கூறுகிறேன், அத்துடன் இல்லங்களுக்கிடையே போட்டிகளை உண்டாக்கி மாணவரிடையே முயற்சியையும், திறமையையும் வளர்த்த அதிபர் அவர்கட்கும் நன்றி உரித்தாகுக.

பூலோகசவுந்தரி இராமலிங்கம்,
உபதலைவர்.

பாக்ஸ் (Parks) இல்ல அறிக்கை 1970

பொறுப்பாசிரியை : திருமதி இ. பிளாஞ்சாட்
 உதவி ஆசிரியைகள் : செல்வி த. சின்னத்தம்பி
 திருமதி நி. நல்லையாநாதன்
 திருமதி ச. பஞ்சரட்ணம்

இல்லத் தலைவி : செல்வி திரேசம்மா பாக்கியநாதன்
 இல்ல உபதலைவி : செல்வி சிவஜினி இரத்தினசிங்கம்

பாக்ஸ் இல்லத்தின் 1970 ஆம் ஆண்டு அறிக்கையைச் சமர்ப்பிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன் :

இவ்வருடம் நடைபெற்ற எல்லாப் போட்டிகளிலும் எமது இல்லம் கலந்து பல வெற்றிகளை யீட்டி உள்ளது. எமது பாடசாலையில் இல்லங்களுக்கிடையே நடைபெற்ற விளையாட்டுப் போட்டியில் எமது இல்ல மாணவிகள் மிகத் திறமையாகச் செயற்பட்டதினால் இல்லம் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றது :

இவ்வருட விளையாட்டுப் போட்டியில் மத்திய பிரிவில் த. இராஜமனோகரி வீராங்கனைப் பட்டத்தைச் சவிகரித்துள்ளார். இல்லங்கட்கிடையில் நடைபெற்ற அணிவகுப்புப் போட்டியில் எமது இல்லம் முதலாம் இடத்தைப் பெற்றமை பெருமைக்குரியதாகும் :

வடமாகாண ஆசிரிய சங்கத்தினரால் நடாத்தப்பட்ட விளையாட்டுப் போட்டியில் செல்வி கு. திரேளபதி, செல்வி ச. விஜயராணி, செல்வி த. இராஜமனோகரி ஆகியோர் பங்கு பற்றினர். இவ்வருடம் இல்லங்கட்கிடையே நடைபெற்ற வலைப் பந்தாட்டப் போட்டியில் எமது இல்ல சிரேஷ்ட பிரிவு மாணவிகள் முதலிடத்தையும், கனிஷ்ட பிரிவு மாணவிகள் மூன்றாம் இடத்தையும் பெற்றது குறிப்பிடத்தக்கதே. பாட்மின்ரன் போட்டியிலும் இல்ல மாணவி

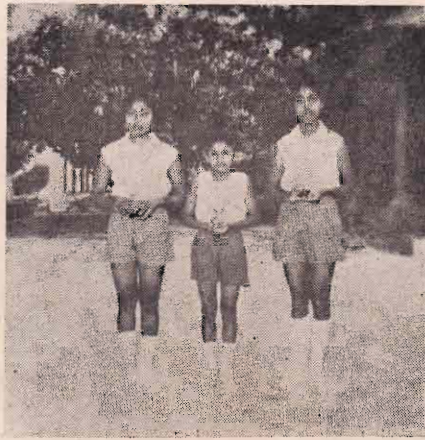
கள் தங்களால் இயலுமான அளவு திறமை காட்டி இரண்டாம் இடத்தைப் பெற்றனர்.

நவராத்திரி விழாவை முன்னிட்டு இல்லங்களுக்கிடையே நடைபெற்ற பேச்சுப் போட்டி, கோலப் போட்டி, மாலைதொடுத்த தற்போட்டி முதலியவற்றிலும் எமது இல்ல மாணவிகள் மிகவும் உற்சாகத்துடன் பங்கு பற்றிப் பரிசில்களையும் பெற்றனர். கோலப் போட்டியில் செல்வி த. தேவறமணி முதலாம் இடத்தையும், மாலை தொடுத்த தற்போட்டியில் செல்வி க. தர்மபூபதி மூன்றாம் இடத்தையும் பெற்றனர். விளையாட்டில் மட்டுமல்லாமல் படிப்பிலும் எமது இல்ல மாணவிகள் தங்களால் இயன்ற அளவு ஊக்கம் காட்டியுள்ளனர்.

இவ்வாறு இவ்வருடம் இல்லங்களுக்கிடையே நடைபெற்ற பல போட்டிகளிலும் திறம்படச் செய்யப் பல வகைகளிலும் உதவி செய்த எமது இல்லப் பொறுப்பாசிரியரான திருமதி இ. பிளாஞ்சாட் அவர்களுக்கும், உதவி ஆசிரியைகட்கும், உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கட்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேல்வரும் ஆண்டுகளிலும் நமது இல்ல மாணவிகள் ஊக்கத்துடனும், உற்சாகத்துடனும் பணிபுரிவார்கள் என எண்ணுகிறேன் :

இ. சிவஜினி,
 இல்ல உபதலைவி :

INTER-HOUSE ATHLETIC MEET CHAMPIONS 1970

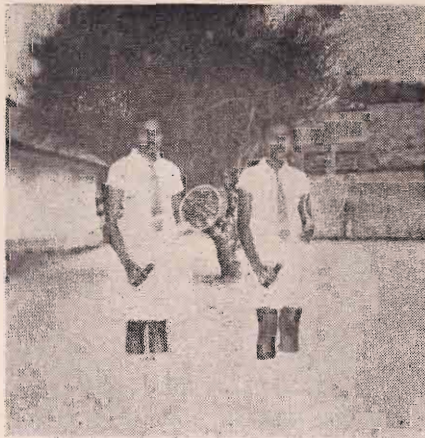
Seniors — R. Poologa Soundary
Inters — S. Thanambikai
Juniors — T. Inthramathy

Sub Junior Girls
Nerah Johnpillai

Sub Junior Boys
Pathmanathan Appadurai

L.—R. Sivasothy Kandasamy
Malini Sivakadacham

BADMINTON CHAMPIONS 1970

S. C. M. CHRISTMAS ENTERTAINMENT

Scenes from the English Nativity Play 'The Promised King'

An Oriental Ballet 'In the Garden of Eden'

Games Report

I have great pleassurs in submitting the the Games Report for the period under review. Our active work for 1970 started in February, with our preparations for the Independence Day Celebrations in Jaffna. In March our Senior and Intermediate squads participated in the P. T. competition conducted by the Education Department.

The second term was mostly devoted to Inter House and Inter school activities. In the middle part of May, we had our Inter House Badminton and Net ball competitions. Murgatroyed House won the first place and Parks House came second. Next the Junior and Senior Net ball matches were played. Everatt House won the Junior Championship, while Parks won the Senior Championship. Our heartiest congratulations to these Houses.

The Inter House Athletic Meet was held in June, under the distinguished patronage of Mr. K. Vignarajah (Magistrate, Point Pedro) and Mrs. Vignarajah graciously distributed the prizes. Parks House emerged champions. The individual champions were as follows :

Seniors :	Poologasoundary Rama- lingam (Murgatroyed)
Intermediate :	Thanambikai Subrama- niam (Everatt)
Junior :	Inthiramathy Thiaga- rajah (Everatt)

Sub-Junior Girls : Nerrah Johnpillai
(Greenwood)

Sub-Junior Boys : Pathmanathan Appa-
durai (Everatt)

Inter House activities were followed up by Inter-School activities. In June our Senior and Junior Netball teams participated in the Netball matches conducted by the Education Department. Our Juniors were the runners up.

In July, we had our V. T. A. Athletic Meet. We did extreamly well, at this meet. We won the relay cups, and all the Junior, Intermediate and Senior Championship cups. My congratulations to Thanambikai Subramaniam who broke the existing record in the 100 Meters. Her timing was 14.6 secs. She equalled the timing of the existing record in the 200 meters also and won the Girls' Best Performance cup.

We participated in the J. G. S. S. A. Meet too. In the Third Term, we had our Inter school Net ball matches. Our Junior and Juvenile teams participated.

My thanks to the Principal and Staff, particularly the Games Committee and the Games Captain for their willing co-operation extended to me throughout the year.

P. Coomarasamy,
Prefect of Games.

விடுதி மாணவிகள் மன்ற அறிக்கை

தலைவர் : செல்வி பத்மநாயகி ஐயாத்துரை

உப தலைவர் : கமலாதேவி கணபதிப்பிள்ளை

செயலாளர் : தர்மபூபதி கந்தையா

உப செயலாளர் : சுபாஷினி நடராஜா

நமது விடுதி மாணவிகள் மன்ற அறிக்கையைத் தங்கள் முன் சமர்ப்பிப்பதில் சந்தோஷம் அடைகின்றேன்.

எமது அறிவையும், ஆற்றல்களையும் வளர்க்கு முகமாக இம்மன்றம் செயற்பட்டு வருகின்றது. ஒவ்வொரு போயா தினத்திற்கு முன்தினம் இரவு 6-30 - 7-30 மணியளவில் எமது விடுதி மன்றம் கூடுவது வழக்கம். எமது அறிவு ஆற்றல்களை வளர்ப்பதற்கு இது ஓர் அரிய சந்தர்ப்பமாக அமைகிறது. எமது மன்றத்தால் நடாத்தப்பட்ட கூட்டங்களில் பேச்சுப் போட்டிகள், நடனங்கள், நாடகங்கள், பொது அறிவுப் போட்டிகள் இடம் பெற்றன.

தமயந்தி, சாவித்திரி என்னும் இல்லங்களுக்கிடையில் தையற்போட்டி நடாத்தப்பட்டு மேற்பிரிவில் பிரேமகுமாரி ஞானச் செல்வமும், மத்திய பிரிவில் நாகேஸ்வரி தியாகராஜாவும் முதற் பரிசைப் பெற்றுக் கொண்டனர். தமயந்தி இல்லம் கூடிய புள்ளிகளைப் பெற்று அதற்குரிய பரிசைப் பெற்றுக்கொண்டது.

வருட முடிவில் இராப்போசன வைபவம் சிறப்பாக நடைபெற்றது. அதி

பர் விடுதியில் இருந்த ஆசிரியைகள், இருக்கின்ற ஆசிரியைகள் என்போர் இவ்வைபவத்தில் கலந்து எம்மை மகிழ்வித்தனர்; மேற்பிரிவு மாணவிகளுக்கு உடையலங்காரப் போட்டியில் பத்மாவதி ஐயாத்துரையும், வினோத உடைப் போட்டியில் உமாசிவபாதமும் முதலிடத்தை வகித்து அதற்குரிய பரிசைப் பெற்றுக் கொண்டனர்; இராப்போசனம் முடிந்ததும் கலை நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்றன. சரஸ்வதி நடனம், கிராமிய நடனம் 'Cobbler turned Doctor' என்ற ஆங்கில நாடகம், 'நம் குழந்தைகள்' என்ற தமிழ் நாடகம், வில்லுப்பாட்டு என்னும் நிகழ்ச்சிகள் இடம் பெற்றன.

எமது மன்றத்தின் முன்னேற்றத்திற்கு ஆதரவளித்த அதிபர் அவர்கட்கும், மன்றம் சிறப்பாக நடைபெற, ஊக்குவித்து, உதவி புரிந்த விடுதி ஆசிரியைகளுக்கும், ஊக்கத்துடன் செயலாற்றிய எமது விடுதி மாணவிகட்கும் மன்ற சார்பில் எனது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தர்மபூபதி கந்தையா,
செயலாளர்.

Teachers' Guild

It is a pleasant privilege to present the Annual Report of the Guild. The year under review was an eventful one. Amongst others it saw many changes in our membership. The following members who had been with us for appreciable lengths of time and who had contributed considerably towards the welfare and growth of the school, left us during the course of the year on transfer. Mrs. K. Thampapillai, Mrs. S. Thuraiajah, Mrs. V. Ratnavel, Mrs. P. Thanigasalem, Miss P. Nagasundaram and Miss S. Thampipillai.

We, with regret, bade them farewell at a 'get-together' of our members. We sincerely thank them for their valuable services rendered both to the school and to the guild and we wish them every success and happiness in their new places of work.

We also had the pleasure of welcoming into our midst Mrs. L. Sandrasegaram, Mrs. J. Devakadacham and Miss P. Sockalingam. We wish them a very long and happy stay with us. Mrs. G. Thavaratnam, who left us last year to follow a course in Diploma in Education rejoined us during the year having completed her studies. We congratulate her and wish her many years of happy stay with us.

The year saw one of our members Miss B. Packianathar happily married. We wish the couple perennial happiness and prosperity.

The happiest event of the year was the elevation of our Principal to Grade I Principal's post. It is a highly commendable achievement which she well-deserves. It would go down the annals of our school as a great achievement by one of the heads of our school.

The activities of the Guild for the year came to an end with a grand dinner. The hostess Mrs. Rajadurai assisted by Mrs. B. Xavier deserves a word of praise for the excellent arrangements. We acknowledge it with a big "Thank you".

In conclusion I consider this report incomplete without an expression of gratitude to the members in general and to the committee in particular for their whole-hearted co-operation extended in organising the activities of the Guild. I am grateful to them and I thank them most sincerely.

(Miss) P. Sabapathipillai
Hony. Secy.

ACHIEVEMENTS

V. T. A. CONTESTS

English Declamation

Seniors	—	1st Place	Selvajothy Chelliah
Intermediate	—	3rd „	Selvakumary Selvarajah
Juniors	—	1st „	Mangalakumary Sathrukulasingam
	—	2nd „	Sobhini Kulasingam
	—	3rd „	Selvagnanasothy Chelliah

Tamil Speech

Seniors	—	1st Place	Annammah Maniccam
Intermediate	—	1st „	Naguleswary Sinnathamby
Juniors	—	3rd „	Ramanie Thambimuttu

Tamil Singing

Senior Group	—	3rd Place	
Junior Group	—	1st, & 3rd Places.	
Senior Individual	—	2nd Place	Janatha Sinnappu
Junior Individual	—	1st „	Premajayanthi R.
	—	3rd „	Nandini Somasundaram

A. C. T. T. A. Examination

Grade 3	—	1st Place	(All Island) Subendran Krishnapillai
Grade 5	—	2nd „	(All Island) Selvashantha Selvaratnam

UNESCO Oriental Dance Competition

Regional level	—	1st Place	
All Island	—	2nd „	

Chemical Society of Ceylon-Schools Essay Competition (Tamil Medium)

1st Place	Sethupathy Veerasingam
-----------	------------------------

கதிர்காமத் தொண்டர் சபை அகில இலங்கை தேவாரப் போட்டி.

மேற்பிரிவு	—	2-ம் இடம்	அன்னம்மா மாணிக்கம்
------------	---	-----------	--------------------

வட்டாரக் கலை விழா - சங்கீதம்

குழு	—	3-ம் இடம்	
------	---	-----------	--

வட்டாரக் கலை விழா - நடனம்

—	—	1-ம் இடம்	
---	---	-----------	--

CIRCUIT ENGLISH DAY PROGRAMME

Declamation	— Seniors	1st Place	— Manchula Selvadurai
	— Juniors	1st „	— Mangalakumari Sathrukulasingam
		2nd „	— Sobhini Kulasingam
Essay Writing	— Seniors	1st „	— Vasanthakumary Sambandanathar
Hand-Writing	— Juniors	1st „	— Rajani Rajaratnam
		2nd „	— Maheswary Velautham
Reading Aloud	— Seniors	1st „	— Dharshini Rajadurai
	— Juniors	1st „	— Mangalakumari Sathrukulasingam
		2nd „	— Sathialuxumy Vythilingam
Spelling	— Senior Team	2nd „	
	— Junior Team	1st „	
English Play	— Seniors	1st „	
Group Singing	— Juniors	2nd „	
Action Song	— Juniors	1st „	

“Fame is a vapour, popularity on accident, riches take wings. Only one thing endures—character.”

Horace Greeley.

EXAMINATION RESULTS

G. C. E. (A. L.) ARTS 1969

Passed in 4 Subjects

1. Nirmala Sivasamy
2. Varathambikai Nagalingam
3. Mallika Narayani
4. Balasaraswathy Balasingam

Passed in 3 Subjects

1. Selvamalar Kandiah
2. Pathmajini Sathasivam
3. Raneer Sivapackian
4. Pushpakanthimalar Selvadurai
5. Vasanthaleela Nagalingam
6. Annammah Maniccam
7. Rajaratnammah Markandaiyar

G. C. E. (O. L.) 1969

Qualified for the (A. L.) Science Classes

1. Rasanayagam Rasiyah
2. Ratha Kanesan
3. Thirupathy Kumaravelu
4. Kamalini Sabanayagam
5. Yogaraneer Sivasubramaniam
6. Selvaratnam Suppiah
7. Rajeswary Selvarajah
8. Umadevi Narayanasamy
9. Nanthini Panchanathan
10. Manchula Balasubramaniam
11. Prabawathy Aruliah
12. Malarvili Kandasamy
13. Bavani Kasinathan
14. Gnanasothy Gnanaratnam
15. Jayam Ponniah
16. Umawathy Mylvaganam

Qualified for the (A. L.) Arts Class

1. Yogambikai Aiyathurai
2. Punithamany Chinniah
3. Kangambikai Chelliah
4. Sakunthaladevi Chelliah
5. Gnaneswary Ponniah
6. Karunenthiralatha Ponnuthurai
7. Saraswathy Murugupillai

8. Sakunthaladevi Murugesu
9. Indranee Veluppillai
10. Rasammah Arlvan
11. Ratha Kandasamy
12. Vasanthadevi Ponniah
13. Mary Vinifred Easwary Joseph
14. Ranjana Vallalar
15. Yogaraneer Rajaputhiran
16. Kala Mahalingam

J. S. C. N. P. T. A. 1970

First Division

1. Yogaranjini Varatharajah, Dist. English, Religion, Weaving.
2. Thilagawathy Rajaratnam, Dist. Tamil
3. Doreen Dharshini Rajadurai, Dist. English.
4. Yasothai Ramasamy Chetty, Dist. Tamil, English, Religion.
5. Sivaneswary Sivasubramaniam, Dist. Tamil, Weaving.

Second Division

1. Vathanakumary Arulveerasingham
2. Daisy Sugunavathany Arulanandan
3. Kirubavathy Aruliah
4. Agnes Angela Aseervatham
5. Selvaratnam Arlvar
6. Isabella Gnanamalar Rajappu
7. Grace Premalatha Rajasooriyar
8. Santharuby Ganesamoorthy
9. Kamala Kandasamy
10. Subathira Kandavanam
11. Vijayaluxmy Kanagasabai
12. Kalawathy Gunaratnam
13. Kamalawathy Gopal
14. Arunthathy Sathasivampillai
15. Sivambikai Sivagnanapragasam
16. Mercy Slojana Sivapragasam
17. Thilagaraneer Sivapathasuntheram
18. Nagapooshani Sivapatham
19. Jeyakumary Sinnathamby

20. Jeyarance Seenivasagam
21. Ratha Subramaniam
22. Pankaiavathany Subramaniam
23. Thevamalini Thangarajah
24. Santha Tharmalingam
25. Mangaiatkarasi Thirugnanasambanda-
moorthy
26. Prema Nadarajah
27. Saratha Nagappan
28. Maheswary Balan
29. Saroja Puvaneswararajah
30. Annarosari Ponnudurai
31. Kalaimathy Mahadeva
32. Moira Sasanchali Mariathan
33. Vilosana Vinnasithamby
34. Vaseekari Vijayasuntheram
35. Pushparanee Velautham
36. Jeyaluxumy Velautham

வட இலங்கை தமிழ் ஆசிரிய சங்கம் நடாத்திய 5ஆம் வகுப்புப் பரீட்சை - 1970

1ஆம் பிரிவில் சித்தியெய்தியோர்:

1. இந்திராணி நடராசா
2. சுபத்திரா கணேசமூர்த்தி
3. சிவாந்தி சதாசிவம்
4. வள்ளி காசிவிசுவநாதர்
5. சிறீநந்தினி சுப்பிரமணியம்
6. திருமறைச் செல்வி
துரைரத்தினம்
7. இராஜேஸ்வரி வேலுப்பிள்ளை
8. அஜந்தா நவரத்தினம்
9. கிரிஜா கிருஷ்ணபிள்ளை
10. பவானிதேவி சபாரத்தினம்
11. சசீதரன் தங்கராசா
12. கிருபாகரன் சாமுவேல்
13. ஜெயதேவன் வேல்முருகு
14. ஹரிதரன் சீவரத்தினம்
15. ஸ்ரீதரன் இராஜேந்திரம்
16. யோகநாதன் ஆறுமுகம்
17. ஸ்கந்தராசா சிவப்பிரகாசம்
18. மீனலோசனி கார்த்திகேசு
19. நளாயினி சோமசுந்தரம்பிள்ளை

2ஆம் பிரிவில் சித்தியெய்தியோர் :

1. சிவகெங்கா முருகுப்பிள்ளை
2. இராணி பழனி
3. செல்வராணி சபாரத்தினம்
4. தயாளினி கந்தப்பிள்ளை
5. கலாமதி தெய்வநாயகம்
6. இராஜினிதேவி
வேலாயுதபிள்ளை
7. உலோகேஸ்வரி ஜெயக்கொடி
8. வசந்தி தம்பிமுத்து
9. கோமதி சின்னத்துரை
10. புஷ்பராணி சபாபதிப்பிள்ளை
11. வடிவாம்பிகை இராசையா
12. லீலா மரியகொற்றறி
அரியநாயகம்
13. அற்புதவதனி பொன்னுத்துரை
14. நிர்மலாதேவி செல்வராசா
15. சாருகாசினி செல்லமாணிக்கம்
16. இந்துமதி சுந்தரலிங்கம்
17. பாக்கியலட்சுமி தங்கவடிவேல்
18. பாலநந்தினி பாலசுப்பிர
மணியம்
19. அனங்கனா ஈஸ்வரபாதம்
20. மோகனசுந்தரி நவரத்தினம்
21. நிமலன் பிளாஞ்சாட்
22. இரவிச்சந்திரன்
ஆழ்வாப்பிள்ளை
23. யோசவ் பொன்சியஸ்
பெர்னான்டஸ்
24. விமலநாதன் செல்லப்பாக்கியம்
25. நித்திய பாஸ்கரன்
பாலசுப்பிரமணியம்
26. உஷாகுமாரி சிவராமலிங்கம்
27. சாந்தினி செல்வராசா
28. ரபீத்தா பிரபாலினி
செல்வராசா

அ. இ. அ. பாடசாலைத் தமிழ் ஆசிரியர் சங்கம்
4ஆம் வகுப்புப் பரீட்சை-1970

முதற் பீரிகில் சித்தியெய்தியோர் :

1. இரஞ்சிதமலர் செல்வராசா	24. மஞ்சளா சங்கரதாஸ்
2. இராஜினி திருநாவுக்கரசு	25. மணிமேகலை கந்தசாமி
3. உமாதேவி சிவசங்கரநாதன்	26. யோகேஸ்வரி கணபதிப்பிள்ளை
4. கங்கேஸ்வரி கங்கநாதன்	27. வசந்தி பாலசுந்தரம்
5. கோமதி மகாலிங்கம்	28. ஜலஜா கிருஷ்ணபிள்ளை
6. கௌரி சி. வேலுப்பிள்ளை	29. ஜெயராணி மயில்வாகனம்
7. கௌரி பொ. வேலுப்பிள்ளை	30. ஜெளி சாந்தகுமாரி ஜோர்ஜ்
8. சாந்தினி நடராசா	31. ஆனந்தராசா சிறீஸ்கந்தராசா
9. சாருமதி திருச்செல்வம்	32. இராஜநாதன் இராமநாதன்
10. சிவசோதி சரவணமுத்து	33. இராஜபாலன் இராசரத்தினம்
11. சுகந்தி பத்மநாதன்	34. உதயசங்கர் இராசநாயகம்
12. சஜாதா தனபாலசிங்கம்	35. கணநாதன் யோகநாதன்
13. சூரியகலா பாலசூரியன்	36. கிருஷ்ணகுமார் பத்மநாதன்
14. செல்வகுமாரி சத்துருகுலசிங்கம்	37. கோகுலன் உருத்திரமூர்த்தி
15. செல்வமலர் சிங்காரவடிவேலு	38. சுபேந்திரன் கிருஷ்ணபிள்ளை
16. செல்வமலர் சேனாதிராசா	39. தயானந்த் பாலசுந்தரம்
17. தயாளினி கந்தசாமி	40. தயானந்தராசா
வேலும்மயிலும்
18. தேவராணி துரைராசா	41. பத்மநாதன் அப்பாத்துரை
19. நந்தினி பத்மநாதன்	42. மகேசன் தணிகாசலம்
20. நளாயினி தங்கராசா	43. வேணு இராசரத்தினம்
21. நளினி நாகரத்தினம்	44. ஜி. ஆர். ஜீவநாயகம்
22. நேரா யோண்பிள்ளை	45. ஜெயக்குமார் சோமசுந்தரம்
23. பிரேமினி நடராசா	46. ஜெயபாலன் கோபாலசிங்கம்

அ. இ. அ. பாடசாலைத் தமிழ் ஆசிரியர் சங்கம்
3ஆம் வகுப்புப் பரீட்சை—1970

முதற் பிரிவில் சித்தியெய்தியோர் :

1. இந்துமதி லோகநாதன்
2. உமா சிவராசசிங்கம்
3. குணேஸ்வரி காசிராசா
4. சுகந்தினி தங்கராஜா
5. சுகுமாரி அருளம்பலம்
6. சுமித்திரா துரைராசா
7. செல்வமலர் செல்வராசா
8. தேவராணி சிவராசசுந்தரம்
9. நகுலேஸ்வரி சிவலிங்கம்
10. ஜெயலட்சுமி தம்பிராசா
11. ஜெயலட்சுமி நடராசா
12. வசந்தி வேலாயுதம்
13. அழகேசன் தணிகாசலம்
14. அஜெந்தகுமார் ஜெயராசசிங்கம்
15. பாலசுப்பிரமணியம் வடிவேலு
16. யோகேந்திரன் கணேசமூர்த்தி

THE STAFF 1970

PRINCIPAL

Miss M. Arumugam B. A. (Madras), Dip. in Ed. Ceylon.

DEPUTY PRINCIPAL

Miss N. Subramaniam B. Sc. (Madras)

ASSISTANTS

Mrs. T. Ariaratnam B. A. (Madras), Dip. in Ed. Ceylon.

Mrs. G. I. Samuel B. A. (Madras), Teacher Counsellor's Certificate.

Mrs. K. Puvanasuntheram B. A. (Madras)

Mrs. S. Ponnampalam B. A. (Madras)

Mrs. G. Thavaratnam B. Sc. Ceylon, Teacher Counsellor's Certificate

Mrs. Q. Thevarajah B. A. (Madras)

Miss M. Arulnandhy M. A. (Madras) Dip. in Ed. Ceylon.

Miss T. Sinnathamby B. A. Ceylon, Teacher Counsellor's Certificate.

Mrs. N. Nallanathan B. A. Ceylon.

(left in Dec. '70)

Mrs. V. Ratnavel B. A. (Madras)

(left in Oct. '70)

Mrs. R. Arumugam B. Sc. (Madras)

Mrs. K. Tiburtius B. Sc. (Ceylon)

Mrs. R. Kandiah B. A. (London)

Mrs. L. Sandrasegaram B. A. (Madras)

Mrs. R. Blanchard, Eng. Trained (First Class)

Mrs. R. A. Jeyarajasingham, Eng. Trained (First Class)

Mrs. R. Kulasingham, Eng. Trained (First Class) Spec. in Maths.

Miss P. Nagasundaram, Eng. Trained (First Class)

(left in Sept. '70)

Mrs. S. Sangarapillai, Special Course (Weaving)

Mrs. K. Rajaratnam B. A. (London)

Mrs. M. M. Rasiab, Teachers Certificate Eng. Trained (First Class)

Mrs. G. S. Rajadurai English Teachers Certificate 1st Class.

Miss A. Nallathamby Service Certificate 3rd Class.

Mrs. J. Vijayaratnam, English Teachers Drawing Certificate.

Mrs. L. P. Sivasubramaniam, Home Science Trained

Mrs. P. Coomasamy, Physical Trained (Saidapat)

Miss T. Kanagasabai "Sangeetha Vidvan" Madras

Mrs. P. Sathurukulasingam, Tamil Trained 1st Class.

Mr. K. Vairavipillai, Tamil Trained 1st Class, Pandit, Saiva Pulavar.

Mrs. K. Chelliah, Tamil Trained (First Class)

Mrs. P. Thanigaslem, Tamil Trained (First Class)

(left in Feb. '70)

Miss B. Veluppillai,

" " " "

Mrs. K. Thambipillai

" " " "

(left in March '70)

Mrs. T. Ampalavarnar,

" " " "

Mrs. M. T. Xavier

" " " "

Miss P. Sabapathipillai,

" " " "

Mrs. R. Sabaratnam

" " " "

Mrs. L. G. Ariyanayagam,

" " " "

Mrs. E. Santhiapillai,	Tamil Trained (First Class)	
Mrs. M. B. Xavier,	" "	
Mrs. S. Johnpillai,	" "	
Mrs. T. Pancharatnam,	" "	
Mrs. G. Arulpragasam,	" "	
Mrs. A. Nadarajah,	" "	
Miss S. Thambipillai,	" "	(left in March '70)
Miss M. Muthusamy,	" "	
Mrs. M. J. Experior,	" "	(left in Dec. '70)
Mrs. R. Mandaleswaran	" "	
Mr. M. Anandasivam, Isai Mani (Madras)		
Mrs. Arlvapillai, G. C. E. (Dance Teacher)		
Miss S. Segarajasingham, G. C. E. A/L. Pupil Teacher		
Mr. P. Velautham, B. Sc. (Ceylon)		(left in Oct. '70)
Mr. N. Gunaseelan B. Sc. (Ceylon)		(left in Oct. '70)
Miss A. Thisavecrasingam B. A. (Ceylon), Asst. P. T. I.		(left in Oct. '70)

NON - TEACHING STAFF

Miss L. Eliathamby	
Mrs. A. Nallaratnam	
Mrs. K. Kanagasabai	(left in May '70)
Mrs. Selvaratnam	
Mrs. T. Saravanabavanantham	
Mrs. R. Sabaratnam	
Mr. K. Thambirajah	
Mr. N. Thurairajasingham	
Mr. S. Packianathar	(left in April '70)

Calendar of Events — 1971

TERM I

- JAN.** 5th First Term begins
14th Public Holiday — Thai Pongal.
30th Ghandi Day — Special Programme at Prayers.
- FEB.** 4th Public Holiday — Indep. Commemoration Day.
Mass P. T. Display.
7th Public Holiday — Hadji Festival.
Class Tour of Grade 10.
14th Report of Monthly Tests.
15th 16th Hydro-biological survey — wet zone.
15th 18th Guide Camp.
23rd Public Holiday — Maha Sivarathri.
- MARCH** 2nd Circuit P. T. Competition.
8th 9th Inter-House matches in Badminton.
10th All Ceylon Health. Physical Education Day.
Finals of the Inter-House Badminton matches.
12th Guru Pooja — Thiruvalluvar Day.
15th Report of Monthly Test.
19th Study leave for A/L Arts Students.
23rd 26th Ranger Camp.
28th Jaffna District P. T. Competition.
29th Term Tests commence.
- APRIL** 5th Easter Programme.
6th Inter-House Dramatic Competition — Junior School.
7th First Term ends.

TERM II

- MAY** 3rd Second Term begins.
8th Public Holiday — Holy Prophet's B'day.
10th Public Holiday — Day following Wesak.
11th Kanishda Athletic Meet.
18th 20th Inter-House matches in Net Ball.
20th 24th Jaffna Division Guide Camp.
23rd Jaffna Ranger, Guide, Little friend Rally.
- JUNE** 5th V. T. A. Athletic Meet.
7th Physical Education Day.
10th Guru Pooja — Thirugnanasambandar.
17th Departmental Net Ball Competition.
21st Inter-House Athletic Meet.

25th 26th Madya Maha Vidyalaya—Jaffna Dist. Field, Track, and Athletic Meet.
27th Guru Pooja — Manicavasagar.

JULY 6th V. T. A. Athletic Meet.
12th Report of Monthly Test.
IInd Wk. J. G. S. S. A. Athletic Meet.
20th 21st Folk Songs, Music, Dancing and Youth Festival.
30th Guru Pooja — Suntheramoorthy Nayanar.

AUG. 8th Term Tests commence.
Inter-House Dramatic Competition — Senior School.
16th Term end.

TERM III

SEPT. 1st Third Term begins.
IInd Wk. J. G. S. S. A. Net Ball Matches.
19th Special Full Off Day.
20th Navarathri Pooja begins.
26th Bandaranaike Commemoration Day.
29th Vijayathasami Day.

OCT. 2nd Ghandi Day — Programme.
8th Report of Monthly Tests.
18th Public Holiday — Deepavali Festival.
24th U. N. O. Day — Programme.
25th School Prize Day.

NOV. 14th Grading Tests for O/L Students.
15th A/L Union Day.
20th Public Holiday — Ramzan Festival.
25th Study leave for O/L Students.
26th Term Tests commence.

DEC. 5th Christmas Day Programme.
6th Monitress' Picnic.
7th School year ends.

Printed by Nicholas James of No. 20, Fifth Cross Street, Jaffna at St. Joseph's Catholic Press, Jaffna
for the Principal, Methodist Girls' High School, Point Pedro. 1967-71.

200